

Brüssel, 10.7.2013
COM(2013) 520 final

2013/0253 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute solveerimiseks ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse pankade solveerimisfondi raames ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1093/2010

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Nagu kirjeldatakse komisjoni teatistes Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Tegevuskava pangandusliidu poole liikumiseks”,¹ komisjoni teatistes „Tiheda ja toimiva majandus- ja rahaliidu loomise tegevuskava – üleeuroopalise arutelu avamine”² ning nelja juhi 2012. aasta aruandes „Tõelise majandus- ja rahaliidu suunas”,³ moodustab integreeritud finantsraamistik ehk „pangandusliit” olulise osa Euroopa majanduse elavnemise ja kasvu tee suunamiseks vajalikest poliitilistest meetmetest.

Kiire edu pangandusliidu ülesehitamisel on hädavajalik euroala ja kogu siseturu finantsstabiilsuse ja majanduskasvu tagamiseks. See on oluline samm praegusest finantsilisest killustatusest ja ebakindlusest ülesaamisel, rahastamistingimuste lihtsustamisel haavatavate riikide ja pankade jaoks, nende kahe vahelise seose kaotamisel ning piiriülese pangandustegevuse taaskäivitamisel siseturul nii euroala kui ka euroalaväliste riikide hüvanguks. Lähtudes siseturu 28 liikme suhtes kohaldatavast reguleerivast raamistikust (ühtsed eeskirjad), on Euroopa Komisjon seepärast valinud kaasava lähenemisviisi ja esitanud erinevaid rahastamisvahendeid ja etappe hõlmava tegevuskava pangandusliidu moodustamiseks, mis võib olla avatud kõigile liikmesriikidele, kuid hõlmab igal juhul 18 praegust euroala liiget.

2013. aasta märtsis võttis Euroopa Ülemkogu endale kohustuse viia pangandusliidu loomine lõpule järgmiste sammude abil. Esiteks tuleks prioriteetsetena lõpule viia õiguslikud menetlused ühtse järelevalvemehhanismi loomiseks, millega antakse Euroopa Keskpangale (EKP) volitused teostada euroala pankade järelevalvet⁴. Teiseks tuleks jõuda suvekuude jooksul kokkuleppele selle suhtes, kuidas Euroopa stabiilsusmehhanism (ESM) saaks ühtse järelevalvemehhanismi loomise ja pankade bilansside läbivaatamise, sh „varasemast ajast päritud probleemsete varade” määratlemise järel panku otse rekapitalizeerida. Samuti tuleks 2013. aasta suvel jõuda kokkuleppele komisjoni ettepanekute suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi [] kohta, millega luuakse krediitdiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja solveerimise raamistik (edaspidi „Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv []”),⁵. Peale selle tuleks prioriteetsena läbi vaadata komisjoni ettepanek ühtse solveerimismehhanismi kohta koos asjakohaste ja tõhusate kaitsemeetmetega, eesmärgiga need parlamendi praeguse ametiaja jooksul vastu võtta.

Pangandusliit hõlmab kõiki euroala riike ja sellega vabatahtlikult ühinevaid euroalaväliseid liikmesriike. Nii pangandusliidus kui ka kõigis muudes liikmesriikides kehtivad samad ühtsed usaldatavusnõuded⁶ ja pankade solveerimise eeskirjad. Nii säilitatakse siseturu terviklikkus.

¹ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Tegevuskava pangandusliidu poole liikumiseks”, COM(2012) 510, 12.9.2012.

² Komisjoni teatis „Tiheda ja toimiva majandus- ja rahaliidu loomise tegevuskava – Üleeuroopalise arutelu avamine”, COM(2012) 777 final/2, 30.11.2012.

³ Euroopa Ülemkogu eesistuja Herman Van Rompuy aruanne „Tõelise majandus- ja rahaliidu suunas”, EUCO 120/12, 26.6.2012.

⁴ COM(2012) 511.

⁵ Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega luuakse krediitdiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja solveerimise raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2010, COM (2012) 280, 6.6.2012.

⁶ Kapitalinõuete määrus ja direktiiv
http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm

Pangandusliidust tulenev suurem finantsstabiilsus suurendab ka usaldust ja kasvuväljavaateid kogu siseturul. Usaldatavusnõuete ja solveerimise eeskirjade tsentraalne ja ühetaoline kohaldamine pangandusliidus osalevates liikmesriikides toob kasu kõigile liikmesriikidele. Vähendades praegu majandustegevust pärssivat finantsilist killustatust, aitab see tagada õiglast konkurentsi ja kõrvaldada taksitused põhiõiguste vabal kasutamisel mitte üksnes osalevates liikmesriikides, vaid kogu siseturul.

1.1. Ühtne solveerimismehhanism ja rahastamiskord kui pangandusliidu põhielemendid

Kiire kokkuleppimine ühtse järelevalvemehhanismi suhtes 2012. aasta aprillis, üksnes seitse kuud pärast seda, kui komisjon esitas 2012. aasta septembris vastava ettepaneku, on loonud pinnase pangandusliidule kui majandus- ja rahandusliidu lahutamatu osale.

Rangem järelevalve ühtse järelevalvemehhanismi kaudu suurendab usaldust pankade tervise suhtes. EKP võtab lõpliku vastutuse kõigi euroala pankade järelevalve eest 2014. aastal. Praktikas teostab EKP otsest järelevalvet suurimate ja rahvusvaheliselt aktiivseimate pankade üle, võimalusega võtta otsese järelevalve alla ka teised, samal ajal, kui riiklikud ametiasutused vastutavad väiksemate pankade igapäevase järelevalve eest.

Lähtudes ühtsest järelevalvemehhanismist, peab EL looma ühtse solveerimismehhanismi maksejõuetuse ohus pankadega tegelemiseks, et tagada ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pangandusturgude jätkusuutlikkus. Pankade puhul ei saa tõsiste likviidsus- või maksejõuprobleemide ohtu kunagi täielikult välistada. Seepärast on vaja sätestada raamistik, mis võimaldab pankade põhjalikku ümberkorraldamist, vältides samal ajal märkimisväärsed ohte majanduse stabiilsusele ja kulusid, mis tulenevad pankade korratust likvideerimisest riiklike maksejõuetusseaduste alusel, ning kaotades vajaduse rahastada seda protsessi riigi vahenditest.

Kui Euroopa Parlament ja nõukogu on vastu võtnud pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi, määratakse selles kindlaks tõsistes finantsraskustes ELi pankade ümberkorraldamise eeskirjad, see, kuidas säilitada reaalmajandusele olulised funktsioonid, ning kuidas kahjud ja kulud jagatakse pankade aktsionäride, võlausaldajate ja kindlustamata hoiustajate vahel. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise käigus, mis on solveerimisdirektiivi üks põhiline instrument, jaotatakse kahjud järjekorras ja hinnatakse alla aktsionäride, allutatud võlausaldajate ja kõrgemat nõudeõiguse järku omavate võlausaldajate nõuded. Vähem kui 100 000 eurot hoiustanud hoiustajad jäävad kahjude kandmisest igal juhul kõrvale, sest nemad on kaitstud riiklike hoiuste tagamise skeemidega.

Direktiiv tugineb pangakriiside lahendamisel riiklike ametiasutuste võrgustikule ja solveerimisfondidele. Ehkki see on suur samm edasi riiklike lähenemisviiside erinevuste minimeerimisel ja siseturu terviklikkuse kaitsmisel, ei ole see piisav neile liikmesriikidele, kes teostavad krediitiasutuste järelevalvet koos ühtse järelevalvemehhanismi raames. Nagu Euroopa Ülemkogu tunnistas, peab pankade järelevalvet ja solveerimist pangandusliidus teostama samal võimutasandil. Vastasel juhul võivad tekkida pinged järelevalvaja (EKP) ja riiklike solveerimisasutuste vahel selle üle, kuidas käituda raskustes olevate pankadega, samal ajal, kui võivad kestma jääda turu ootused liikmesriikide suutlikkuse/suutmatuse suhtes pankade maksejõuetusega toime tulla, mis tugevdab mõjuahelaid riikide ja pankade vahel ning killustatust ja konkurentsimoontonutusi siseturul.

Võrreldes solveerimisasutuste võrgustikuga, pakuvad keskse otsustamistasandiga ühtne solveerimismehhanism ja ühtne pankade solveerimise fond liikmesriikidele, maksmaksjatele ja pankadele olulisi eeliseid ning finantsilist ja majanduslikku stabiilsust kogu ELile:

- tugev keskne otsustamistasand tagab osalevates liikmesriikides tulemusliku ja kiire solveerimisotsuste tegemise, vältides kooskõlastamata tegevust, minimeerides negatiivset mõju finantsstabiilsusele ja piirates finantsabi vajadust;
- pankade solveerimise oskusteabe ja kogemuste tsentraliseeritud kogum suudab aidata maksejõuetuse ohus panku süsteemsemalt ja tõhusamalt kui eraldiseisvad riiklikud ametiasutused, kelle ressursid ja kogemused on piiratud;
- ühtne pankade solveerimise fond suudab koondada märkimisväärsed ressursid pankade osamaksudest ja kaitsta sellega maksumaksjaid tulemuslikumalt kui riiklikud fondid, tagades samal ajal võrdsed võimalused kõigi osalevate liikmesriikide pankadele. Ühtne fond hoiab ära riiklike fondide kasutuselevõtmisest tulenevad kooskõlastamisprobleemid ja aitab vähendada pankade sõltuvust riigi krediitvõimelisusest.

Ühtne solveerimismehhanism tuleb luua ELi õiguslikus ja institutsioonilises raamistikus. Euroopa Ülemkogu 14. detsembri 2012. aasta järeldustes kinnitatakse, et „majandus- ja rahaliidu väljakujundamise protsess põhineb ELi institutsioonilisel ja õigusraamistikul”. Kuigi sihtotstarbeliste valitsustevaheliste vahendite kasutuselevõtmine väljaspool ELi raamistikku on olnud vajalik, et tulla toime erakordsete turutingimustega ja algse majandus- ja rahaliidu juhtimisvigadega, ähvardab see õõnestada ELi otsuste tegemise demokraatlikkust ja ELi õigussüsteemi terviklikkust. Seega on ühtse solveerimismehhanismi loomine ELi õigus- ja institutsioonilises raamistikus, nagu ühtne järelevalvemehhanism enne seda, vajalik samm majandus- ja rahandusliidu väljakujundamisel vastavalt Euroopa Ülemkogu järeldustele ning ELi demokraatliku ja institutsioonilise korra kaitsmiseks laiemalt.

1.2. Üleminek pangandusliidule

Ühtne järelevalvemehhanism peab jõustuma 2014. aasta keskel. Ühtne solveerimismehhanism peab aga hakkama tegutsema 2015. aasta jaanuaris, kui jõustub direktiiv [],⁷ milles sätestatakse eeskirjad pankade solveerimiseks kogu siseturul. Ühtne solveerimismehhanism kohaldaks seejärel käesoleva määruse eeskirju, mis on kooskõlas direktiivi [] sätetega, pangandusliidus osalevate liikmesriikide suhtes, samal ajal kui väljaspool pangandusliitu kohaldavad direktiivi [] eeskirju riiklikud solveerimisasutused.

Igal juhul kohaldatakse koormuse jagamise suhtes riigiabi eeskirju juhul, kui solveerimismeetmed hõlmavad valitsuse toetust. Koormuse jagamiseks aktsionäride ja madalamat nõudeõiguse järku omavate võlausaldajate vahel saaks ühtne solveerimismehhanism kohaldada alates käesoleva määruse jõustumisest eeskirju, mis võimaldavad hinnata alla riigiabi eeskirjade kohaldamiseks vajalikus ulatuses osakuid ja allutatud võlga.

Peale selle võivad liikmesriigid otsustada rakendada oma siseriiklikus õiguses direktiivis [] sätestatud uusi eeskirju juba enne direktiivi ülevõtmistähtaega. Igal juhul säilivad komisjoni riigiabialased volitused kõigi solveerimisjuhtumite puhul, mis hõlmavad riigiabina käsitletavat abi. Kuivõrd ühtse pankade solveerimise fondi kasutamist ühtse solveerimismehhanismi poolt ei loeta aluslepinguga kehtestatud eritingimuste kohaselt riigiabiks, jääksid nimetatud tingimused analoogia alusel kehtima, et tagada solveerimisfondi kasutamise puhul samade eeskirjade kohaldamine sekkumise suhtes, kui riikliku rahastamiskorra kasutamisel riiklike solveerimisasutuste poolt.

⁷ Sõltuvalt parlamendi ja nõukogu vaheliste läbirääkimiste lõplikest tulemustest, võib kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise täielik jõustumine edasi lükkuda, komisjoni ettepaneku kohaselt 2018. aastani.

Euroopa tasandil edendatakse seda lähenemisprotsessi läbivaadatud riigiabi suunistega pankade toetamiseks ja kokkuleppega, kuidas Euroopa stabiilsusmehhanism saaks raskustes olevaid panku rekapiitaliseerida. Läbivaadatud riigiabi eeskirjad esitavad rangemaid nõudmisi koormuse jagamise kohta aktsionäride ja madalamat nõudeõiguse järku omavate võlausaldajate vahel kõigis liikmesriikides, kes annavad riiklikku toetust oma pankadele. Sellega võideldaks siseturu praeguse killustumisega, sõltuvalt riigi tugevusest ja varasemast ajast päritud probleemsete varade olemasolust. Euroopa stabiilsusmehhanismi suunistes täpsustatakse, millistel tingimustel saaksid need liikmesriigid, kes ei suuda anda pankadele riiklikku toetust, riigiabi eeskirjadega vastuollu minemata laenu või kuidas saaks Euroopa stabiilsusmehhanism panku otse rekapiitaliseerida.

2. ÜHTSE SOLVEERIMISMEHCHANISMI PÕHJENDUS

Komisjon on võtnud arvesse direktiivi [] ettepaneku vastuvõtmiseks teostatud mõjuhindamise raames tehtud analüüsi, milles hinnati ühtse solveerimismehhanismi loomiseks asjakohaseid tegevuslikke ja õiguslikke aspekte.

Ühtse solveerimismehhanismi kavandatavaid elemente on täiendavalt analüüsitud, lähtudes mõjuhinnangus sisalduva teabe ajakohastamisest. Seoses ühtse solveerimismehhanismi võimega tagada otsuste tulemuslikkus, on aeg oluline kahel olulisel põhjusel: enne solveerimist vastse ühtse solveerimismehhanismi kui turgude ebakindluse põhjuseid minimeerida aitava paindliku vahendi usaldusväärsuse suurendamiseks ja solveerimise käivitamise järel selleks, et ühtne solveerimismehhanism säilitaks vara väärtuse, mis võib solveerimisprotsessi tarbetute viivituste tõttu väheneda. Riiklike asutuste võrgustik nõuaks iga piiriüleseid krediitiasutusi ja investeerimisühinguid käsitlev arutelu täiendavat menetlusaega. Kavandatav kohustuste jaotus keskse otsustamistasandi ja kohalike rakendusasutuste vahel aga seevastu säästaks aega. Riiklikul tasandil kuluks rakendamise haldamiseks vajaliku oskusteabe kogumiseks vähem aega kui kesksel tasandil, sest kohaldataks siseriiklikku õigust; keskne tasand annab võimaluse kiiremini ligi meelitada ja arendada kõige paremini spetsialiseeritud inimkapitali.

Seoses ühtse solveerimismehhanismi võimega tagada otsuste tõhusus, aitab kesksel tasandil otsustamine minimeerida solveerimiskulusid nii seepärast, et see tasand võib saavutada võrgustikus märkimisväärset mastaabisäästu, kui ka seepärast, et see suurendab solveerimisotsuse jõustatavust ja optimaalsust. Struktuurselt ei suuda süsteem, mis ei saa mööda riiklike ametiasutuste volitustest minimeerida kulusid nende oma liikmesriigi jaoks, võtta täielikult arvesse piiriüleseid välismõjusid. Liikmesriigid on kriisi algusest peale näinud ette koormuse jagamise mehhanismi üldise heaolu kaotuste minimeerimiseks neis olukordades⁸. Ühtne solveerimismehhanism sobib võrgustikust paremini koormuse ümberpaigutamise jõustamise tagamiseks, mis on koormuse jagamise kokkuleppe toimimise vajalik eeltingimus. Samuti tagab see optimaalse solveerimispoliitika välise jõustamise, mis võimaldab eelnevalt kokku leppida koormuse jagamise eeskirjades, mis jaotaks solveerimiskulud võrdsete ja tasakaalustatud kriteeriumide alusel.

⁸ Vt nõukogu 9. oktoobri 2007. aasta järeldused ELi finantsstabiilsusmeetmete tõhustamise kohta http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96351.pdf

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Õiguslik alus

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 114, mis võimaldab võtta meetmeid siseturu loomisele ja toimimisele suunatud riiklike sätete ühtlustamiseks.

Ettepaneku eesmärk on säilitada siseturu terviklikkus ja täiustada selle toimimist. Ühtsete solveerimiseeskirjade ühetaoline kohaldamine koos keskse asutuse juurdepääsuga Euroopa ühtsele solveerimisfondile taastab liidu pangandusturgude korrapärase toimimise, kõrvaldab takistused põhiõiguste kasutamisel ja väldib märkimisväärsed konkurentsimoonutusi vähemalt neis liikmesriikides, kes jagavad krediidiasutuste järelevalvet Euroopa tasandil.

Ehkki direktiiv [] tagab suure ühtlustatuse, võimaldab see siiski liikmesriikidele paindlikkust, mis tähendab, et siseturg võib jääda teataval määral killustatuks. Ühtne solveerimismehhanism pakub selle asemel integreeritud otsustamisstruktuuri, mis ühtlustab ühtse solveerimismehhanismi raames toimuva solveerimise ühtse järelevalvemehhanismi raames toimuva järelevalvega, et kaotada ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pankade ebasoodne konkurentsiolukord võrreldes mitteosalevate liikmesriikidega, kuna puudub tsentraliseeritud süsteem maksejõuetuse ohus pankade olukorra lahendamiseks. Tagamaks, et kõik osalevad liikmesriigid usaldavad täielikult pankade solveerimisprotsessi kvaliteeti ja erapooletust eelkõige kohaliku majandusliku mõju mõttes, koostab ühtse solveerimisnõukogu solveerimisotsused ja teostab nende seiret keskselt, et tagada ühtne ja ühetaoline lähenemisviis, ning komisjon algatab solveerimisprotsessi. Samuti otsustab komisjon asjaomase üksuse suhtes kohaldatavate solveerimisvahendite raamistiku ja fondi kasutamise üle solveerimise toetamiseks.

Peale selle, et solveerimisprotsessi toetada ja suurendada selle tulemuslikkust, luuakse kavandatava määrusega ühtne pankade solveerimise fond. Kavandatav määrus on kõigis liikmesriikides vahetult täitmisele pööratav, kuid seda kohaldatakse kõigi ühtse järelevalvemehhanismi raames järelevalvatavate üksuste suhtes. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrusega (EL) nr 575/2013 (krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta)⁹, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiviga 2013/36/EL (mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet)¹⁰ ning direktiiviga [] kehtestatud ühtsed eeskirjad kehtivad osalevate liikmesriikide suhtes nii, nagu need kehtivad kogu siseturul.

Seepärast on asjakohane õiguslik alus ELi toimimise lepingu artikkel 114..

3.2. Subsidiaarsus

Valdkondades, mis ei kuulu liidu ainuvastutuse alla, võtab liit kooskõlas ELi lepingu artikli 5 lõikes 3 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega meetmeid ainult siis, kui liikmesriigid ei suuda riigi, piirkonna või kohalikul tasandil piisavalt saavutada kavandatava

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, 26. juuni 2013, krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ, ELT L 176, 27.6.2013, lk 338.

meetme eesmärgid, kuid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada liidu tasandil.

Ainult Euroopa tasandi meetmed võivad tagada maksejõuetuse ohus pankade solveerimise minimaalse edasikanduva mõjuga ja kooskõlas ühtsete eeskirjadega. Ühtne solveerimismehhanism toob märkimisväärse mastaabisäästu ja väldib negatiivset välismõju, mis võib tuleneda riigisisestest otsustest ja rahalistest vahenditest. Olulised erinevused riiklikul tasandil tehtud solveerimisotsuste vahel ning kohalikud eripärad ja rahastamispiirangud võivad õhustada siseturu stabiilsust ja terviklikkust.

Ehkki ühtse järelevalvemehhanismi loomine tagab võrdsed tingimused pankade järelevalves ja vähendab tolereerimisriski, tagab ühtne solveerimismehhanism panga maksejõuetusse sattumise korral ümberkorraldamise vähimate kuludega, võlausaldajate õiglase ja võrdse kohtlemise ning rahastamise kiire suunamise kõige tootlikumasse kasutusse siseturul.

Seepärast on asjakohane, et liit teeks vajaliku õigusliku meetme ettepaneku, et luua selline solveerimiskord ühtse järelevalvemehhanismi poolt järelevalvatavate pankade jaoks. Et vältida probleeme riikidepoolse ülevõtmisega ning tagada ühtne institutsionaalne mehhanism ja kõigile osalevate liikmesriikide pankadele võrdsed tingimused, on asjakohaseks õigusaktiks määrus.

3.3. Proportsionaalsus

Kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ei peaks liidu meetme sisu ega vorm minema aluslepingute eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

Pankade järelevalvet ja solveerimist peab pangandusliidus teostama samal võimutasandil. Vastasel juhul võib raskustes pankade kulude katmise küsimus tekitada pingeid Euroopa järelevalvaja ja riiklike solveerimisasutuste vahel. Need pinged võivad õhustada nii järelevalvet kui ka solveerimist ning moonutada konkurentsi liikmesriikide vahel.

Hiljutine kriis juhtis tähelepanu vajadusele kiirete ja otsustavate ning Euroopa tasandil rahastatavate meetmete järele vältimaks pankade riiklikul tasandil solveerimise ebaproportsionaalset mõju reaalmajandusele, piiramaks ebakindlust ning vältimaks hoiuste väljavoolu ja kriisi levimist siseturul. Ühtne solveerimismehhanism tagaks samade eeskirjade samasuguse kohaldamise osalevate liikmesriikide iga maksejõuetuse ohus oleva panga suhtes. Piisav varurahastus leevendaks probleeme üksikpankades nii, et ei kaoks usaldus liikmesriigi (või muude riikide, kes võib turgude jaoks paista samadele riskidele avatuna) kogu pangandussüsteemi vastu.

Suurem õiguskindlus, nõuetekohaselt ühtlustatud stiimulid pangandusliidu raames ning kesksete ja ühetaoliste solveerimismeesmetete majanduslikud eelised viitavad sellele, et ettepanek on proportsionaalsuspõhimõttega kooskõlas ja ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik seatud eesmärkide saavutamiseks.

Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtteid, eelkõige õigust isikuandmete kaitsele, ettevõtlusvabadust ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele, ja seda tuleb rakendada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega.

4. ETTEPANEKU ÜKSIKASJALIK SELGITUS

4.1. Ühtne solveerimismehhanism

4.1.1. Põhimõtted, ülesehitus ja rakendamisala

Ühtne solveerimismehhanism peab sisaldama otsuste tegemise struktuure, mis on õiguslikult korrektsed ja kriisi ajal tõhusad. Otsuste tegemine peab tagama Euroopa tasandi otsused, kuid kaasama ka liikmesriike, tunnistades pankade solveerimise olulisust riikide majandusele.

Ühtne solveerimismehhanismiga kohaldatakse mehhanismis osalevate liikmesriikide raskustesse sattunud pankade suhtes pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivis sätestatud ühtseid eeskirju. Ühtne solveerimismehhanism hõlmab ühtseid eeskirju ja menetlusi, mida kohaldab ühtne solveerimisnõukogu koos komisjoni ja osalevate liikmesriikide solveerimisasutustega.

Euroopa Komisjon osaleb ühtses solveerimismehhanismis üksnes niivõrd, kui see on vajalik käesolevas määruses ette nähtud konkreetsete ülesannete täitmiseks ja seoses riigiabi juhtumite uurimisega aluslepingu kohaselt või, analoogia alusel, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 kohaldamiseks kehtestatud kriteeriumide kohaldamiseks.

Siiski ei järgi ühtne solveerimismehhanism solveerimisprotsessi iseärasuste tõttu ühtse järelevalvemehhanismi diferentseeritud lähenemisviisi eri liiki pankadele. Vastupidiselt pidevale igapäevase järelevalve ülesandele, võib samaaegselt maksejõuetusse sattuda ja solveerimist vajada vaid piiratud arv pankasid. Peale selle on ühtse solveerimismehhanismi lai rakendusala täielikus kooskõlas loogikaga, mille kohaselt EKP võib võtta probleemide korral, k.a võimaliku solveerimise jaoks üle iga panga järelevalve. Lisaks on kriis näidanud, et Euroopa tasandi solveerimisraamistikku ei vaja mitte üksnes suured rahvusvahelised pangad. Diferentseeritud solveerimisasutuste olemasolu erineva suurusega pankade jaoks tähendaks ka diferentseeritud rahastamist ja kaitsemehhanisme, mis võivad omakorda põlistada riikide ja pankade sidemeid ning moonutada konkurentsi.

4.1.2. Ühtse solveerimismehhanismi tegevuspõhimõtted

Objektiivse ja õiglase solveerimisprotsessi tagamiseks on komisjonil, solveerimisnõukogul ja riiklikel solveerimisasutustel keelatud pankade, nende hoiustajate, võlausaldajate või aktsionäride diskrimineerimine kodakondsuse või tegevuskoha alusel. Piiriüleste gruppide solveerimine toimub põhimõtete alusel, mis tagavad grupi eri üksuste võrdse kohtlemise, võimaldavad nõuetekohaselt arvesse võtta solveerimises osalevate liikmesriikide huve ja vältida võlausaldajate kanda olevate kulude kasvamist tasemele, mis ületaks tavalise maksujõuetusmenetluste puhul kantavaid kulusid. Kui solveeritakse vaid osa grupist, on ettepaneku eesmärk tagada, et solveerimisprotsess ei mõjutaks negatiivselt grupi neid üksusi, mida ei solveerita. Reeglina kaetakse solveerimise kulud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise teel ja pangandussektori poolt. Seepärast tagatakse ettepanekuga, et komisjon, solveerimisnõukogu ja riiklikud solveerimisasutused otsustavad solveerimise rahastamiskorra nii, et minimeeritakse erakorralise riikliku toetuse kasutamist.

4.1.3. Seos komisjoni riigiabi kontrolliga

Komisjoni poolne riigiabi kontroll säilib ühtses solveerimismehhanismis igal juhul. See tähendab, et niipea, kui EKP teavitab komisjoni ja solveerimisnõukogu, et pank on maksejõuetu või maksejõuetuse ohus, peaks solveerimismenetlus ühtse solveerimismehhanismi raames toimuma, kui see on asjakohane, paralleelselt riigiabi menetlusega, nii et asjaomast liikmesriiki või liikmesriike tuleks kutsuda üles teavitama komisjoni kavandatavatest meetmetest vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 108. See nõuab pideva koostöö sisseseadmist ja teabevahetust solveerimisnõukogu ja

komisjoni vahel riigiabi menetluse lõpuleviimiseks. Peale selle oleks riigiabi eeskirjade kohane komisjoni otsus eeltingimuseks panga solveerimise algatamise otsuse tegemiseks komisjoni poolt. Kui fondi kasutamisel ei ole tegemist riigiabiga, tuleks analoogia alusel eeltingimusena panga solveerimise algatamise otsuse tegemisel kohaldada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 kohaldamiseks kehtestatud tingimusi, et säilitada siseturu terviklikkus osalevate ja mitteosalevate liikmesriikide vahel.

4.1.4. Ülesanded ja otsuste tegemise struktuur

Ühtne solveerimismehhanism katab kõik peamised solveerimisülesanded, mis on maksejõuetuse ohus pankade solveerimiseks hädavajalikud. Nende ülesannete hulka kuuluvad muu hulgas lubamine kohaldada lihtsustatud kohustusi solveerimiskava koostamise nõude suhtes, solveerimiskavade koostamine, solveerimiskavade läbivaatamine, pankade solveeritavuse hindamine, pankade solveerimise algatamise otsuste tegemine, solveerimisõiguste kasutamine solveeritava krediitdiasutuse või investeerimisühingu suhtes ning solveerimisskeemide rakendamine. Lisaks hõlmab ühtne solveerimismehhanism solveerimise rahastamise kasutamise otsuste tegemist.

Ühtse solveerimismehhanismi koosseis tagab, et tema otsuste tegemise struktuurid oleksid õiguslikult korrektsed ja tõhusad, sh kriisi ajal. Need on kavandatud tagama, et otsused tehakse Euroopa tasandil ja kaasavad liikmesriike, arvestades pankade solveerimise olulisust riikide majandusele.

Ühtse solveerimismehhanismi otsuste tegemise struktuurid hõlmavad ühtset solveerimisnõukogu, osalevate liikmesriikide solveerimisasutusi ja Euroopa Komisjoni. Ühtse solveerimismehhanismi ülesanded on jagatud ühtse solveerimisnõukogu ja riiklike solveerimisasutuste vahel.

Ühtse solveerimismehhanismi tõhususe ja vastutuse tagamiseks ning kooskõlas juriidiliste nõuetega on Euroopa Komisjonil kui ELi institutsioonil õigus algatada panga solveerimine kas solveerimisnõukogu soovitusel alusel või omal algatusel. Kui komisjon algatab solveerimismenetluse, otsustab ta ka solveerimisvahendite raamistiku üle, mida igal konkreetsel juhul kohaldatakse, ja fondi kasutamise üle. Ühtne solveerimisnõukogu teeb kõik muud otsused ühtse solveerimismehhanismi määru alusel ja suunab need riiklikele solveerimisasutustele riiklikul tasandil täitmiseks kooskõlas ühtse solveerimismehhanismi määru ning direktiiviga []. Solveerimisnõukogu kontrollib oma otsuse täitmist riiklike solveerimisasutuste poolt riiklikul tasandil, ning kui riiklik solveerimisasutus ei järgi tema otsust, võib ta adresseerida otsused otse pankadele.

4.1.5. Otsuste tegemise protsess

Direktiiviga [] kehtestatud eeskirjade kohaselt algatatakse panga solveerimine juhul, kui ta on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse, kui ükski erasektori meede ei suuda maksejõuetust ära hoida, ja kui solveerimine on riigi huvides, kuna pangal on süsteemne mõju ja tema raskustesse sattumine kahjustaks finantsstabiilsust. Solveerimise eesmärk on tagada panga oluliste funktsioonide jätkuvus, kaitsta finantsstabiilsust, minimeerida sõltuvust maksumaksja rahast ja kaitsta hoiustajaid.

Solveerimine algatatakse protsessi raames, millega tagatakse õigustatud ja erapooletu otsuse tegemine iga maksejõuetuse ohus panga suhtes:

- EKP kui pankade järelevalvaja teavitab maksejõuetuse ohus pangast komisjoni, solveerimisnõukogu ning asjaomaseid riiklikke asutusi ja ministere;
- solveerimisnõukogu hindab süsteemse ohu olemasolu ja seda, kas ei leidu võimalusi erasektoripoolseks lahenduseks;

- kui need tingimused on täidetud, soovib solveerimisnõukogu komisjonil algatada solveerimise;
- komisjon otsustab algatada solveerimise ja annab solveerimisnõukogule raamistiku solveerimisvahendite kohaldamiseks ja fondi kasutamiseks solveerimise toetamiseks. Solveerimisnõukogu võtab riiklikele solveerimisasutustele suunatud otsuse kaudu vastu solveerimisskeemi, milles sätestatakse solveerimisvahendid, meetmed ja rahastamine ning antakse asjaomastele riiklikele solveerimisasutustele ülesanne võtta solveerimismeetmed;
- riiklikud solveerimisasutused viivad solveerimisnõukogu otsustatud meetmed riikliku õiguse kohaselt ellu. Kui riiklikud solveerimisasutused ei täida solveerimisnõukogu otsuseid, on solveerimisnõukogul õigus võtta riiklike solveerimisasutuste ülesanded üle ja adresseerida teatavad otsused solveerimismeetmete võtmise kohta otse pankadele.

4.1.6. *Aruandlus ja eelarve*

Ühtse solveerimismehhanismi iga üksik osa on oma ülesannete täitmisel sõltumatu ja tema suhtes kehtivad ranged aruandlusnõuded tagamaks, et ta kasutab oma õigusi õigesti ja erapooletult, käesoleva määruse ja direktiiviga [] kehtestatud piirides. Seepärast vastutab solveerimisnõukogul Euroopa Parlamendi ja nõukogu ees kõigi käesoleva ettepaneku alusel tehtud otsuste eest. Solveerimisnõukogu tegevusest teavitatakse ka osalevate liikmesriikide parlamente. Solveerimisnõukogu peab vastama kõigile talle osalevate liikmesriikide parlamentidest saadetud tähelepanekutele või küsimustele. Ühtse solveerimismehhanismi eelarve, mis hõlmab ühtset solveerimisfondi, ei ole liidu eelarve osa. Ühtse solveerimismehhanismi ülesannete täitmisega seotud kulusid, fondi haldamist ja kasutamist rahastatakse pangandussektori osamaksudest.

4.1.7. *Suhted mitteosalevate liikmesriikidega*

Direktiiviga [] luuakse riiklike solveerimisasutuste hulgas pangandusgruppidega tegelevad solveerimiskolleegiumid, tagades, et kõigi selliste liikmesriikide solveerimisasutused, kus pank tegutseb, osalevad asjakohasel ja tasakaalustatud määral. Kui pangagrupi päritoluriigi ja vastuvõtva riigi solveerimisasutustel on lahkkelisid solveerimiskavade koostamise ja solveerimise enda suhtes, on Euroopa Pangandusjärelevalvel vahendaja roll. Ühtse solveerimismehhanismi raames asendab ühtne solveerimismehhanism üksnes ühtses järelevalvemehhanismis osalevates riikides asutatud üksuste ja gruppide puhul direktiiviga [] (millega luuakse krediitdiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja solveerimise raamistik) sätestatud solveerimiskolleegiume. Selle asemel kaasatakse solveerimisnõukogusse riiklike solveerimisasutuste esindajad.

Mitteosalevates liikmesriikides asutatud pankade suhtes, nagu on määratletud ühtse järelevalvemehhanismi määruses, kohaldatakse direktiivi [] jätkuvalt täiel määral. Samamoodi reguleerib ühtse solveerimismehhanismi ja mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutuste suhteid täielikult direktiiv []. Sätteid erinevate solveerimisfondide vaheliste suhete kohta (vastastikune toetamine ning vabatahtlik vastastikune laenuvõtmine ja -andmine) kohaldatakse ühtse solveerimisfondi ja mitteosalevate liikmesriikide solveerimisfondide suhtes samuti täiel määral. Ettepanekus selgitatakse, et direktiivis [] ja Euroopa Pangandusjärelevalve määruses sätestatud Euroopa Pangandusjärelevalve rolli, k.a tema vahendajaõigusi, kohaldatakse solveerimisnõukogu suhtes täiel määral.

Peale selle võetakse ettepanekus kolmel viisil arvesse ühtses solveerimismehhanismis mitteosalevates liikmesriikides asutatud pankade olukorda.

Esiteks sätestatakse ettepanekus põhimõte, et ühtse solveerimismehhanismi ükski osa ei tohi diskrimineerida krediitdiasutusi, hoiustajaid, investoreid või muid võlausaldajaid nende kodakondsuse või tegevuskoha alusel.

Teiseks nähakse ettepanekuga ette, et kui grupp hõlmab nii osalevas kui ka mitteosalevas liikmesriigis asutatud krediidasutusi, asendab solveerimisnõukogu osalevate liikmesriikide solveerimisasutusi direktiivis [] sätestatud solveerimiskolleegiumides.

Kolmandaks on mitteosalevatel liikmesriikidel alati võimalus ühtse järelevalvemehhanismiga ühineda ja tagada seeläbi, et nende territooriumil asutatud pankade suhtes kohaldatakse ühtset solveerimismehhanismi.

4.1.8. Seos Euroopa Parlamendi ja nõukogu [] direktiiviga [], millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja solveerimise raamistik

Ühtse solveerimismehhanismi raames kehtivad direktiiviga [] (millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja solveerimise raamistik) kehtestatud eeskirjad osalevate liikmesriikide suhtes nii, nagu need kehtivad kogu siseturul. Erandeid sellest võidakse teha üksnes juhul, kui käesolevas määruses sätestatud menetlused või sätted asendavad direktiivi [] asjaomaseid sätteid (näiteks sätted piiriüleste kolleegiumide kohta, mis asendatakse otsuste tegemisega ühtse solveerimismehhanismi raames).

Ühtse solveerimismehhanismi ettepanek sisaldab teatavaid sätteid, mis on direktiivi [] sätetega paralleelsed, kuna solveerimisnõukogu ja komisjon peavad tuginema oma tegevuses vahetult kohaldatavale liidu õigusele. Muude käesoleva ettepaneku sätete puhul viidatakse konkreetselt komisjoni ettepanekule direktiivi [] kohta. Mõnda neist sätetest on muudetud aruandega, mille üle Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjon hääletas mais, ja nõukogu 26. juuni üldise lähenemisviisiga. Ühtne solveerimismehhanism peab olema lõppkokkuvõttes täielikus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahelise kokkuleppega direktiivi [] asjus. Käesolevas ettepanekus viidatakse nõukogu üldisele lähenemisviisile kui uusimale kättesaadavale dokumendile. Kuna läbirääkimised Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel käivad ja direktiiv ei ole saanud veel lõplikku kuju, on komisjoni eesmärk asendada need olulised sätted kaasseadusandjate direktiivi [] alaste läbirääkimiste lõpliku tulemusega.

Teatavate, direktiiviga [] juba hõlmatud aspektide puhul on hädavajalik täiendada ühtlustamine ühtse pankade solveerimise fondiga, et tagada ühtse solveerimismehhanismi nõuetekohane toimimine. Esiteks tuleks solveerimiseks täielikult ühtlustada nõuete hierarhia hoiustajate eelisõiguste põhimõtte alusel. Artiklis 15 tehakse ettepanek ühtlustada solveerimisel nõuete hierarhia hoiustajate eelisõiguste põhimõtte alusel. Komisjon on seisukohal, et selline ühtlustamine on vajalik kõigi direktiivi [] reguleerimisalasse kuuluvate üksuste puhul, et tagada siseturul võrdsed tingimused. Teiseks tuleks ühtse solveerimismehhanismi raames piirata igasugust paindlikkust kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisel ja allutada see kõigi pankade puhul samadele tingimustele. Seepärast sisaldab ettepaneku artikkel 24 nõukogu 26. juuni 2013. aasta üldisel lähenemisviisil põhinevaid täiendavaid rangeid piire ja välistab selles kontekstis igasugused direktiiviga [] sätestatud erandid (eelkõige seoses kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise künnise arvutamisega).

4.2. Solveerimisnõukogu

4.2.1. Juhtimine

Tagamaks tulemuslikku ja vastutustundlikku solveerimisotsuste tegemist, nähakse solveerimisnõukogu struktuuri ja toimimiseeskirjadega ette kõigi asjaomaste liikmesriikide asjakohane osalemine. Solveerimisnõukogu koosneb tegevdirectorist, tegevdirectori asetäitjast, komisjoni ja EKP nimetatud esindajatest ning iga osaleva liikmesriigi nimetatud liikmetest, kes esindavad riiklikke solveerimisasutusi. Solveerimisnõukogu eesotsas tegevdirectoriga tuleb kokku ja tegutseb kaht liiki istungitel: täitevistungitel ja täisistungitel. Solveerimisnõukogu istungitele võib kutsuda vaatlejaid.

Täisistungil teeb solveerimismõukogu kõik üldised otsused. Täitevistungil teeb solveerimismõukogu otsuseid üksikute pankade või pangandusgruppide kohta. Selliste otsuste sisu ulatub solveerimise kavandamisest ja varase sekkumise volitustest otsusteni solveerimisskeemide üle, k.a fondi kasutamine solveerimisprotsessi rahastamiseks ja riiklike solveerimisasutuste juhendamine solveerimisotsuste rakendamise asjus.

Täitevistungil koosneb solveerimismõukogu tegevdirektorist, tegevdirektori asetäitjast ning komisjoni ja EKP nimetatud esindajatest.

Sõltuvalt igal konkreetsel juhul solveerimisele kuuluvatest pankadest või gruppidest, kogunevad solveerimismõukogu täitevistungile peale tegevdirektori, tegevdirektori asetäitja ning komisjoni ja EKP nimetatud esindajate asjaomaste riiklike solveerimisasutuste nimetatud liikmed. Seepärast osalevad piiriüleste pangandusgruppide solveerimise puhul istungitel ja otsustamisprotsessis nii grupi tasandi solveerimisasutuse asukohaks oleva liikmesriigi nimetatud kui ka nende liikmesriikide nimetatud liikmed, kus asuvad konsolideeritud järelevalve alla kuuluvad tütarettevõtjad või üksused. Solveerimismõukogus kohaldatavates hääletamiseskirjades võetakse arvesse vajadust arvestada kõigi liikmesriikide huve, keda solveerimisotsus puudutab. Ühelgi osalejal ei ole vetoõigust.

Kuid võttes arvesse liikmesriikide sõltumatust riiklike eelarvete kasutamise üle otsustamisel, nähakse ettepanekuga selgesõnaliselt ette, et ühtne solveerimismehhanism ei saa nõuda liikmesriikidelt erakorralise riikliku toetuse andmist ühelegi solveerimisel olevale üksusele. Peale selle, et võtta täiel määral arvesse kõiki eelarvelisi mõjusid liikmesriikidele, võivad asjaomaste riiklike solveerimisasutuste nimetatud liikmed taotleda täitevistungil ühte täiendavat arupidamist sellise võimaliku mõju üle.

4.2.2. Õigused

Solveerimismõukogu koondab EKP ja riiklike solveerimisasutuste teabe nende haldusalasse kuuluvate pankade rahandusliku usaldusväärsuse kohta. Võrreldes siseriiklike volituste alusel töötavate riiklike asutuste võrgustikuga võimaldab see paremini hinnata asjaolusid, mis võivad tekitada vajaduse alkatada panga solveerimine ja vältida piiriüleseid kõrvalmõjusid. Ettepanek põhineb pankade maksevõime taastamise ja solveerimis direktiivi raamistikul ning annab solveerimismõukogule õigused kiiresti sekkuda, kui panga või grupi finantsolukord halveneb.

Solveerimismõukogul on õigus otsustada, millal soovitada komisjonil alkatada panga või grupi solveerimine. Kui komisjon otsustab, et tingimused on täidetud ja algatab panga solveerimise, otsustab solveerimismõukogu komisjoni kehtestatud raamistikus kohaldatavate solveerimisvahendite üksikasjad ja fondi vahendite jaotuse. Need õigused lubavad solveerimismõukogul valida ja kohaldada solveerimisvahendeid, eeskirju ja meetmeid ühetaoliselt. Eelkõige juhul, kui pangad tegutsevad piiriüleselt, võimaldab see kõrvaldada liikmesriikide eeskirjade ja lähenemisviiside praegused lahknevused koos nende negatiivsete tagajärgedega liidu pangandusturgude toimimisele.

Solveerimismõukogu selline otsene vastutus tagab kõigi osalevate liikmesriikide pankade võrdse kohtlemise ning pankade solveerimise ühtsete eeskirjade kohaldamise prognoositavuse ja usalduse selle vastu. See suurendab õiguskindlust ja säilitab paremini finantsvara väärtust, vältides ebasoovitavaid häireid rahaliste vahendite liikumises. Samuti tagab see maksejõuetuse ohus krediidasutuste ja investeerimisühingute vara kasutamise kõige tootlikumal viisil, et minimeerida võlausaldajate kahjusid kõigis osalevates liikmesriikides, lähtumata üksikute liikmesriikide huvidest.

Solveerimismõukogu tagab solveerimisotsuste kindla täitmise riiklike solveerimisasutuste poolt vastavalt siseriiklikule õigusele. Selleks on solveerimismõukogul õigused valvata riiklike

solveerimisasutuste poolse rakendamise järele ja seda hinnata, saades vajaduse korral teavet otse pankadelt või viia läbi uurimisi või kontrollkäike kohapeal. Kui riiklik solveerimisasutus ei rakenda solveerimisotsust kokkulepitud solveerimisskeemi kohaselt, on solveerimismääratule õigus adresseerida teatavad otsused otse asjaomasele pangale ja nõuda vajalike meetmete võtmist solveerimisotsuse rakendamiseks.

4.2.3. Euroopa ja rahvusvaheline koostöö

Solveerimismääratule teeb oma ülesannete täitmiseks koostööd EKP ja muude ametiasutustega, kellel on ühtse järelevalvemehhanismi raames krediitiasutuste järelevalve õigused, ning muude ametiasutustega, kes kuuluvad Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi. Solveerimismääratule teeb tihedat koostööd ka riiklike solveerimisasutustega, sest need mängivad solveerimismeetmete ettevalmistamisel ja rakendamisel põhirolli.

Kuna paljud krediitiasutused tegutsevad ka rahvusvaheliselt, väljaspool liitu, on solveerimismääratule ainsana õigus sõlmida osalevate liikmesriikide ametiasutuste nimel mittesiduvaid koostöölepinguid kolmandate riikide ametiasutustega.

4.3. Ühtne pankade solveerimise fond

4.3.1. Põhimõtted, asutamine ja eesmärgid

Solveerimismääratule tegutseb põhimõttel, et solveerimisvahendite kasutamisega seotud kahjud ja kulud kannavad esmalt solveeritava krediitiasutuse või investeerimisühingu aktsionärid ja võlausaldajad ning lõpuks vajaduse korral finantssektor. Isegi kui krediitiasutuse või investeerimisühingu ümberkorraldamise kulud tuleks katta nende sisemistest ressurssidest, peab olema mehhanism, mis võimaldab krediitiasutusel või investeerimisühingul (kas tema algsel kujul, sildpanga või varahaldusvahendi – rämpspanga kaudu) tegutsemist jätkata. Seepärast on oluline luua pankade solveerimise fond, et tagada solveerimismeetmete (näiteks lühiajalise rahastuse pakkumine solveeritavale krediitiasutusele või investeerimisühingule või garantiid selle võimalikele ostjatele) tulemuslikkus.

Ühtse solveerimisfondi esmane eesmärk on pigem tagada finantsstabiilsus kui katta solveeritava krediitiasutuse või investeerimisühingu kahjusid või pakkuda talle kapitali. Fondi ei tuleks pidada päästefondiks. Siiski võib tekkida erandlikke asjaolusid, kui sisemiste ressursside piisava ammendamise (vähemalt 8 % solveeritava krediitiasutuse või investeerimisühingu kohustustest ja omavahenditest) ei ole suudetud esmast eesmärki saavutada ilma solveerimisfondita, mis kataks kahjud ja annaks kapitali. Ainult selliste asjaolude korral võib fondi kasutada erasektori vahendite kaitseks.

Ühtse solveerimisfondi loomist õigustab esmajoones asjaolu, et integreeritud finantsturgudel parandab igasugune solveeritavale pangale antav finantstoetus finantsstabiilsust ja ka teiste pankade tervist mitte üksnes asjaomases liikmesriigis, vaid ka muudes liikmesriikides. Kuna sellisest toetusest saavad kaudselt kasu kõik osalevate liikmesriikide pangad, ei peaks toetuse rahastamises osalemine piirduma üheainsa liikmesriigi pankadega.

Fondi võime koondada kõigi euroala pankade vahendeid pakub palju tõhusamat puhvrit pangakriiside vastu, mille puhul kahjud on keskendatud asümmeetriliselt mõnesse liikmesriiki, ja fond toimib selles mõttes kogu euroala kindlustusmehhanismina. Hiljutine kriis näitas, et kahjud tekkisid liikmesriikides erinevalt.

Kuna kahjud pangandussektorit tulevikus tabavatest löökidest keskenduvad tõenäoliselt konkreetsetel ajahetkedel mõnesse liikmesriiki, pehmendab ühtne Euroopa kaitsemehhanism, erinevalt üksikutest riiklikest kaitsemehhanismidest, selliseid lööke tulemuslikumalt ette makstavate ja äärmuslikel juhtudel tagantjärele makstavate osamaksude abil kogu euroala pangandussektorilt. Seepärast on ressursse Euroopa tasandil koondav fond tugevam ja

suurendab pangandussüsteemi vastupanuvõimet. Samal ajal vähendab erakorraliste tagantjärele tehtud osamaksude ühtlane jaotamine kõigi osalevate liikmesriikide pankade vahel iga panga jaoks selliste osamaksude taset, piirates nende protsüklilist mõju.

Pealegi võib mehhanism, mis katab kulusid laiemalt kui ühes riigis, murda konkreetse liikmesriigi pangakriisi ja riigi eelarvepositsiooni vahelise vastastikkuse sõltuvuse nõiarangi. Kui ühtne solveerimisfond eksisteerinuks finantskriisi algusest peale, oleks niimoodi saadud pehmendada mõne liikmesriigi praegust koormust.

Peale selle oleks ühtsel solveerimisfondil, mis saab koondada kõigi osalevate liikmesriikide pangandussektori vahendeid, suurem osamaksubaas ja seega kõrgendatud maine, mis võimaldaks solveerimisnõukogul vajaduse korral turult odavamalt juurde laenata. Suurem võime saada väliseid vahendeid turult vähendab fondi vajadust toetuda äärmuslikel juhtudel riiklikele vahenditele, mis aitaks veelgi kaasa riikide ja pankade vahelise seose murdmisele ning maksumaksjate kaitsmisele solveerimiskulude eest.

Ühtset fondi on vaja ka stiimulite nõuetekohaseks ühtlustamiseks pangandusliitu kuuluvate krediidasutuste ja investeerimisühingute vahel. Kui riiklikest vahenditest tuleks eraldada vahendeid nende solveerimiskulude katteks, mis ületavad aktsionäride ja võlausaldajate kantud kulusid, kahjustaks see, eriti piiriüleste pangandusgruppide puhul, mitte üksnes ühtse solveerimismehhanismi, vaid ka ühtse järelevalvemehhanismi tulemuslikkust.

Ühtse solveerimismehhanismi loomiseks on vaja, et solveerimisnõukogul oleks ühtsele pankade solveerimise fondile kiire ja tõhus juurdepääs. Fond loob erasektori vahenditest väliskihi, mis võib pakkuda keskmise ja pika tähtajaga rahastamist, et vältida või minimeerida riigi raha kasutamist pankade solveerimiseks. Peale selle suurendab see solveerimisprotsessi tulemuslikkust, hoides ära riiklike vahendite kasutamisest tekkivad kooskõlastusprobleemid, eriti piiriüleste gruppide puhul.

4.3.2. *Fondi rahastamine*

Piisava rahastamise tagamiseks, jooksva rahastamise süsteemide protsüklilisuse vältimiseks ja välise finantstoetuse taotlemise vajaduse minimeerimiseks vajab fond kergesti kättesaadavaid vahendeid. Selleks peaks fondi sihtsuurus olema vähemalt 1 % tagatud hoiustest osalevate liikmesriikide pangandussüsteemides. Sellest peaks piisama, et tagada nõuetekohane solveerimine tulevase kriisi korral, tingimusel et võlausaldajad katavad vähemalt kuni 8 % solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu kohustustest ja omavahenditest.

Panku ning euroala pankade hoitavate tagatud hoiuste hinnangulist summat käsitlevate 2011. aasta andmete alusel vastaks ühtse solveerimisfondi 1 % sihtsuurus umbes 55 miljardile eurole. Fondi sihtsuurus absoluutväärtuses (eurodes) jääb dünaamiliseks ja suureneb pangandussektori kasvades automaatselt.

Fondi täiemahuliseks saamiseks nähakse ette 10aastane üleminekuperiood. Kui fond teeb väljamakseid, mis on suuremad kui pool tema sihtsuurusest, võidakse seda pikendada 14 aastani. Kui esialgse ülesehitusetapi jooksul fondist väljamakseid ei tehta, annab pangandussektor igal aastal umbes kümnendiku sihtsummast ehk absoluutväärtuses umbes 5,5 miljardit eurot.

Pärast esialgset fondi ülesehitamisetappi teevad pangad täiendavaid osamakse, kui nende osamaksubaas kasvab või kui fondist tehakse väljamakseid. Kui fondi vabad rahalised vahendid langevad alla poole fondi sihtsuurusest, kehtestatakse pankadele minimaalne igaaastane osamaks, mis peab moodustama kokku vähemalt ühe viiendiku kõigi ühtses solveerimismehhanismis osalevate liikmesriikide pankade kõigist kohustustest (v.a regulatiivne kapital ja tagatud hoiused).

Osamaksude suurus arvutatakse kooskõlas pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiviga pankade kohustuste alusel, võtmata arvesse omavahendeid ja tagatud hoiuseid, ning kohandades saadud summat panga riskiprofiiliga. See tähendab, et peaaegu eranditult hoiustega rahastatavate pankade osamaksud on tegelikult väga väikesed. Loomulikult teevad sellised pangad osamaksusid riiklikesse hoiuste tagamise skeemidesse.

Et vältida olukordi, kus osamaksude sissenõudmine põhjustab heas seisundis krediidasutustel ja investeerimisühingutel probleeme finantsstabiilsusega, on ette nähtud kaitsemehhanismid, st ajutine vabastamine tagantjärele makstavate osamaksude kohustusest.

Kui ette makstud osamaksudest ei piisa ja tagantjärele makstavad osamaksud ei ole kohe kättesaadavad, võib eriti üleminekuetapil olla vaja täiendavat varurahastust, et tagada panga/pankade oluliste funktsioonide jätkuvus kogu ümberkorraldusprotsessi ajal. Kui see on vajalik solveerimise rahastamiseks, võib fond sõlmida finantsasutuste või muude kolmandate osapooltega lepinguid laenu või muu toetuse saamiseks (k.a riiklikest vahenditest). Sellise toetuse maksaks põhimõtteliselt tagasi solveeritav krediidasutus või investeerimisühing ise. Kui see ei peaks aga võimalik olema, nähakse määрусega ette, et kahjud kannavad kõik mehhanismis osalevad pangad tagantjärele makstavate osamaksude kaudu. See tagab keskpikas perspektiivis riigi vahendite kasutamise eelarvelise neutraalsuse.

Vältimaks ebasoodsama olukorra loomist neile liikmesriikidele, kes on käesoleva ettepaneku jõustumise ajaks solveerimisfondi juba loonud, jätab määrus asjaomastele liikmesriikidele vabaduse otsustada, kuidas olemasolevaid riiklikke solveerimisfonde kasutatakse nende pankade käesolevast määrust tulenevate kohustuste täitmiseks.

4.3.3. Hoiuste tagamise skeemide roll solveerimisel

Kui pank on solveeritud, annab riiklik hoiuste tagamise skeem, millega pank on seotud, summa, mille suurus võib ulatuda tagatud hoiuste summani, kahjude eest, mille ta oleks kandnud panga likvideerimisel tavalise maksejõuetusmenetlusega. See roll on juba praegu täiel määral sätestatud direktiivis [].

Ühtne solveerimismehhanism ei mõjuta krediidasutuste kaitsekskeeme ja muid grupisiseseid tugirahastusmehhanisme, mille teatavad krediidasutuste grupid on loonud. Ühtne solveerimismehhanism sekkub üksnes siis, kui erasektori lahendused ei tule maksejõuetute pankade olukorra lahendamiseks toime.

4.3.4. Fondi roll ühtse solveerimismehhanismi väliseid krediidasutusi ja investeerimisühinguid hõlmavate gruppide solveerimisel

Selliste gruppide solveerimisel, mis hõlmavad nii ühtsesse solveerimismehhanismi kuuluvaid kui ka mittekuuluvaid krediidasutusi ja investeerimisühinguid, vastab fondi panus grupi ühtsesse solveerimismehhanismi kuuluvate osade osatähtsusele, ülejäänud kulud kaetakse ühtse solveerimismehhanismi välistest riiklikest rahastamismehhanismidest.

Solveerimise rahastamise tugevdamiseks kogu siseturul võimaldab ettepanek fondil omal valikul muudelt solveerimise rahastamismehhanismidelt laenu võtta või seda neile anda. See võimaldab fondil kanda olulisi kulusid, mis ei ole kaetud ette ja tagantjärele makstavate osamaksudega. Samuti toetab see solveerimise rahastamismehhanisme ühtse solveerimismehhanismi välistes liikmesriikides.

4.3.5. Riiklike solveerimise rahastamismehhanismide väljavahetamine

Kuna fond vahetab välja selles osalevate liikmesriikide riiklikud solveerimise rahastamismehhanismid, võivad need liikmesriigid, kes olid käesoleva määruste jõustumise ajaks riiklikud solveerimise rahastamismehhanismi juba loonud, otsustada nende kasutamise üle nende siseriikliku õiguse kohaselt. Liikmesriigid võiksid otsustada ka, et nimetatud

riiklikud solveerimise rahastamismehhanismid teeksid pankade eest osamakse solveerimisfondi kuni täieliku tühjenemiseni.

5. MÕJU EELARVELE

Solveerimisnõukogu rahastatakse täielikult finantsasutuste osamaksudest. Siiski kaasneb teatav väike mõju liidu eelarvele solveerimisnõukogu tegutsemise algetapil. Üksikasjad on esitatud lisatud finantsselgituses.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute solveerimiseks ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse pankade solveerimisfondi raames ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1093/2010

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹¹,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹²,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

- (1) Pangateenuste integreeritud siseturg on äärmiselt oluline liidu majanduse elavnemise soodustamiseks. Paraku on praegune majandus- ja finantskriis näidanud, et siseturu toimimine selles valdkonnas on ohus ja et järjest suureneb finantsturgude killustatuse oht. Pankadevaheliste turgude likviidsus on kahanenud ja pankade piiriülene tegevus väheneb probleemide leviku hirmu ning usalduse puudumise tõttu teiste riikide pangandussüsteemide ja liikmesriikide suutlikkuse suhtes pankasid toetada.
- (2) Usalduse puudumist ja turu ebastabiilsust süvendavad riikide solveerimiseeskirjade ja vastavate haldustavade vahelised erinevused ning see, et puudub ühtne liidu tasandi menetlus piiriüleste pankade solveerimise kohta otsuste tegemiseks, kuna need ei taga kindlust ja prognoositavust panga maksejõuetusse sattumise võimalike tagajärgede suhtes. Riigi tasandil tehtavad solveerimisotsused võivad põhjustada konkurentsi moonutamist ja lõppkokkuvõttes kahjustada siseturgu.
- (3) Eelkõige avaldavad liikmesriikide erinevad tavad solveeritavate pankade võlausaldajate nõuete käsitlemisel ja maksejõuetuse ohus olevate pankade päästmisel mõju nende pankade puhul tunnetatavale krediidiriskile ning nende finantsilisele usaldusväärsusele ja maksevõimele. See kahjustab üldsuse usaldust pangandussektori vastu ja takistab asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamist siseturul, kuna rahastamiskulud oleksid ilma selliste erinevusteta liikmesriikide tavade vahel madalamad.
- (4) Eri liikmesriikide riigisiseste solveerimiseeskirjade ja vastavate haldustavade vahelised erinevused võivad tuua pankade ja nende klientide jaoks kaasa kõrgemad

¹¹ ELT C, , lk .

¹² ELT C, , lk .

laenuvõtmiskulud tingituna üksnes sellest, kus nad on asutatud, olenemata sellest, milline on nende tegelik krediitdivõimelisus. Lisaks sellele on laenuintressimäärad mõnede liikmesriikide pankade klientide jaoks kõrgemad kui teiste liikmesriikide pankade klientide jaoks, olenemata sellest, milline on nende enda krediitdivõimelisus.

- (5) Seni, kuni solveerimiseeskirjad, tavad ja lähenemisviisid koormuse jagamisele jäävad riigisiseseks ja solveerimise rahastamiseks vajalikke rahalisi vahendeid kaasatakse ja kulutatakse riigi tasandil, jääb siseturg killustatuks. Lisaks sellele on riigisisised järelevalveasutused tugevalt motiveeritud minimeerima pangakriiside võimalikku mõju oma riigi majandusele, võttes vastu ühepoolseid meetmeid pangandustegevuste eraldamiseks, näiteks piirates grupisiseseid ülekandeid ja laenuandmist või kehtestades rangemad likviidsus- või kapitalinõuded nende jurisdiktsioonis tegutsevatele tütarettevõtjatele, kelle emaettevõtjad on maksejõuetusse sattumise ohus. See piirab pankade piiriülest tegevust ning loob seega takistusi põhivabaduste kasutamisele ja moonutab konkurentsi siseturul.
- (6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga []¹³ on riigisisised pankade solveerimise eeskirjad teataval määral ühtlustatud ning sellega on ette nähtud solveerimisasutustevaheline koostöö piiriüleste pankade maksejõuetusega tegelemiseks. Siiski ei ole direktiiviga [] ette nähtud ühtlustamine täielik ja otsuste tegemise menetlus ei ole tsentraliseeritud. Direktiiviga [] nähakse põhimõtteliselt ette ühised solveerimisvahendid ja -õigused, mida iga liikmesriigi siseriiklikud asutused saavad kasutada, ent nende vahendite kohaldamine ja riikliku rahastamismehhanismi kasutamine solveerimismenetluste toetuseks jäetakse siseriiklike asutuste otsustada. Direktiiviga [] ei ole välistatud, et liikmesriigid teevad piiriüleste gruppide solveerimise kohta eraldi ja potentsiaalselt vastukäivaid otsuseid, mis võivad suurendada solveerimise kogukulusid. Kuna direktiiviga nähakse ette riiklikud rahastamismehhanismid, ei vähendata sellega ka piisavalt pankade sõltuvust riigieelarvetest makstavast toetusest ning ei välistata seda, et liikmesriigid lähtuvad rahastamismehhanismide kasutamisel eri lähenemisviisidest.
- (7) Tulemuslike ühtsete solveerimisotsuste tagamine liidus tegutsevate maksejõuetuse ohus olevate pankade, sealhulgas liidu tasandil kaasatud rahaliste vahendite kasutamise kohta, on finantsteenuste siseturu loomise lõpuleviimiseks keskse tähtsusega. Siseturul võib ühe liikmesriigi pankade maksejõuetusse sattumine kahjustada kogu liidu finantsturgude stabiilsust. Tulemuslike ja ühtsete solveerimiseeskirjade ja võrdsete solveerimise rahastamistingimuste tagamine kõigis liikmesriikides ei ole mitte ainult nende liikmesriikide huvides, kus pangad tegutsevad, vaid üldkokkuvõttes kõigi liikmesriikide huvides, kuna see on vahend, mis võimaldab säilitada konkurentsi ja parandada siseturu toimimist. Pangandussüsteemid on siseturul omavahel tihedalt seotud, pangandusgrupid on rahvusvahelised ja pankade varades on suur osakaal välismaistel varadel. Ühtse solveerimismehhanismi puudumisel oleks ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides aset leidvatel pangakriisidel suurem negatiivne süsteemne mõju ka selles mitteosalevatele liikmesriikidele. Ühtse solveerimismehhanismi loomine suurendaks osalevate liikmesriikide pankade stabiilsust ja väldiks kriisi levikut mitteosalevatesse liikmesriikidesse ning hõlbustaks seega kogu siseturu toimimist.

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega luuakse krediitdiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja solveerimise raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2010. ELT C, lk .

- (8) Ühtse järelevalvemehhanismi loomise järel nõukogu määrusega (EL) nr .../...¹⁴, mille kohaselt osalevate liikmesriikide pankade üle teeb keskset järelevalvet Euroopa Keskpank (EKP), on tekkinud ebakõla kõnealuste pankade üle tehtava liidupoolse järelevalve ja nende pankade direktiivi [] kohase riikidepoolse solveerimismenetluse vahel.
- (9) Kui ühtsest järelevalvemehhanismist välja jäävate liikmesriikide pankade suhtes rakendatakse riigi tasandi järelevalve-, solveerimis- ja kaitsemehhanisme, mis on kooskõlla viidud, siis ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pankade suhtes rakendatakse liidu tasandi järelevalvekorda ning riigi tasandi solveerimiskorda ja kaitsemehhanisme. Selline ebakõla toob ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pankade jaoks kaasa ebasoodsa konkurentsiolukorra võrreldes teiste liikmesriikide pankadega. Kuna järelevalve ja solveerimine toimuvad ühtse järelevalvemehhanismi raames erinevatel tasanditel, siis ei ole ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pankade puhul sekkumine ja solveerimine sama kiire, järjepidev ja tõhus kui ühtsest järelevalvemehhanismist välja jäävate liikmesriikide pankade puhul. Sellel on ebasoodsad tagajärjed nende pankade rahastamiskuludele ja see põhjustab ebasoodsa konkurentsiolukorra, millel on kahjulik mõju liikmesriikidele, kus need pangad tegutsevad, ja siseturu toimimisele tervikuna. Seepärast on võrdsete tegutsemistingimuste tagamiseks hädavajalik rakendada tsentraliseeritud solveerimismehhanismi kõigi pankade puhul, mis tegutsevad ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides.
- (10) Riigi ja liidu tasandi vaheline solveerimisülesannete jaotus tuleks viia kooskõlla nende tasandite vahelise järelevalveülesannete jaotusega. Seni, kuni järelevalve jääb asjaomase liikmesriigi tasandile, peaks see liikmesriik vastutama ka panga maksejõuetuse rahaliste tagajärgede eest. Seetõttu peaks ühtne solveerimismehhanism laienema vaid pankadele ja finantseerimisasutustele, mis on asutatud ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides ja mille suhtes teeb ühtse järelevalvemehhanismi raames järelevalvet EKP. Ühtset solveerimismehhanismi ei tohiks kohaldada ühtses järelevalvemehhanismis mitteosalevates liikmesriikides asutatud pankade suhtes. Kui ühtset solveerimismehhanismi kohaldataks selliste liikmesriikide suhtes, tekitaks see neile valesid stiimuleid. Eelkõige võivad nende liikmesriikide järelevalveasutused muutuda leebemaks oma jurisdiktsioonis tegutsevate pankade suhtes, sest neil ei tuleks kanda nende maksejõuetuse kogu finantsriski. Seetõttu tuleks ühtse järelevalvemehhanismiga analoogia tagamiseks kohaldada ühtset solveerimismehhanismi ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide suhtes. Ühtse järelevalvemehhanismiga ühinemisel peaks sellega ühinevate liikmesriikide suhtes muutuma automaatselt kohaldatavaks ka ühtne solveerimismehhanism. Võib oodata, et lõpuks laieneb ühtne solveerimismehhanism kogu siseturule.
- (11) Ühtne pankade solveerimisfond (edaspidi „fond”) on hädavajalik element, ilma milleta ei saaks ühtne solveerimismehhanism korralikult toimida. Erinevad riigisisised rahastamissüsteemid moonutaksid pankade ühtsete solveerimiseeskirjade kohaldamist siseturul. Fond peaks aitama tagada ühtsed haldustavad solveerimise rahastamisel ning vältida takistuste tekkimist põhivabaduste kasutamisel või konkurentsi moonutamist siseturul riikide erinevate tavade tõttu. Fondi peaksid rahastama pangad ise ning selle vahendid peaks koondama liidu tasandil, nii et solveerimisvahendeid saaks

¹⁴ Nõukogu määrus (EL) nr .../..., millega Euroopa Kesk pangale antakse eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga.

liikmesriikide vahel asjakohaselt jaotada, mis suurendaks finantsstabiilsust ja nõrgendaks seost individuaalsete liikmesriikide puhul tunnetatava finantsseisundi ning neis liikmesriikides tegutsevate pankade ja ettevõtjate rahastamiskulude vahel.

- (12) Seetõttu on vaja vastu võtta meetmed ühtse solveerimismehhanismi loomiseks kõigi ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide jaoks, et hõlbustada siseturu nõuetekohast ja stabiilset toimimist.
- (13) Direktiivis [] sätestatud pankade solveerimiseeskirjade tsentraliseeritud kohaldamise osalevates liikmesriikides liidu ühtse solveerimisasutuse poolt saab tagada vaid juhul, kui ühtse solveerimismehhanismi loomist ja toimimist reguleerivad eeskirjad on liikmesriikides vahetult kohaldatavad, sest see väldiks liikmesriikide erinevaid tõlgendusi. See peaks tooma kasu siseturule tervikuna, sest see aitab kaasa õiglase konkurentsi tagamisele ja põhivabaduste kasutamisel tekkida võivate takistuste vältimisele mitte ainult osalevates liikmesriikides, vaid ka siseturul tervikuna.
- (14) Võttes eeskujuks nõukogu määruse (EL) nr .../... reguleerimisala, peaks ühtne solveerimismehhanism hõlmama kõiki osalevates liikmesriikides asutatud krediitiasutusi. Samas peaks ühtse solveerimismehhanismi raames olema võimalik solveerida osalevate liikmesriigi mis tahes krediitiasutust otse, et vältida siseturu sisest asümmeetriat maksejõuetuse ohus olevate krediitiasutuste ja investeerimisühingute ning võlausaldajate nõuete käsitlemisel solveerimismenetluse käigus. Niivõrd, kui emaettevõtjad, investeerimisühingud ja finantseerimisasutused kuuluvad EKP teostatava konsolideeritud järelevalve alla, tuleks ka nemad kaasata ühtse solveerimismehhanismi reguleerimisalasse. Kuigi EKP ei tee nende krediitiasutuste ja investeerimisühingute üle järelevalvet soolo baasil, on ta ainus järelevalveasutus, kellel on üldine ülevaade riskist, millele grupp ja kaudselt selle üksikliikmed on avatud. EKP teostatava konsolideeritud järelevalve alla kuuluvate üksuste ühtse solveerimismehhanismi reguleerimisalast välja jätmine teeks võimatuks pangandusgruppide solveerimise kavandamise ja grupi solveerimisstrateegia vastuvõtmise ning muudaks mis tahes solveerimisotsused märksa vähem tõhusaks.
- (15) Ühtse solveerimismehhanismi raames tuleks otsuseid teha kõige asjakohasemal tasandil.
- (16) EKP kui ühtse järelevalvemehhanismi raames tegutsev järelevalveasutus saab kõige paremini hinnata, kas krediitiasutus on maksejõuetuse ohus või võib tõenäoliselt sattuda maksejõuetusse ning kas on põhjendatult alust oodata, et mõni alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede väldiks selle maksejõuetust mõistliku aja jooksul. Solveerimisnõukogu peaks EKP-lt teate saamisel esitama komisjonile soovitusi. Arvestades erinevate huvide tasakaalustamise vajadust, peaks komisjon otsustama, kas algselt krediitiasutuse või investeerimisühingu suhtes solveerimine või mitte, ning nägema oma otsusega ette ka selge ja üksikasjaliku solveerimisraamistiku, millega nähakse ette solveerimisnõukogu võetavad solveerimismeetmed. Selles raamistikus peaks solveerimisnõukogu tegema otsuse solveerimisskeemi kohta ja andma riiklikele solveerimisasutustele korraldused solveerimisvahendite ja -õiguste kohta, mida tuleb riigi tasandil rakendada.
- (17) Solveerimisnõukogul peaks olema õigus teha otsuseid eelkõige seoses solveerimise kavandamise, solveeritavuse hindamise, solveeritavuse ees seisvate takistuste kõrvaldamise ja solveerimismeetmete ettevalmistamisega. Riiklikud solveerimisasutused peaksid abistama solveerimisnõukogu solveerimise kavandamisel ja solveerimisotsuste ettevalmistamisel. Kuna solveerimisõiguste kasutamine hõlmab

siseriikliku õiguse kohaldamist, peaksid riiklikud solveerimisasutused vastutama ka solveerimisotsuste rakendamise eest.

- (18) Siseturuladusaks toimimiseks on oluline, et kõigi solveerimismeetmete suhtes kohaldataks samasid eeskirjasid olenemata sellest, kas need võetakse riiklike solveerimisasutuste poolt direktiivi [] alusel või ühtse solveerimismehhanismi raames. Komisjon hindab neid meetmeid ELi toimimise lepingu artikli 107 kohaselt. Kui solveerimise rahastamismehhanismi kasutamine ei hõlma ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt riigiabi, peaks komisjon siseturul võrdsete tegutsemistingimuste tagamiseks hindama neid meetmeid analoogia põhjal ELi toimimise lepingu artikliga 107. Kui ELi toimimise lepingu artikli 108 kohane teavitamine ei ole vajalik, kuna solveerimisnõukogu poolt kavandatav fondi kasutamine ei hõlma ELi toimimise lepingu artikli 107 kohast riigiabi, peaks komisjon selleks, et tagada siseturul terviklikkus osalevate ja mitteosalevate liikmesriikide vahel, kohaldama fondi kavandatava kasutamise hindamisel asjaomaseid ELi toimimise lepingu artikli 107 kohaseid riigiabi eeskirju analoogia põhjal. Solveerimisnõukogu ei tohiks teha solveerimisskeemi kohta otsust enne, kui komisjon on analoogia põhjal riigiabi eeskirjadega taganud, et fondi kasutamisel järgitakse samasid eeskirju kui riiklike rahastamismehhanismide kaudu toimuvate sekkumiste puhul.
- (19) Solveerimisel kiire ja tulemusliku otsuste tegemise protsessi tagamiseks peaks solveerimisnõukogu olema eriotstarbeline liidu amet, millel on tema ülesannetele vastav spetsiifiline struktuur, mis erineb teiste liidu ametite puhul järgitavast mudelist. Selle koosseis peaks tagama kõigi solveerimismenetlustes esinevate erinevate huvide arvessevõtmise. Solveerimisnõukogu peaks tegutsema täitev- ja täisistungitena.. Täitevistungil peaks tema koosseisu kuuluma tegevdirektor, tegevdirektori asetäitja ning komisjoni ja EKP esindajad. Solveerimisnõukogu ülesandeid arvestades peaks tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse määrama komisjoni ettepaneku põhjal nõukogu pärast Euroopa Parlamendi ärakuulamist. Ühesainsas osalevas liikmesriigis asutatud panga või grupi solveerimise kohta otsuse tegemisel peaks solveerimisnõukogu täitevistungile kutsuma ja selle otsuste tegemise protsessi kaasama ka asjaomase liikmesriigi määratud liikme, kes esindab tema riiklikku solveerimisasutust. Piiriülese grupi kohta otsuse tegemisel peaks solveerimisnõukogu täitevistungile kutsuma ja selle otsuste tegemise protsessi kaasama ka kõigi asjaomaste päritolu- ja vastuvõtivate liikmesriikide määratud liikmed, kes esindavad asjaomaseid riiklikke solveerimisasutusi. Siiski peaks päritoluliikmesriikide asutustel ja vastuvõtivate liikmesriikide asutustel olema otsusele tasakaalustatud mõju, mistõttu vastuvõtivate liikmesriikide asutustel peaks olema ühiselt üksainus hää. Solveerimisnõukogu istungitele võib osalema kutsuda ka vaatlejaid, sealhulgas Euroopa stabiilsusmehhanismi (ESM) esindaja ja eurorühma esindaja.
- (20) Pidades silmas solveerimisnõukogu ülesandeid ja solveerimise eesmäärke, mis hõlmavad avaliku sektori vahendite kaitset, tuleks solveerimisnõukogu tegevust rahastada osalevates liikmesriikides tegutsevate krediidasutuste ja investeerimisühingute osamaksudest.
- (21) Solveerimisnõukogu ja vajaduse korral komisjon peaksid asendama direktiivi [] kohaselt määratud riiklikke solveerimisasutusi kõigis solveerimist käsitlevate otsuste tegemise protsessiga seonduvates aspektides. Direktiivi [] kohaselt määratud riiklikud solveerimisasutused peaksid jätkama solveerimisnõukogu vastu võetud solveerimisskeemide rakendamisega seotud tegevust. Läbipaistvuse ja demokraatliku kontrolli tagamiseks ning liidu institutsioonide õiguste kaitsmiseks peaks solveerimisnõukogu olema kohustatud andma Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru

käesoleva ettepaneku alusel tehtud mis tahes otsustest. Samuti peaks läbipaistvuse ja demokraatliku kontrolli tagamise eesmärgil olema liikmesriikide parlamentidel teatavad õigused solveerimisnõukogu tegevuse kohta teabe saamiseks ja sellega dialoogi astumiseks.

- (22) Kui direktiiviga [] on riiklikele solveerimisasutustele ette nähtud võimalus kohaldada lihtsustatud kohustusi või teha erandeid seoses solveerimiskavade koostamise nõudega, siis tuleks ette näha menetlus, mille kohaselt solveerimisnõukogu saaks anda loa selliste lihtsustatud kohustuste kohaldamiseks.
- (23) Selleks, et tagada ühesuguse lähenemisviisi kasutamine krediidasutuste ja investeerimisühingute ning gruppide puhul, peaks solveerimisnõukogul olema õigus koostada neile solveerimiskavasid. Solveerimisnõukogu peaks hindama krediidasutuste ja investeerimisühingute ning gruppide solveeritavust ning võtma meetmeid, mille eesmärk on võimalike solveeritavuse ees seisvate takistuste kõrvaldamine. Solveerimisnõukogu peaks nõudma riiklikelt solveerimisasutustelt, et nad kohaldaksid asjakohaseid meetmeid solveeritavuse ees seisvate takistuste kõrvaldamiseks, et tagada järjepidevus ning asjaomaste krediidasutuste ja investeerimisühingute solveeritavus.
- (24) Solveerimise kavandamine on tõhusa solveerimise oluline osa. Solveerimisnõukogul peaks seega olema õigus nõuda muudatuste tegemist krediidasutuste ja investeerimisühingute või gruppide struktuuris ja organisatsioonis, et kõrvaldada praktilised takistused solveerimisvahendite kohaldamiselt ning tagada asjaomaste üksuste solveeritavus. Kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute võimaliku süsteemsuse tõttu on finantsstabiilsuse säilitamise seisukohast oluline, et ametiasutustel oleks võimalik solveerida mis tahes krediidasutus või investeerimisühing. Selleks et järgida põhiõiguste harta artiklis 16 sätestatud ettevõtlusvabaduse õigust, peaks solveerimisnõukogu kaalutlusõigus piirduma üksnes sellega, mis on vajalik krediidasutuse või investeerimisühingu struktuuri või tegevuse lihtsustamiseks ainuüksi selleks, et parandada tema solveeritavust. Lisaks peaksid kõik sel eesmärgil kehtestatavad meetmed olema kooskõlas liidu õigusega. Meetmed ei tohiks olla ei otse ega kaudselt kodakondsuse alusel diskrimineerivad ning need peaksid olema põhjendatud argumendiga, et neid rakendatakse lähtuvalt finantsstabiilsusega seotud avalikust huvist. Selle kindlaks tegemiseks, kas meede võeti avalikes huvides, peaks solveerimisnõukogul, kes tegutseb avalikes huvides, olema võimalik saavutada solveerimise eesmärgid ilma, et teda takistataks solveerimisvahendite kohaldamisel või talle antud õiguste teostamisel. Samuti ei tohiks meede ületada eesmärkide saavutamiseks minimaalselt vajalikku.
- (25) Ühtne solveerimismehhanism tuleks üles ehitada direktiivi [] ja ühtse järelevalvemehhanismi raamistikus. Seetõttu peaks solveerimisnõukogul olema õigus sekkuda varajases etapis, kui krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisund või maksevõime halveneb. Teave, mida solveerimisnõukogu saab selles etapis riiklikelt solveerimisasutustelt või EKP-lt, on väga oluline otsuse tegemiseks meetmete kohta, mida ta võib võtta, et valmistuda asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimiseks.
- (26) Selle tagamiseks, et solveerimismeetmeid oleks vajaduse korral võimalik võtta kiiresti, peaks solveerimisnõukogu koostöös asjaomase pädeva asutuse või EKPga tähelepanelikult jälgima asjaomaste krediidasutuste ja investeerimisühingute olukorda ja seda, kuidas nad täidavad nende suhtes võetud võimalikku varajase sekkumise meetet.

- (27) Selleks, et finantsturgusid ja majandust minimaalselt häirida, tuleks solveerimismenetlus lõpule viia lühikese ajaga. Komisjonil peaks kogu solveerimismenetluse kestel olema juurdepääs mis tahes teabele, mida ta peab vajalikuks, et teha solveerimismenetluses informeeritud otsus. Kui komisjon otsustab alutada krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimise, peaks solveerimisnõukogu võtma kohe vastu solveerimisskeemi, milles nähakse ette kohaldatavate solveerimisvahendite ja -õiguste üksikasjad ning võimalike rahastamismehhanismide kasutamine.
- (28) Maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu likvideerimine vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele võib ohustada finantsstabiilsust, põhjustada katkestusi oluliste teenuste osutamises ning vähendada hoiustajate kaitset. Sellisel juhul on solveerimisvahendite kasutamiseks olemas avalik huvi. Solveerimise eesmärgid peaksid seepärast olema oluliste finantsteenuste jätkamise tagamine, finantssüsteemi stabiilsuse säilitamine, moraalariski vähendamine, minimeerides sõltuvust maksejõuetuse ohus olevatele krediidasutustele või investeerimisühingutele antavast riiklikust finantstoetusest, ning hoiustajate kaitse.
- (29) Siiski tuleks alati kaaluda maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu likvideerimist vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele, enne kui võib võtta vastu otsuse tema säilitamise kohta tegevust jätkava ettevõtte. Maksejõuetut krediidasutust või investeerimisühingut tuleks säilitada tegevust jätkava ettevõtte finantsstabiilsuse eesmärgil ja kasutades võimalikult suurel määral erasektori vahendeid. Seda oleks võimalik saavutada krediidasutuse või investeerimisühingu müügi teel erasektori ostjale või ühinemise teel erasektori ostjaga, kohustuste allahindamise teel või võlgade konverteerimise teel omakapitaliks rekapitalizeerimise eesmärgil.
- (30) Solveerimisõiguste kasutamisel peaksid komisjon ja solveerimisnõukogu tagama, et aktsionärid ja võlausaldajad kannavad asjakohase osa kahjumist, juhul vahetatakse välja, krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimise kulud minimeeritakse ning maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu kõiki samasse klassi kuuluvaid võlausaldajate nõudeid käsitletakse ühtmoodi.
- (31) Aktsionäride ja võlausaldajate õiguste kitsendused peaksid olema kooskõlas põhiõiguste harta artikliga 52. Seepärast tuleks solveerimisvahendeid rakendada ainult nende krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, mis on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satuvad maksejõuetusse, ning ainult sel juhul, kui see on vajalik finantsstabiilsuse eesmärgil, lähtuvalt üldistest huvidest. Eelkõige tuleks solveerimisvahendeid kohaldada juhul, kui krediidasutust või investeerimisühingut ei ole võimalik likvideerida vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele, kuna see destabiliseeriks finantssüsteemi, ning kui meetmeid on vaja võtta selleks, et tagada süsteemselt oluliste funktsioonide kiire üleandmine ja jätkuv toimimine, ning kui puudub põhjendatud ootus, et ükski alternatiivne erasektoripoolne lahendus, sealhulgas kapitali suurendamine olemasolevate aktsionäride või kolmanda isiku poolt oleks piisav, et taastada krediidasutuse või investeerimisühingu täielik elujõulisus.
- (32) Sekkumine omandiõigustesse ei tohiks olla ebaproportsionaalne. Seetõttu ei peaks mõjutatud aktsionärid ja võlausaldajad kandma suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks samal ajal, kui tehti otsus solveerimismeetmete võtmise kohta, likvideeritud. Solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu varade osalise üleandmise korral erasektori ostjale või sildasutusele tuleks järelejäanud osa solveeritavast krediidasutusest või

investeeringisühingust likvideerida tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Krediidiasutuse või investeeringisühingu olemasolevate aktsionäride ja võlausaldajate kaitsmiseks likvideerimismenetluse käigus peaks neil olema õigus saada oma nõuete eest tasutud maksega, mis on vähemalt sama suur kui see, mille nad oleksid hinnanguliselt saanud juhul, kui kogu krediidiasutus või investeeringisühing oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel.

- (33) Aktsionäride õiguste kaitseks ja selle tagamiseks, et võlausaldajad ei saa oma nõuete eest tasutud väiksema maksega, kui nad oleksid saanud tavalises maksejõuetusmenetluses, tuleks sätestada selged kohustused seoses krediidiasutuse või investeeringisühingu varade ja kohustuste hindamisega ning tuleks anda piisavalt aega selle nõuetekohaseks hindamiseks, kuidas neid nõudeid oleks käsitletud, kui krediidiasutus või investeeringisühing oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Sellist hindamist peaks olema võimalik alustada juba sekkumise varases etapis. Enne mis tahes solveerimismeetmete võtmist tuleks anda hinnang krediidiasutuse või investeeringisühingu varade ja kohustuste väärtusele ning sellele, kuidas oleks aktsionäre ja võlausaldajaid koheldud tavalise maksejõuetusmenetluse korral.
- (34) On tähtis, et krediidiasutuse või investeeringisühingu maksejõuetuse korral kajastataks sellest tulenevad kahjud. Maksejõuetuse ohus olevate krediidiasutuste ja investeeringisühingute varade ja kohustuste hindamisel peaks juhinduma nende turuväärtusest solveerimisvahendite kohaldamise hetkel sel määral, mil turud nõuetekohaselt toimivad. Kui turud on selgelt mittetoimivad, peaks hindamise tegema varade ja kohustuste nõuetekohaselt põhjendatud pikaajalise majandusliku väärtuse alusel. Kiireloomulistel juhtudel peaks soleerimisnõukogul olema võimalik anda maksejõuetuse ohus oleva krediidiasutuse või investeeringisühingu varadele ja kohustustele kiire esialgne hinnang, mis peaks kehtima kuni sõltumatu hindamise teostamiseni.
- (35) Solveerimisprotsessi objektiivsuse ja kindluse tagamiseks on vaja sätestada see, millises järjekorras tuleks solveeritava krediidiasutuse või investeeringisühingu vastu olevaid võlausaldajate tagamata nõudeid alla hinnata või konverteerida. Selleks et piirata ohtu, et võlausaldajad kannavad suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud juhul, kui krediidiasutus või investeeringisühing oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel, peaks sätestatav järjekord olema kohaldatav nii tavalise maksejõuetusmenetluse kui ka solveerimise käigus toimuva allahindamis- või konverteerimisprotsessi korral. See lihtsustaks ka võla hinnastamist.
- (36) Komisjon peaks ette nägema võetavate solveerimismeetmete raamistiku olenevalt juhtumi asjaoludest ning tal peaks olema võimalik määrata kasutamiseks kõik vajalikud solveerimisvahendid. Selles selges ja täpses raamistikus peaks solveerimisnõukogu tegema otsuse üksikasjaliku solveerimisskeemi kohta. Asjaomased solveerimisvahendid peaksid hõlmama ettevõtte müügi vahendit, sildasutuse vahendit, kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ning varade eraldamise vahendit, mis on samuti ette nähtud direktiiviga []. Raamistik peaks võimaldama hinnata, kas kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused on täidetud.
- (37) Ettevõtte müügi vahend peaks võimaldama krediidiasutuse või investeeringisühingu või tema äritegevuse osade müüki ühele või mitmele ostjale ilma aktsionäride nõusolekuta.

- (38) Varade eraldamise vahend peaks võimaldama ametiasutustel kanda ebapiisava tootlusega või langenud väärtusega varad eraldi vahendisse. Seda vahendit tohiks kasutada ainult koos teiste vahenditega, et vältida maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu ebaõiglast konkurentsieelist.
- (39) Tulemuslik solveerimiskord peaks minimeerima maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu solveerimiskulusid maksumaksjate jaoks. Samuti peaks see tagama, et ka suuri ja süsteemselt olulisi krediidasutusi ja investeerimisühinguid saaks solveerida finantsstabiilsust ohtu seadmata. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendiga saavutatakse see eesmärk tagades, et üksuse aktsionärid ja võlausaldajad kannavad asjakohaseid kahjusid ning asjakohast osa neist kuludest. Sellest eesmärgist lähtuvalt tuleks solveerimisraamistikku kaasata võlgade õiguspärase allahindamise õigused, mida saaks kasutada täiendava valikuna koos teiste solveerimisvahenditega kooskõlas finantsstabiilsuse nõukogu soovitusega.
- (40) Selleks et tagada piisav paindlikkus võlausaldajate kanda jääva kahju määramisel mitmesugustes eri olukordades, on asjakohane, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit saaks kasutada nii juhul, kui eesmärk on solveerida maksejõuetuse ohus olev krediidasutus või investeerimisühing nii, et see jätkab tegevust, kui on tõenäoline, et tema elujõulisus on võimalik taastada, kui ka juhul, kui süsteemselt olulised teenused kantakse üle sildasutusse ning ülejäänud osa krediidasutusest või investeerimisühingust lõpetab tegevuse ja likvideeritakse.
- (41) Kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendatakse eesmärgiga taastada maksejõuetuse ohus krediidasutuse või investeerimisühingu kapital, et tal oleks võimalik tegevust jätkata, peaks solveerimisega kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise abil alati kaasnema juhtkonna väljavahetamine ning seejärel krediidasutuse või investeerimisühingu ja selle tegevuse restruktureerimine viisil, mis kõrvaldaks tema maksejõuetuse põhjused. Selline restruktureerimine tuleks läbi viia ettevõtte saneerimiskava elluviimise kaudu.
- (42) Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ei ole asjakohane kohaldada nõuete suhtes selles ulatuses, mil need on tagatud, tagatisega kaetud või muul moel garanteeritud. Selle tagamiseks, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend oleks tõhus ja saavutaks oma eesmärgid, peaks siiski olema võimalik seda kohaldada maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu võimalikult paljudele erinevatele tagamata kohustustele. Sellest hoolimata on asjakohane välistada teatud liiki tagamata kohustused selliste kohustuste hulgast, mille suhtes saaks kohaldada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Avaliku poliitika ja tulemusliku solveerimise huvides ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kohaldada hoiuste suhtes, mis on kaitstud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 94/19/EÜ¹⁵ kohaselt, maksejõuetuse ohus oleva krediidasutuse või investeerimisühingu töötajate vastu olevate kohustuste suhtes ega äriliste nõuete suhtes, mis on seotud krediidasutuse või investeerimisühingu igapäevaseks toimimiseks vajalike kaupade ja teenustega.
- (43) Selliste hoiustajate suhtes, kelle hoiused on tagatud hoiuste tagamise skeemiga, ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendada. Hoiuste tagamise skeem aitab siiski solveerimisprotsessi rahastada sel määral, mil see oleks pidanud aitama hüvitada hoiustajatele tekitatud kahju. Kohustuste ja nõudeõiguste

¹⁵

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/19/EL, 30. mai 1994, hoiuste tagamise skeemide kohta. EÜT L 135, 31.5.1994, lk 5–14.

teisendamise õiguse rakendamisega tagataks hoiustajatele jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele. See on peamine põhjus, miks hoiuste tagamise skeem kehtestati. Kui kõnealuseid skeeme sellistel juhtudel ei kaasataks, tähendaks see ebaõiglast eelist teiste võlausaldajate ees, kelle suhtes kasutab solveerimisasutus oma õigusi.

- (44) Selleks et rakendada koormuse jagamist aktsionäride ja madalamat nõudeõiguse järku omavate võlausaldajate vahel, nagu on ette nähtud riigiabi eeskirjadega, peaks alates käesoleva määruse jõustumisest olema ühtse solveerimismehhanismi raames võimalik analoogselt kohaldada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit.
- (45) Selleks et vältida olukorda, kus krediidasutused ja investeerimisühingud struktureerivad oma kohustused viisil, mis vähendab kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tõhusust, peaks solveerimisnõukogul olema võimalik ette näha, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel peab kogu aeg olema teatav kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi alla kuuluvate omavahendite, allutatud võla ja kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste kogusumma, mida väljendatakse protsendimäärana krediidasutuse ja investeerimisühingu kohustuste kogusummast ning mis ei kvalifitseeru omavahenditena Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013¹⁶ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL¹⁷ kohaldamisel.
- (46) Parim solveerimismeetod tuleks valida sõltuvalt juhtumi asjaoludest ja selleks peaksid olema kättesaadavad kõik direktiiviga [] ette nähtud solveerimisvahendid.
- (47) Direktiiviga [] on riiklikele solveerimisasutustele antud kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigus, kuna kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise tingimused võivad langeda kokku solveerimistingimustega ning sel juhul tuleb hinnata, kas üksnes kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine on piisav asjaomase üksuse rahalise usaldusväärsuse taastamiseks või tuleb lisaks võtta solveerimismeetmeid. Reeglina kasutatakse seda solveerimise raames. Komisjon peaks asendama riiklikud solveerimisasutused ka selles funktsioonis ja seega tuleks talle anda volitused hinnata, kas kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise tingimused on täidetud, ning otsustada, kas alatatada üksuse solveerimine, kui solveerimisnõuded on samuti täidetud.
- (48) Solveerimismeetmete tõhusus ja ühtsus peaks olema tagatud kõigis osalevates liikmesriikides. Seepärast tuleks solveerimisnõukogule anda volitused kanda erandjuhtudel ja juhul, kui riiklik solveerimisasutus ei ole üldse või piisavalt kohaldanud solveerimisasutuse otsust, teisele isikule üle solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu teatavad õigused, varad ja kohustused või nõuda selliste võlainstrumentide konverteerimist, mis sisaldavad lepingulist tingimust konverteerimiseks teatavate asjaolude korral. Tuleks välistada riiklike solveerimisasutuste mis tahes meetmed, mis võiksid pärssida või mõjutada solveerimisnõukogu õiguste rakendamist või ülesannete täitmist.

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, 26. juuni 2013, krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta, ELT L 176, 27.6.2013, lk 1.

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ, ELT L 176, 27.6.2013, lk 338.

- (49) Ühtse solveerimismehhanismi tõhususe suurendamiseks peaks solveerimisnõukogu tegema tihedat koostööd Euroopa Pangandusjärelevalvega igas olukorras. Vajaduse korral peaks solveerimisnõukogu tegema koostööd ka Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga ning muude asutustega, mis kuuluvad Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi. Lisaks peaks solveerimisnõukogu tegema tihedat koostööd EKPga ja muude asutustega, kellele on antud õigused teostada krediidiasutuste järelevalvet ühtse järelevalvemehhanismi raames, eelkõige gruppide puhul, kes on EKP konsolideeritud järelevalve all. Selleks et tõhusalt juhtida maksejõuetuse ohus olevate pankade solveerimise protsessi, peaks solveerimisnõukogu tegema koostööd riiklike solveerimisasutustega solveerimisprotsessi kõigis etappides. Seega ei ole koostöö riiklike solveerimisasutustega vajalik mitte ainult solveerimisnõukogu solveerimisotsuste rakendamiseks, vaid ka enne mis tahes solveerimisotsuse vastuvõtmist solveerimise kavandamise või varase sekkumise etapis.
- (50) Kuna solveerimisnõukogu asendab osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutusi solveerimisotsuste tegemisel, peaks solveerimisnõukogu asendama seoses solveerimisfunktsioonidega neid asutusi ka koostöös mitteosalevate liikmesriikidega. Eelkõige peaks solveerimisnõukogu esindama solveerimiskolleegiumides kõiki osalevate liikmesriikide asutusi, sealhulgas mitteosalevate liikmesriikide asutusi.
- (51) Kuna paljud krediidiasutused ja investeerimisühingud tegutsevad mitte ainult liidus, vaid ka rahvusvahelisel tasandil, tuleb tõhusa solveerimismehhanismiga kindlaks määrata asjaomaste kolmandate riikide ametiasutustega tehtava koostöö põhimõtted. Toetust kolmandate riikide ametiasutustele tuleks anda kooskõlas direktiivi [] artiklis 88 sätestatud õigusraamistikuga. Kuna solveerimisnõukogu peaks olema ainus asutus, kellel on õigused maksejõuetuse ohus olevate pankade solveerimiseks osalevates liikmesriikides, tuleks seega ainult solveerimisnõukogule anda õigused sõlmida osalevate liikmesriikide ametiasutuste nimel mittesiduvaid koostöölepinguid kõnealuste kolmanda riigi ametiasutustega.
- (52) Oma ülesannete tulemuslikuks täitmiseks peavad solveerimisnõukogul olema asjakohased uurimisvolitused. Solveerimisnõukogul peaks olema õigus nõuda kogu vajalikku teavet kas otse või riiklike solveerimisasutuste kaudu ning viia läbi uurimisi ja kohapealseid kontrolle, vajaduse korral koostöös liikmesriikide pädevate asutustega. Solveerimise raames võib solveerimisnõukogu viia läbi kohapealseid kontrolle, et tõhusalt jälgida, kuidas riiklikud asutused rakendavad meetmeid, ja tagada, et komisjon ja solveerimisnõukogu teevad oma otsuseid täielikult täpse teabe põhjal.
- (53) Tagamaks, et solveerimisnõukogul on juurdepääs kogu asjaomasele teabele, ei tohiks töötajad tugineda ametisaladuse eeskirjadele selleks, et vältida teabe avalikustamist solveerimisnõukogule.
- (54) Selleks et tagada ühtse solveerimismehhanismi raames vastu võetud otsuste täitmine, tuleks rikkumise korral kohaldada proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi. Solveerimisnõukogul peaks olema õigus nõuda, et riiklikud solveerimisasutused kohaldaksid ettevõtjate suhtes, kes ei täida solveerimisnõukogu otsustest tulenevaid kohustusi, trahve või korrapäraseid karistusmaksid. Selleks et tagada järjepidev, tõhus ja tulemuslik otsuste täitmine, peaks solveerimisnõukogul olema õigus esitada riiklikele solveerimisasutustele rahatrahvide ja karistusmaksete kohaldamise kohta suuniseid.

- (55) Kui riiklik solveerimisasutus rikub ühtse solveerimismehhanismi eeskirju, jättes kasutamata talle siseriikliku õigusega antud õigused solveerimisnõukogu juhiste rakendamiseks, võib asjaomane liikmesriik olla kohustatud hüvitama kooskõlas asjaomase kohtupraktikaga mis tahes kahju üksikisikutele, sealhulgas vajaduse korral solveeritavale üksusele või grupile või kõnealuse üksuse või grupi mis tahes osa võlausaldajale mis tahes liikmesriigis.
- (56) Tuleks kehtestada asjakohased eeskirjad, mis käsitlevad solveerimisnõukogu eelarvet, eelarve koostamist, selliste sise-eeskirjade vastuvõtmist, millega määratakse kindlaks eelarve vastuvõtmise ja täitmise kord, ning raamatupidamise sise- ja välisauditit.
- (57) On olukordi, kus rakendatud solveerimisvahendite tulemuslikkus võib sõltuda lühiajalise rahastamise kättesaadavusest krediidasutuse ja investeerimisühingu või sildasutuse jaoks, võimalikele ostjatele tagatiste andmisest või kapitali andmisest sildasutusele. Seepärast on oluline luua fond, et vältida avaliku sektori vahendite kasutamist sel eesmärgil.
- (58) Tuleb tagada, et fond on täielikult kättesaadav maksejõuetuse ohus olevate krediidasutuste ja investeerimisühingute solveerimiseks. Seega ei tohiks fondi kasutada muuks otstarbeks kui solveerimisvahendite ja -õiguste tõhusaks rakendamiseks. Lisaks tuleks fondi kasutada ainult kooskõlas kohaldatavate solveerimiseesmärkide ja -põhimõtetega. Seega peaks solveerimisnõukogu tagama, et solveerimisvahendite kasutamisest tulenenud kahju, kulud või muud kulutused kannavad esmalt solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionärid ja võlausaldajad. Ainult juhul, kui aktsionäride ja võlausaldajate vahendid on ammendunud, peaks solveerimisvahendite kasutamisest tulenenud kahju, kulud või muud kulutused kandma fond.
- (59) Üldiselt tuleks vastavaid osamaksusid finantssektorilt koguda enne mis tahes solveerimistoimingut ja sellest sõltumatult. Juhul kui eelrahastamisest ei piisa fondi kasutamisel tekkinud kahjude või kulude katmiseks, tuleks koguda täiendavaid osamaksusid, et täiendavad kulud või kahjud katta. Lisaks peab fondil olema võimalus võtta laenu või saada muud liiki toetust finantseerimisasutustelt või muudelt kolmandatelt isikutelt, kui olemasolevatest rahalistest vahenditest ei piisa fondi kasutamisel tekkinud kahju, kulude ja muud kulutuste katmiseks ning tagantjäreli makstavad erakorralised osamaksud ei ole kohe kättesaadavad.
- (60) Selleks et saavutada kriitiline mass ning vältida protsüklilist mõju, mis tekiks, kui fond toetuks süsteemses kriisis üksnes tagantjärele makstavatele osamaksudele, on hädavajalik, et fondi eelnevalt kogutud rahalised vahendid ulatuksid teatava sihttasemeni.
- (61) Fondi rahastamise sihttaseme saavutamiseks tuleks määrata asjakohane tähtaeg. Siiski peaks solveerimisnõukogul olema võimalik osamaksu tähtaega kohandada, et võtta arvesse fondist tehtud märkimisväärsed väljamakseid.
- (62) Kui osalevad liikmesriigid on juba välja töötanud riiklikud solveerimise rahastamise mehhanismid, peaks neil olema võimalik ette näha, et riiklikud rahastamismehhanismid kasutavad olemasolevaid krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt ette makstud osamaksudena kogutud rahalisi vahendeid krediidasutuste ja investeerimisühingute selliste osamaksude hüvitamiseks, mis nad

peaksid fondi sisse maksuma. Selline hüvitamine ei tohiks piirata liikmesriikide kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 94/18/EÜ¹⁸.

- (63) Selleks et osamaksud arvutataks õiglaselt ning loodaks stiimulid väiksema riskiga tegevusmudeli kasutamiseks, tuleks fondi osamaksud puhul võtta arvesse krediidasutuste ja investeerimisühingute riskitaset.
- (64) Selleks et tagada solveerimisega seotud kulude nõuetekohane jagamine hoiuste tagamise skeemide ja fondi vahel, võib hoiuste tagamise skeem, mis hõlmab solveeritavat krediidasutust või investeerimisühingut, olla kohustatud katma kuni tagatud hoiuste summani sellise kahju, mis oleks tulnud kanda juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse raames.
- (65) Fondis hoitavate summade väärtuse kaitseks tuleks kõnealused summad investeerida piisavalt turvalistesse, mitmekesistesse ja likviidsetesse varadesse.
- (66) Komisjonile tuleks anda õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290, et määrata kindlaks fondi tehtavate osamaksud laad, asjaolud, mille korral osamaksudid nõutakse, osamaksud arvutamise ja nende maksmise viis; määrata kindlaks registreerimise, raamatupidamise, aruandluse ja muud eeskirjad, et tagada osamaksud täielikult ja õigeaegne tasumine; määrata kindlaks osamaksud süsteem krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes on saanud tegutsemisloa pärast seda, kui fond on saavutanud oma sihttaseme; määrata kindlaks kriteeriumid, mille alusel toimub osamaksud ajaline jaotamine; määrata kindlaks asjaolud, mille korral võib osamaksud tasumise ettepoole tuua; määrata kindlaks kriteeriumid, mille alusel kehtestatakse iga-aastased osamaksud; määrata kindlaks meetmed, et täpsustada asjaolud ja kord, mille alusel krediidasutus või investeerimisühing võib olla osaliselt või täielikult vabastatud tagantjärele makstavate osamaksud tasumisest.
- (67) Solveerimisnõukogu töö konfidentsiaalsuse säilitamiseks tuleks tema liikmete, solveerimisnõukogu töötajate, sealhulgas osalevate liikmesriikidega solveerimisülesannete täitmiseks vahetatud töötajate või kõnealuste liikmesriikide lähetatud töötajate suhtes kohaldada ametisaladuse hoidmise nõudeid, isegi pärast nende töökohustuste lõppemist. Temale määratud ülesannete täitmiseks peaks solveerimisnõukogul olema lubatud teatavatel tingimustel vahetada teavet liikmesriikide või liidu asutuste ja organitega.
- (68) Tagamaks, et solveerimisnõukogu on esindatud Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis, tuleks muuta määrust (EL) nr 1093/2010, et hõlmata ka solveerimisnõukogu nende pädevate asutuste hulka, mis on kindlaks määratud kõnealuse määrusega. Selline solveerimisnõukogu ja pädevate asutuste võrdsustamine vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010 on kooskõlas määruse nr 1093/2010 artikli 25 kohaselt EBA-le omistatud ülesannetega aidata kaasa maksevõime taastamise kavade ja solveerimiskavade väljatöötamisele ja kooskõlastamisele ning selles aktiivselt osaleda ning hõlbustada maksejõuetuse ohus olevate krediidasutuste ja investeerimisühingute solveerimist, eelkõige piiriüleste gruppide puhul.

¹⁸

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/18/EÜ, 30. mai 1994, millega muudetakse direktiivi 80/390/EMÜ, millega koordineeritakse noteerimisega seotud selliste üksikasjade kogumist, uurimist ja levitamist käsitlevaid nõudeid, mis avaldatakse väärtpaberite ametlikku börsinimekirja lubamise korral, seoses kohustusega avaldada noteerimisega seotud üksikasjad, EÜT L 135, 31.5.1994, lk 1.

- (69) Kuni solveerimisnõukogu on täielikult toimiv, peaks komisjon vastutama algse tegevuse eest, sealhulgas halduskulude katmiseks vajalike osamaksude kogumise eest ja ajutise tegevdirektori määramise eest, kes annab loa mis tahes vajalike maksete tegemiseks solveerimisnõukogu nimel.
- (70) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtteid, eelkõige õigust omandile, isikuandmete kaitset, ettevõtlusvabadust ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele, ja seda rakendatakse kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega.
- (71) Kuna käesoleva määruse eesmärke, milleks on luua tõhus ja tulemuslik ühtne Euroopa raamistik krediitiasutuste ja investeerimisühingute solveerimiseks ning tagada solveerimiseeskirjade järjekindel rakendamine, ei saa piisavalt saavutada liikmesriikide tasandil ja seetõttu võib neid paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik nende eesmärkide saavutamiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega luuakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus selliste artiklis 2 osutatud üksuste solveerimiseks, mis on asutatud artiklis 4 osutatud osalevates liikmesriikides.

Komisjon kohaldab neid ühtseid eeskirjasid ja menetlusi koos solveerimisnõukogu ja osalevate liikmesriikide solveerimisasutustega käesoleva määrusega loodava ühtse solveerimismehhanismi raames. Ühtset solveerimismehhanismi toetab ühtne pankade solveerimisfond (edaspidi „fond”).

Artikkel 2

Reguleerimisala

Käesolevat määrust kohaldatakse järgnevate üksuste suhtes:

- (a) osalevates liikmesriikides asutatud krediidiasutused;
- (b) osalevates liikmesriikides asutatud emaettevõtjad, sealhulgas finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad, kui nende suhtes kohaldatakse kooskõlas määruse (EL) nr [] (millega antakse Euroopa Kesk pangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga) artikli 4 lõike 1 punktiga i Euroopa Kesk pangaga (EKP) teostatavat konsolideeritud järelevalvet;
- (c) osalevates liikmesriikides asutatud investeerimisühingud ja finantseerimisasutused, kui nad kuuluvad kooskõlas nõukogu määruse (EL) nr [] artikli 4 lõike 1 punktiga i EKP poolt emaettevõtja suhtes teostatava konsolideeritud järelevalve alla.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse mõisteid, mis on sätestatud direktiivi [] artiklis 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL¹⁹ artiklis 3. Lisaks sellele kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „riiklik pädev asutus” – mis tahes riiklik pädev asutus vastavalt nõukogu määruse (EL) nr [] artikli 2 lõikes 2 esitatud määratlusele;
- (2) „riiklik solveerimisasutus” – liikmesriigi poolt direktiivi [] artikli 3 kohaselt määratud ametiasutus;

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ, ELT L 176, 27.6.2013, lk 338.

- (3) „solveerimismeede” – solveerimismeetme kohaldamine artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu või üksuse suhtes või ühe või enama solveerimisõiguse kasutamine temaga seoses;
- (4) „tagatud hoiused” – hoiused, mis on tagatud siseriikliku õiguse kohaste hoiuste tagamise skeemidega vastavalt direktiivile 94/19/EÜ ja direktiivi 94/19/EÜ artiklis 7 sätestatud tagatud summa ulatuses;
- (5) „kõlblikud hoiused” – direktiivi 94/19/EÜ artiklis 1 määratletud hoiused, mis ei ole jäetud välja kõnealuse direktiivi artikli 2 kohasest kaitsest, olenemata nende summast;
- (6) „grupi tasandi solveerimisasutus” – selle osaleva liikmesriigi riiklik solveerimisasutus, kus krediidasutus või investeerimisühing või konsolideeritud järelevalve alla kuuluv emaettevõtja on asutatud;
- (7) „krediidasutus” – krediidasutus, nagu see on määratletud määruse (EL) nr 575/2013²⁰ artikli 4 lõike 1 punktis 1;
- (8) „investeerimisühing” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 2 esitatud määratlusele vastav investeerimisühing, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse määruse artiklis 9 sätestatud algkapitali nõuet;
- (9) „finantseerimisasutus” määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 26 määratletud finantseerimisasutus;
- (10) „emaettevõtja” – emaettevõtja, nagu see on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 15, sealhulgas krediidasutus või investeerimisühing, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja;
- (11) „solveeritav krediidasutus või investeerimisühing” – artiklis 2 osutatud üksus, mille suhtes võetakse solveerimismeetmeid;
- (12) „krediidasutus või investeerimisühing” – krediidasutus või artikli 2 punkti c kohase konsolideeritud järelevalve alla kuuluv investeerimisühing;
- (13) „grupp” – emaettevõtja ja selle tütarettevõtjad, mis on artiklis 2 osutatud üksused;
- (14) „tütarettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 16 määratletud tütarettevõtja;
- (15) „ettevõtte müügi vahend” – solveerimise tingimustele vastava krediidasutuse või investeerimisühingu omandiõiguse instrumentide või varade, õiguste või kohustuste ülekandmine ostjale, kes ei ole sildasutus;
- (16) „sildasutuse vahend” – solveerimise tingimustele vastava krediidasutuse või investeerimisühingu varade, õiguste või kohustuste ülekandmine sildasutusele;
- (17) „varade eraldamise vahend” – solveerimise tingimustele vastava krediidasutuse või investeerimisühingu varade ja õiguste ülekandmine varahaldusvahendile;
- (18) „kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend” – solveerimise tingimustele vastava krediidasutuse või investeerimisühingu kohustuste allahindamis- ja konverteerimisõiguste kasutamine;

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, 26. juuni 2013, krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta, ELT L 176, 27.6.2013, lk 1.

- (19) „kasutatavad finantsvahendid” – raha, hoiused, varad ja tagasivõtmatud maksekohustused, mida fond saab artiklis 74 loetletud eesmärkidel kasutada;
- (20) „rahastamise sihttase” – kasutatavate finantsvahendite summa, milleni tuleb artikli 68 kohaselt jõuda.

Artikkel 4

Osalevad liikmesriigid

Osalevad liikmesriigid on liikmesriigid, kelle rahaühik on euro, või liikmesriigid, kelle rahaühik ei ole küll euro, kuid kes on nõukogu määruse (EL) nr [] artikli 7 kohaselt sisse seadnud tiheda koostöö.

Artikkel 5

Seos direktiiviga [] ja kohaldatava siseriikliku õigusega

1. Kui komisjon või solveerimisnõukogu teostab käesoleva määruse kohaselt ülesandeid või õigusi, mida direktiivi [] kohaselt peab teostama osaleva liikmesriigi riiklik solveerimisasutus, käsitatakse solveerimisnõukogu käesoleva määruse ja direktiivi [] kohaldamisel asjaomase riikliku solveerimisasutusena või piiriülese grupi solveerimise korral asjaomase grupi riikliku solveerimisasutusena.
2. Kui see on asjakohane, tegutseb solveerimisnõukogu riikliku solveerimisasutusena komisjoni loal.
3. Ilma et see piiraks käesoleva määruse kohaldamist, tegutsevad osaleva liikmesriigi riiklikud solveerimisasutused direktiiviga [] harmoneeritud siseriikliku õiguse asjaomaste sätete alusel ja kohaselt.

Artikkel 6

Üldpõhimõtted

1. Solveerimisnõukogu, komisjoni ega riikliku solveerimisasutuse ükski meede, ettepanek ega tegevuspõhimõte ei tohi diskrimineerida artiklis 2 osutatud üksusi, hoiuste omanikke, investoreid ega teisi võlausaldajaid, kes on asutatud liidus, nende rahvuse või tegevuskoha tõttu.
2. Selliste otsuste tegemisel ja selliste meetmete võtmisel, mille mõju võib avalduda rohkem kui ühes osalevas liikmesriigis, ja eelkõige otsuste tegemisel kahes või enamas osalevas liikmesriigis asutatud gruppide suhtes võtab komisjon nõuetekohaselt arvesse kõiki järgmisi tegureid:
 - (a) nende osalevate liikmesriikide huvisid, kus grupp tegutseb, ning eelkõige mis tahes otsuse tegemise või meetme võtmise või meetme võtmata jätmise mõju kõnealuste liikmesriikide finantsstabiilsusele, majandusele, hoiuste tagamise skeemile või investeeringute tagamise skeemile;
 - (b) eesmärki tasakaalustada erinevate asjaomaste liikmesriikide huvisid ja vältida mõne osaleva liikmesriigi huvide ebaõiglast kahjustamist või ebaõiglast kaitsmist;

- (c) vajadust vältida negatiivset mõju sellise grupi muudele osadele, millesse artiklis 2 osutatud solveeritav üksus kuulub;
 - (d) vajadust vältida kõnealuste artiklis 2 osutatud üksuste võlausaldajatele tekkivate kulude ebaproportsionaalset suurenemist nii, et need ületavad kulusid, mida nad oleksid kandnud juhul, kui neid oleks solveeritud tavalise maksejõuetusmenetluse kaudu;
 - (e) käesoleva määruse artikli 16 lõikes 10 osutatud otsuseid, mis tehakse ELi toimimise lepingu artikli 107 kohaselt.
3. Komisjon seab lõikes 2 osutatud tegurid tasakaalu artiklis 12 osutatud solveerimise eesmärkidega selliselt, nagu see on iga juhtumi laadi ja asjaolusid arvestades asjakohane.
4. Solveerimisnõukogu või komisjoni ühegi otsusega ei nõuta liikmesriikidelt erakorralise riikliku finantstoetuse andmist.

II OSA ERISÄTTED

I JAOTIS

FUNKTSIOONID ÜHTSES SOLVEERIMISMEHCHANISMIS JA MENETLUSEESKIRJAD

1. peatükk

Solveerimise kavandamine

Artikkel 7

Solveerimiskavad

1. Solveerimisnõukogu koostab gruppidele ja artiklis 2 osutatud üksustele solveerimiskavad.
2. Lõike 1 kohaldamisel edastavad riiklikud solveerimisasutused solveerimisnõukogule kogu teabe, mis on vajalik solveerimiskavade koostamiseks ja rakendamiseks ning mille nad on saanud direktiivi [] artikli 10 ja artikli 12 lõike 1 kohaselt, ilma et see piiraks käesoleva jaotise 5. peatüki kohaldamist.
3. Solveerimiskavas nähakse ette võimalused käesolevas määruses osutatud solveerimisvahendite ja -õiguste kohaldamiseks artiklis 2 osutatud üksuste suhtes.
4. Solveerimiskavas esitatakse solveerimismeetmed, mida komisjon ja solveerimisnõukogu võivad võtta, kui grupp või artiklis 2 osutatud üksus vastab solveerimistingimustele. Solveerimiskavas võetakse arvesse mitmeid stsenaariume, sealhulgas asjaolu, et maksejõuetus võib olla idiosünkraatiline või esineda üldisema finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste ajal. Solveerimiskavas ei eeldata erakorralise riikliku finantstoetuse andmist lisaks käesoleva määruse kohaselt loodud fondi kasutamisele.
5. Iga üksuse solveerimiskava sisaldab kõike järgnevat:
 - (a) ülevaade kava põhielementidest;
 - (b) ülevaade krediidasutuses või investeerimisühingus pärast kõige viimase solveerimisteabe esitamist toimunud olulistest muutustest;
 - (c) selgitus, kuidas on võimalik olulised funktsioonid ja põhitegevusalad vajalikul määral õiguslikult ja majanduslikult teistest funktsioonidest eraldada, et tagada krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse korral tema tegevuse jätkumine;
 - (d) kava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava;
 - (e) artikli 8 kohaselt läbi viidud solveeritavuse hindamise üksikasjalik kirjeldus;
 - (f) ülevaade vastavalt artikli 8 lõikele 5 nõutavatest meetmetest, mille eesmärk on tegeleda artikli 8 kohaselt läbi viidud hindamise tulemusena kindlaks määratud solveeritavust pärssivate takistustega või need kõrvaldada;

- (g) krediidasutuse või investeerimisühingu oluliste funktsioonide, põhitegevusalade ja varade väärtuse ning turustatavuse kindlaksmääramise protsesside kirjeldus;
 - (h) üksikasjalik ülevaade meetmetest, millega tagatakse, et vastavalt artiklile 8 nõutav teave on alati ajakohastatud ning solveerimisasutustele kättesaadav;
 - (i) solveerimisasutuse selgitus selle kohta, kuidas solveerimise võimalusi saaks rahastada, eeldamata mingisugust erakorralist riiklikku finantstoetust;
 - (j) üksikasjalik ülevaade erinevatest solveerimisstrateegiatest, mida saaks võimalike eri stsenaariumide korral rakendada;
 - (k) ülevaade olulisest vastastikusest sõltuvusest;
 - (l) analüüs kava mõju kohta gruppi kuuluvatele muudele krediidasutustele ja investeerimisühingutele;
 - (m) ülevaade võimalustest säilitada juurdepääs maksetele, kliiringuteenustele ning muudele infrastruktuuridele;
 - (n) meedia ja avalikkusega suhtlemise kava;
 - (o) artikli 10 kohaselt nõutavate omavahendite ja allahinnatavate kohustuste nõutud miinimumtase ning vajaduse korral selle taseme saavutamise tähtaeg;
 - (p) vajaduse korral artikli 10 kohaste omavahendite ning lepinguliste kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendite nõutud miinimumtase ning vajaduse korral selle taseme saavutamise tähtaeg;
 - (q) krediidasutuse või investeerimisühingu tegevusprotsesside jätkuvaks pidevaks toimimiseks vajalike oluliste funktsioonide ja süsteemide kirjeldus;
 - (r) kirjeldus kava rakendamise mõjust töötajatele, sealhulgas sellega seotud võimalike kulude hinnang.
6. Grupi solveerimise kava sisaldab grupi kui terviku solveerimise kava ning selles määratakse kindlaks meetmed emattevõtja ja gruppi kuuluvate tütarettevõtjate solveerimiseks.
 7. Solveerimisnõukogu koostab solveerimiskavad koostöös järelevalvet või konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse ning nende osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutustega, kus üksused on asutatud.
 8. Solveerimisnõukogu võib nõuda riiklikelt solveerimisasutustelt esialgsete solveerimiskavade projektide ja grupi tasandi solveerimisasutuselt grupi esialgse solveerimise kava projekti koostamist.
 9. Solveerimiskavad vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse neid vähemalt kord aastas ning pärast krediidasutuse või investeerimisühingu õigusliku või organisatsioonilise struktuuri muutmist või pärast tema äritegevuse või finantsseisundiga seotud muudatusi, mis võivad kava oluliselt mõjutada või nõuda selle muutmist.

Solveeritavuse hindamine

1. Solveerimiskavade koostamisel kooskõlas artikliga 7 viib solveerimisnõukogu pärast konsulteerimist pädeva asutusega, sealhulgas EKPga, ning oluliste filiaalide asukohaks olevate mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutustega niivõrd, kui see on olulise filiaali puhul asjakohane, läbi hindamise selle kohta, mil määral on krediidasutused ja investeerimisühingud ning grupid solveeritavad, eeldamata mis tahes erakorralise riikliku finantstoetuse andmist lisaks artikli 64 kohaselt loodud fondi kasutamisele.
2. Artiklis 2 osutatud üksustele solveerimiskava koostamisel hindab solveerimisnõukogu, millises ulatuses on see üksus käesoleva määruse kohaselt solveeritav. Üksus loetakse solveeritavaks juhul, kui solveerimisasutuse arvates on usutav ja teostatav kas selle likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse alusel või selle solveerimine eri solveerimisvahendeid ja -õigusi kohaldades, ilma et see tooks kaasa olulisi negatiivseid tagajärgi, sealhulgas üldisemat finantsilist ebastabiilsust või kogu süsteemi haaravaid sündmusi üksuse asukohaliikmesriigi või teiste liikmesriikide või liidu finantssüsteemile ning pidades silmas üksuse oluliste funktsioonide jätkuvuse tagamist.
3. Gruppidele solveerimiskavade koostamisel hindab solveerimisnõukogu, millises ulatuses on grupid käesoleva määruse kohaselt solveeritavad. Grupp loetakse solveeritavaks juhul, kui solveerimisasutuste arvates on usutav ja teostatav kas grupi üksuste likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse alusel või grupi üksuste solveerimine solveerimisvahendeid ja -õigusi kohaldades, ilma et see tooks kaasa olulisi negatiivseid tagajärgi, sealhulgas laiemat finantsilist ebastabiilsust või kogu süsteemi haaravaid sündmusi gruppi kuuluvate üksuste asukohaliikmesriikide või teiste liikmesriikide või liidu finantssüsteemile ning pidades silmas kõnealuste üksuste oluliste funktsioonide jätkuvuse tagamist sellega, et kõnealuseid funktsioone saab õigel ajal kergesti eraldada või täita muude vahenditega.
4. Hindamise eesmärgil hindab solveerimisnõukogu vähemalt direktiivi [] lisa C jaos sätestatud aspekte.
5. Kui solveerimisnõukogu teeb kooskõlas lõigetega 2 ja 3 üksuse või grupi solveeritavusele antud hinnangu kohaselt pärast konsulteerimist pädeva asutusega, sealhulgas EKPga, kindlaks, et kõnealuse üksuse või grupi solveeritavusel esineb võimalikke olulisi takistusi, koostab solveerimisnõukogu pädevate asutustega konsulteerides krediidasutusele või investeerimisühingule või emaettevõtjale suunatud aruande, milles analüüsitakse solveerimisvahendite tulemusliku kohaldamise ja solveerimisõiguste teostamise ees seisvaid olulisi takistusi. Samuti soovitatakse selles aruandes mis tahes meetmeid, mis on solveerimisnõukogu arvates vajalikud või asjakohased nende takistuste kõrvaldamiseks kooskõlas lõikega 8.
6. Aruandest teavitatakse asjaomast üksust või emaettevõtjat, pädevaid asutusi ja oluliste filiaalide asukohaks olevate mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutusi. Selle toetuseks esitatakse kõnealuse hindamise või kindlakstegemise põhjendused ning selles näidatakse, kuidas kõnealune hindamine või kindlakstegemine on kooskõlas artiklis 6 sätestatud proportsionaalse kohaldamise nõudega.
7. Nelja kuu jooksul pärast selle aruande saamist võib üksus või emaettevõtja esitada oma tähelepanekud ning teha solveerimisnõukogule ettepaneku alternatiivsete

meetmete kohta, millega oleks võimalik aruandes tuvastatud takistused kõrvaldada. Solveerimisnõukogu teavitab üksuse või emaettevõtja poolt välja pakutud meetmetest pädevaid asutusi ja oluliste filiaalide asukohaks olevate mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutusi.

8. Kui asjaomase üksuse või emaettevõtja poolt välja pakutud meetmed ei kõrvalda tulemuslikult takistusi solveeritavusele, teeb solveerimisnõukogu pärast pädeva asutuse ja vajaduse korral makrotasandi usaldatavusjärelvalvet teostava asutusega konsulteerimist otsuse, näidates selles, et välja pakutud meetmed ei kõrvalda tulemuslikult takistusi solveeritavusele, ja andes selles riiklikele solveerimisasutustele korralduse nõuda krediidiasutuselt või investeerimisühingult, emaettevõtjalt või asjaomase grupi mis tahes tütarettevõtjalt, et nad võtaksid mis tahes lõikes 9 loetletud meetmeid, tuginedes järgmistele kriteeriumidele:
 - (a) meetme tulemuslikkus solveeritavuse ees seisvate takistuste kõrvaldamisel;
 - (b) vajadus vältida negatiivset mõju finantsstabiilsusele osalevates liikmesriikides;
 - (c) vajadus vältida asjaomasele krediidiasutusele või investeerimisühingule või grupile avalduvat mõju, mis läheb solveeritavuse ees seisva takistuse kõrvaldamiseks vajalikust kaugemale või on ebaproportsionaalne.
9. Lõike 8 kohaldamisel annab solveerimisnõukogu riiklikele solveerimisasutustele korralduse võtta mis tahes järgmisi meetmeid:
 - (a) nõuda üksuselt, et see koostaks teenuslepingud (grupisisised või kolmandate isikutega), mis hõlmaksid oluliste funktsioonide täitmist;
 - (b) nõuda üksuselt, et see piiraks oma maksimaalset individuaalset ja summaarset riskipositsiooni;
 - (c) kehtestada konkreetsetel juhtudel või regulaarselt solveerimise seisukohast olulise teabe esitamise nõude;
 - (d) nõuda üksuselt teatavate varade müüki;
 - (e) nõuda üksuselt, et see piiraks teatavat praegust või kavandatud tegevust või lõpetaks selle tegevuse;
 - (f) piirata või takistada uute või olemasolevate tegevusalade arendamist või uute või olemasolevate toodete müüki;
 - (g) nõuda üksuse või grupi mõne üksuse, mis on kas otse või kaudselt tema kontrolli all, õiguslike või tegevusstruktuuride muutmist vähem keerukamaks, tagamaks, et solveerimisvahendite rakendamisel oleks võimalik olulised funktsioonid teistest funktsioonidest õiguslikult ja tegevuslikult eraldada;
 - (h) nõuda üksuselt liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või liidus emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja loomist;
 - (i) nõuda üksuselt allahinnatavate kohustuste emiteerimist, et täita artiklis 10 sätestatud nõuded;
 - (j) nõuda, et üksus püüaks uuesti läbi rääkida tema poolt emiteeritud mis tahes allahinnatava kohustuse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluva instrumendi või teise taseme omavahenditesse kuuluva instrumendi tingimused, eesmärgiga tagada, et komisjoni mis tahes otsust kõnealuse kohustuse või instrumendi allahindamiseks või konverteerimiseks täidetak

selle jurisdiktsiooni õigusnormide kohaselt, mille alla kõnealune kohustus või instrument kuulub.

10. Riiklikud solveerimisasutused täidavad solveerimisnõukogu korraldused artikli 26 kohaselt.

Artikkel 9

Lihtsustatud kohustused ja erandid

1. Solveerimisnõukogu võib omal algatusel või riikliku solveerimisasutuse ettepanekul kohaldada lihtsustatud kohustusi seoses solveerimiskavade koostamisega kooskõlas artikliga 7 või teha kõnealuste kavade koostamise kohustusest erandi.
2. Riiklikud solveerimisasutused võivad teha ettepaneku lihtsustatud kohustuste kohaldamiseks või solveerimiskavade koostamise kohustusest erandi tegemiseks konkreetsete krediidasutuste ja investeerimisühingute või gruppide puhul. Kõnealune ettepanek peab olema põhjendatud ja selle toetuseks tuleb esitada kogu asjaomane dokumentatsioon.
3. Solveerimisnõukogu teostab pärast lõikes 1 osutatud ettepaneku saamist või omal algatusel asjaomaste krediidasutuste ja investeerimisühingute või grupi hindamise. Hindamise teostamisel võetakse arvesse võimalikku mõju, mida krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi maksejõuetus võiks tema äritegevuse olemuse, selle suuruse või seotuse tõttu muude krediidasutuste ja investeerimisühingutega või finantssüsteemiga üldiselt avaldada finantsturgudele, muudele krediidasutustele ja investeerimisühingutele või rahastamistingimustele.
4. Solveerimisnõukogu hindab erandite kohaldamise jätkamist vähemalt kord aastas ja alates erandi lubamise kuupäevast või pärast asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, äritegevuse või finantsseisundi muutumist. Solveerimisnõukogu ei võimalda krediidasutusele või investeerimisühingule erandit juhul, kui kõnealusel krediidasutusel või investeerimisühingul on üks või mitu tütarettevõtjat või olulist filiaali teises liikmesriigis või kolmandas riigis.

Solveerimisnõukogu lõpetab lihtsustatud kohustuste kohaldamise või solveerimiskavade koostamise kohustusest erandi tegemise, kui neid õigustanud mis tahes asjaolud enam ei esine.

Kui riiklik solveerimisasutus, kes on teinud ettepaneku lihtsustatud kohustuste kohaldamiseks või erandi tegemiseks kooskõlas lõikega 1, on arvamisel, et lihtsustatud kohustuste kohaldamise või erandi tegemise otsus tuleb tühistada, esitab ta solveerimisnõukogule sellekohase ettepaneku. Sel juhul teeb solveerimisnõukogu ettepanekukohase tühistamise kohta otsuse, võttes igakülgset arvesse riikliku solveerimisasutuse esitatud tühistamise põhjendusi, pidades silmas lõikes 3 sätestatud aspekte.

5. Solveerimisnõukogu võib kooskõlas lõigetega 3 ja 4 teha maksevõime taastamise kavade koostamise kohustusest erandi keskasutusega seotud individuaalsete krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, nagu see on ette nähtud ka direktiivi 2013/36/EL artikliga 21, kui need krediidasutused ja investeerimisühingud on kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikli 2 lõikega 5 siseriiklikus õiguses sätestatud usaldatavusnõuete täitmisest täielikult või osaliselt vabastatud. Sel juhul

kohaldatakse solveerimiskava koostamise kohustust keskasutuse suhtes konsolideeritud alusel.

6. Solveerimisnõukogu võib teha solveerimiskavade koostamise kohustuse kohaldamisest erandi krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes kuuluvad krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikega 7. Krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi kuuluvale krediidasutusele või investeerimisühingule erandi tegemise kohta otsuse tegemisel kaalub solveerimisnõukogu, kas kõnealune kaitseskeem suudab tõenäoliselt vastata nõudmistele, mis esitatakse talle ühekorraga seoses tema liikmetega.
7. Solveerimisnõukogu teavitab Euroopa Pangandusjärelevalvet (EBA) sellest, et ta kohaldab lõikeid 1, 4 ja 5.

Artikkel 10

Miimumnõue omavahendite ja allahinnatavate kohustuste puhul

1. Solveerimisnõukogu määrab pärast konsulteerimist pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, kindlaks artiklis 2 osutatud krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt ning emaettevõtjatelt nõutava hoitavate omavahendite ja allahinnatavate kohustuste miimumnõude, millele on osutatud lõikes 2.
2. Miimumnõue arvutatakse kui omavahendite ja allahinnatavate kohustuste summa, mis on väljendatud protsendina artiklis 2 osutatud krediidasutuste ja investeerimisühingute ning emaettevõtjate kõikidest kohustustest ja omavahenditest (v.a tuletisinstrumentidest tulenevad kohustused).
3. Lõike 1 kohane kindlaksmääramine toimub järgmiste kriteeriumide alusel:
 - (a) vajadus tagada, et artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtja saab solveerida, rakendades solveerimisvahendeid, sealhulgas vajaduse korral kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, selliselt, et see täidab solveerimise eesmärgi;
 - (b) vajadus asjakohastel juhtudel tagada, et artiklis 2 osutatud krediidasutusel või investeerimisühingul või emaettevõtjal on piisavalt allahinnatavaid kohustusi selleks, et kui rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, saaks katta kahjud ja tõsta artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtja esimese taseme põhiomavahendite määra uuesti tasemele, mis võimaldab tal vastata jätkuvalt tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud määruse (EL) nr 575/2013 kohane luba, ning säilitada turu piisav usaldus artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtja vastu;
 - (c) vajadus tagada, et juhul kui solveerimiskava eeldab, et teatavad allahinnatavate kohustuste klassid võidakse artikli 24 lõike 5 alusel kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jätta või et teatavad allahinnatavate kohustuste klassid võidakse kohustuste osalise ülekandmise raames saajale täielikult üle kanda, on artiklis 2 osutatud krediidasutusel või investeerimisühingul või emaettevõtjal piisavalt muid allahinnatavaid kohustusi selleks, et saaks katta kahjud ja tõsta artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtja esimese taseme põhiomavahendite määra uuesti tasemele, mis võimaldab tal vastata jätkuvalt

tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud määruse (EL) nr 575/2013 kohane luba;

- (d) artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtja suurus, ärimudel ja riskiprofiil, sealhulgas selle omavahendid;
- (e) see, mil määral hoiuste tagamise skeem võiks aidata rahastada solveerimist vastavalt artiklile 73;
- (f) see, mil määral oleks artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtja maksejõuetusel negatiivne mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas seotuse tõttu muude krediidasutuste ja investeerimisühingute või ülejäänud finantssüsteemiga, kriisi levimise kaudu muudele krediidasutustele või investeerimisühingutele.

Kõnealuse kindlaksmääramise juures täpsustatakse miinimumnõue, mille täitmist nõutakse krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt individuaalsel alusel ning emaettevõtjatelt konsolideeritud alusel. Solveerimisnõukogu võib otsustada teha erandi miinimumnõude kohaldamisest konsolideeritud alusel emaettevõtja suhtes, tingimusel et täidetud on direktiivi [] artikli 39 lõike 4ca punktides a ja b sätestatud nõuded. Solveerimisnõukogu võib otsustada teha erandi miinimumnõude kohaldamisest konsolideeritud alusel tütarettevõtja suhtes, tingimusel et täidetud on direktiivi [] artikli 39 lõike 4d punktides a–c sätestatud nõuded.

- 4. Lõike 1 kohasel kindlaksmääramisel võidakse sätestada, et omavahendite ja allahinnatavate kohustuste suhtes kohaldatavat miinimumnõuet täidetakse konsolideeritud või individuaalsel alusel osaliselt lepinguliste kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendite kaudu.
- 5. Vahendi kvalifitseerumiseks lepingulise kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendina lõike 4 alusel peab solveerimisnõukogu olema veendunud, et:
 - (a) vahendi lepinguline tingimus sätestab, et juhul kui komisjon otsustab kohaldada asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, hinnatakse kõnealune vahend alla või konverteeritakse vajalikus ulatuses, enne kui muud allahinnatavad kohustused alla hinnatakse või konverteeritakse, ning
 - (b) vahendi suhtes kehtib siduv allutamisleping, kohustus või säte, mille alusel tavalises maksejõuetusmenetluses on vahend madalama nõudeõiguse järguga kui teised allahinnatavad kohustused ja seda ei saa tagasi maksta enne, kui teised sel hetkel arveldamata allahinnatavad kohustused on arveldatud.
- 6. Solveerimisnõukogu teeb lõike 1 kohased mis tahes kindlaksmääramised artikli 7 kohase solveerimiskavade väljatöötamise ja ajakohastamise käigus.
- 7. Solveerimisnõukogu adresseerib oma kindlaksmääramise riiklikele solveerimisasutustele. Riiklikud solveerimisasutused täidavad solveerimisnõukogu korraldused artikli 26 kohaselt. Solveerimisnõukogu nõuab, et riiklikud solveerimisasutused kontrolliksid ja tagaksid, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning emaettevõtjad täidaksid jätkuvalt lõikes 1 sätestatud miinimumnõuet.
- 8. Solveerimisnõukogu teavitab EKPd ja EBAt miinimumnõudest, mille ta on iga krediidasutuse ja investeerimisühingu ning emaettevõtja jaoks lõike 1 kohaselt kindlaks määranud.

2. peatükk

Varane sekkumine

Artikkel 11

Varane sekkumine

1. EKP või osalevate liikmesriikide pädevad asutused teavitavad solveerimisnõukogu kõigist meetmetest, mille võtmist nad krediidasutuselt või investeerimisühingult või grupilt nõuavad või mida nad ise võtavad vastavalt nõukogu määruse (EL) nr [...] artiklile 13b, direktiivi [...] artikli 23 lõikele 1 või artiklile 24 või vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 104.

Solveerimisnõukogu teatab komisjonile igasugusest esimese lõigu kohaselt saadud teabest.
2. Alates lõikes 1 osutatud teabe saamise kuupäevast ja ilma et see piiraks EKP või pädevate asutuste volitusi, mis tulenevad muudest liidu õigusaktidest, võib solveerimisnõukogu valmistada ette asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi solveerimise.

Esimese lõike kohaldamisel jälgib solveerimisnõukogu koostöös EKP ja asjaomase pädeva asutusega tähelepanelikult krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtja olukorda ja seda, kuidas nad täidavad nõutud varajase sekkumise meetmeid.
3. Solveerimisnõukogul on järgmised õigused:
 - (a) nõuda vastavalt käesoleva jaotise 5. peatükile kogu teavet, mis on vajalik, et valmistada ette krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi solveerimine;
 - (b) hinnata krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi varasid ja kohustusi vastavalt artiklile 17;
 - (c) võtta ühendust võimalike ostjatega, et valmistada ette krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi solveerimine, või nõuda, et seda teeks krediidasutus või investeerimisühing, emaettevõtja või riiklik solveerimisasutus, täites käesolevas määruses ja direktiivi [...] artiklis 76 kehtestatud konfidentsiaalsusnõudeid;
 - (d) nõuda, et asjaomane riiklik solveerimisasutus koostaks kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi jaoks esialgse solveerimisskeemi.
4. Kui EKP või osalevate liikmesriikide pädevad asutused kavatsevad kehtestada krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi suhtes lisameetmeid vastavalt nõukogu määruse (EL) nr [...] artiklile 13b või direktiivi [...] artiklile 23 või 24 või direktiivi 2013/36/EL artiklile 104 enne, kui krediidasutus või investeerimisühing või grupp on täielikult rakendanud esimese meetme, millest solveerimisnõukogule teatati, konsulteerivad nad solveerimisnõukoguga enne, kui krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi suhtes kehtestatakse selline lisameede.
5. EKP või pädev asutus ja solveerimisnõukogu tagavad, et lõikes 4 osutatud lisameede ja solveerimisnõukogu mis tahes tegevus, millega valmistatakse ette solveerimist vastavalt lõikele 2, on omavahel kooskõlas.

3. peatükk

Solveerimine

Artikkel 12

Solveerimiseesmärgid

1. Tegutsedes artiklis 16 osutatud solveerimismenetluse kohaselt võtavad komisjon ja solveerimisnõukogu oma vastavate kohustuste puhul arvesse solveerimiseesmärke ning valivad sellised vahendid ja õigused, mis nende arvates aitaksid konkreetsel juhul kõige paremini saavutada asjakohaseid eesmärke.
2. Lõikes 1 osutatud solveerimiseesmärgid on järgmised:
 - (a) tagada oluliste funktsioonide jätkuvus;
 - (b) vältida märkimisväärset ebasoodsat mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas hoida ära kriisi levikut, ja säilitada turudistsipliini;
 - (c) kaitsta riiklikke vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele riiklikule finantstoetusele;
 - (d) kaitsta direktiivi 94/19/EÜ reguleerimisalasse kuuluvaid hoiustajaid ja direktiivi 97/9/EÜ²¹ reguleerimisalasse kuuluvaid investoreid.Nimetatud eesmärke täites püüavad komisjon ja solveerimisnõukogu hoiduda väärtuste asjatust hävitamisest ja hoida solveerimise kulud võimalikult väikesed.
3. Komisjon säilitab tasakaalu lõikes 2 osutatud eesmärkide vahel, lähtudes iga konkreetse juhu olemusest ja asjaoludest.

Artikkel 13

Solveerimise üldpõhimõtted

1. Tegutsedes artiklis 16 osutatud solveerimismenetluse kohaselt, võtavad komisjon ja solveerimisnõukogu kõik vajalikud meetmed tagamaks, et solveerimine toimub kooskõlas järgmiste põhimõtetega:
 - (a) solveeritava krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsionärid kannavad esimese järjekoha kahju;
 - (b) solveeritava krediidiasutuse või investeerimisühingu võlausaldajad kannavad kahju pärast aktsionäre vastavalt nende nõuete rahuldamise järjekorrale artikli 15 alusel;
 - (c) solveeritava krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtkond vahetatakse välja, välja arvatud juhtudel, kui vastavalt asjaoludele peetakse kas kogu juhtkonna või selle osa ametissejäämist vajalikuks solveerimiseesmärkide saavutamiseks;

²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/9/EÜ, 3. märts 1997, investeringute tagamise skeemide kohta. EÜT L 084, 26.3.1997, lk 22.

- (d) seadustega ette nähtud korras peetakse isikuid ja üksusi vastutavaks solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse eest vastavalt nende vastutuse määrale siseriikliku õiguse alusel;
 - (e) ühe ja sama klassi võlausaldajaid koheldakse võrdselt;
 - (f) ükski võlausaldaja ei kanna suuremat kahju kui see, mida ta oleks kandnud juhul, kui artiklis 2 osutatud üksus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel.
2. Kui krediidasutus või investeerimisühing on gruppi kuuluv üksus, rakendavad komisjon (vajaduse korral) ja solveerimisnõukogu solveerimisvahendeid ja kasutavad solveerimisõigusi nii, et mõju teistele gruppi kuuluvatele üksustele ja gruppide tervikuna oleks minimaalne ning ebasoodne mõju finantsstabiilsusele liidus ja eelkõige neis riikides, kus grupp tegutseb, oleks minimaalne.
 3. Kui artiklis 2 osutatud üksuse suhtes rakendatakse ettevõtte müügi vahendit, sildasutuse vahendit või varade eraldamise vahendit, loetakse selle üksuse suhtes algatatuks pankrotimenetlus või analoogiline maksejõuetusmenetlus direktiivi 2001/23/EÜ²² artikli 5 lõike 1 tähenduses.

Artikkel 14

Finantseerimisasutuste ja emaettevõtjate solveerimine

1. Komisjon võtab finantseerimisasutuse suhtes solveerimismeetmeid, kui artikli 16 lõikes 2 osutatud tingimused on täidetud nii finantseerimisasutuse kui ka emaettevõtja puhul.
2. Komisjon võtab artikli 2 punktis b osutatud emaettevõtja suhtes solveerimismeetmeid, kui artikli 16 lõikes 2 osutatud tingimused on täidetud nii selle emaettevõtja kui ka ühe või mitme tütarettevõtja puhul, kes on krediidasutused või investeerimisühingud.
3. Erandina lõikest 2 ja olenemata asjaolust, et emaettevõtja ei pruugi vastata artikli 16 lõikes 2 osutatud tingimustele, võib komisjon võtta solveerimismeetmeid selle emaettevõtja suhtes, kui üks või mitu tütarettevõtjat, kes on krediidasutused või investeerimisühingud, vastavad artikli 16 lõikes 2 osutatud tingimustele, ning meetmete võtmine selle emaettevõtja suhtes on vajalik ühe või mitme tütarettevõtja (kes on krediidasutused või investeerimisühingud) või grupi kui terviku solveerimiseks.

Artikkel 15

Nõuete tähtsuse järjekord

Kui solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu puhul kasutatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ja ilma, et see piiraks kohustusi, mille puhul kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ei kohaldata vastavalt artikli 24 lõikele 3, otsustab komisjon allahindamis- ja konverteerimisõiguse kasutamise üle ning solveerimisnõukogu ja

²² Nõukogu direktiiv 2001/23/EÜ, 12. märts 2001, ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta. EÜT L, 82, 22.3.2001, lk 16.

osalevate liikmesriikide riiklikud solveerimisasutused kasutavad seda õigust nõuete puhul tavapäraste maksejõuetusmenetluste järgmisele järjekorrale vastupidises järjekorras:

- (a) nõuded, mis on seotud kõlblike hoiustega või tulenevad hoiuste tagamise skeemidest;
- (b) tagamata nõuded, mis ei ole eelisnõuded;
- (c) allutatud nõuded, mida ei ole nimetatud punktides d–f;
- (d) kõrgema astme juhtide ja juhatuse liikmete nõuded;
- (e) nõuded, mis on seotud täiendavate esimese ja teise taseme omavahendite instrumentidega;
- (f) nõuded, mis on seotud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidega;

alustades punktist f ja lõpetades punktiga a.

Artikkel 16

Solveerimismenetlus

1. Kui EKP või riikliku solveerimisasutuse hinnangu kohaselt on lõike 2 punktides a ja b osutatud tingimused artiklis 2 osutatud üksuse puhul täidetud, edastab ta sellise hinnangu viivitamata komisjonile ja solveerimismenüükogule.
2. Solveerimismenüükogu teostab pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist või omal algatusel hindamise, et kontrollida, kas järgmised tingimused on täidetud:
 - (a) üksus on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse;
 - (b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede (sealhulgas varase sekkumise meetmed või artikli 14 kohane kapitaliinstrumentide allahindamine või konverteerimine) üksuse suhtes aitaks tema maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;
 - (c) solveerimismeeade on vajalik avaliku huvi seisukohast vastavalt lõikele 4.
3. Lõike 2 punkti a kohaldamisel loetakse üksus maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuvaks, kui tema suhtes kehtib üks või mitu järgmistest asjaoludest:
 - (a) üksus rikub või on objektiivsed tõendid, mis toetavad otsust, et krediidiuasutus või investeerimisühing rikub lähiajal tegevusloa kehtivuse jätkumisega seotud nõudeid viisil, mis õigustaks tegevusloa tühistamist EKP või pädeva asutuse poolt, sealhulgas, kuid mitte ainult põhjusel, et krediidiuasutus või investeerimisühing on kandnud või kannab tõenäoliselt kahju, mis ammendab kõik tema omavahendid või olulise osa nendest;
 - (b) üksuse varad on kohustustest väiksemad või on objektiivsed tõendid, mis toetavad otsust, et üksuse varad jäävad lähiajal kohustustest väiksemaks;
 - (c) üksus ei suuda või on objektiivsed tõendid, mis toetavad otsust, et lähiajal ei suuda üksus oma võlgu õigeaegselt tasuda;
 - (d) vajatakse erakorralist riiklikku finantstoetust, välja arvatud juhul, kui seda antakse tõsiste häirete likvideerimiseks liikmesriigi majanduses ja finantsstabiilsuse säilitamiseks järgmises vormis:

- i) riigi tagatis keskpankade poolt nende tingimuste alusel antud likviidsusvahenditele;
- ii) riigi tagatis hiljuti emiteeritud kohustustele;
- iii) omavahenditesse tehtav kapitalisüst või kapitaliinstrumentide ost selliste hindadega ja sellistel tingimustel, mis ei anna üksusele eelist, kui riikliku toetuse andmise ajal ei kehti käesoleva artikli lõike 2 punktis a, b ja c ega artiklis 14 esitatud asjaolud.

Igal alapunktides i, ii ja iii nimetatud juhul on nendes osutatud tagatis või samaväärsed meetmed piiratud maksevõimeliste üksustega ning need sõltuvad riigiabi eeskirjade kohaselt antavast heakskiidust. Need meetmed võetakse ettevaatusabinõuna, need on ajutised ja proportsionaalsed tõsiste häirete tagajärgede korvamisega ning neid ei kasutata selleks, et katta kahjusid, mida üksus on kandnud või tõenäoliselt kannab lähitulevikus.

4. Lõike 2 punkti c kohaldamisel käsitatakse solveerimismeetet avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui sellega saavutatakse üks või mitu artiklis 12 osutatud solveerimiseesmärki ja see on nende eesmärkidega proportsionaalne, ning üksuse likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse alusel ei aitaks solveerimiseesmärke samavõrra saavutada.
5. Kui kõik lõikes 2 osutatud tingimused on täidetud, esitab solveerimisnõukogu komisjonile soovitus alustada üksuse solveerimist. Soovitus sisaldab vähemalt järgmist:
 - (a) soovitus alustada üksuse solveerimist;
 - (b) artikli 19 lõikes 3 osutatud solveerimisvahendite raamistik;
 - (c) raamistik, mille kohaselt kasutatakse fondi solveerimismeetme toetamiseks vastavalt artiklile 71.
6. Arvestades konkreetse juhtumi asjaolude kiireloomulisust otsustab komisjon kas omal algatusel või võttes arvesse võimalikku lõikes 1 osutatud teadet või lõikes 5 osutatud solveerimisnõukogu soovitus, kas alustada üksuse solveerimist või mitte, milliseid solveerimisvahendeid kõnealuse üksuse puhul kohaldatakse ja kuidas kasutatakse fondi solveerimismeetme toetamiseks. Komisjon võib omal algatusel otsustada alustada üksuse solveerimist, kui täidetud on kõik lõikes 2 osutatud tingimused.
7. Komisjoni otsus suunatakse solveerimisnõukogule. Kui komisjon otsustab, et üksust ei asuta solveerima, sest lõike 2 punktis c sätestatud tingimus ei ole täidetud, likvideeritakse asjaomane üksus riigisisese maksejõuetusseaduse kohaselt.
8. Solveerimisnõukogu otsustab komisjoni kehtestatud raamides artiklis 20 osutatud solveerimisskeemi üle ning tagab, et asjaomased riiklikud solveerimisasutused võtavad skeemi elluviimiseks vajalikud solveerimismeetmed. Solveerimisnõukogu adresseerib oma otsuse asjaomastele riiklikele solveerimisasutustele ja juhendab neid asutusi, kes võtavad kõik vajalikud meetmed, et rakendada solveerimisnõukogu otsus vastavalt artiklile 26, kasutades mis tahes solveerimisõigusi, mis on sätestatud direktiivis [...], eelkõige selle direktiivi artiklites 56–64. Kui antakse riigiabi, võib solveerimisnõukogu teha oma otsuse alles pärast seda, kui komisjon on teinud otsuse kõnealuse riigiabi kohta.

9. Kui solveerimisnõukogu leiab pärast lõikes 1 osutatud teate saamist või omal algatusel, et solveerimismeetmete puhul võib olla tegemist riigiabiga ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, esitab ta osalevale liikmesriigile või asjaomastele liikmesriikidele üleskutse teatada kavandatud meetmetest viivitamata komisjonile vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 108 lõikele 3.
10. Kuivõrd solveerimisnõukogu ettepaneku kohane solveerimismeede hõlmab fondi kasutamist, kuid ei hõlma riigiabi andmist vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 107 lõikele 1, kohaldab komisjon analoogia põhjal paralleelselt ELi toimimise lepingu artikli 107 kohaldamiseks kehtestatud kriteeriume.
11. Komisjonil on õigus saada solveerimisnõukogult mis tahes teavet, mida ta peab oluliseks käesolevast määrusest ja vajaduse korral ELi toimimise lepingu artiklist 107 tulenevate kohustuste täitmisel. Solveerimisnõukogul on õigus saada vastavalt käesoleva jaotise 5. peatükile kõigilt isikutelt mis tahes teavet, mida ta vajab solveerimismeetmete ettevalmistamiseks ja nende üle otsustamiseks, kaasa arvatud solveerimiskavades esitatud ajakohastatud teavet ja täiendusi.
12. Solveerimisnõukogul on õigus esitada komisjonile soovitus muuta solveeritava üksuse puhul kohaldatavate solveerimisvahendite ja fondi kasutamise raamistikku.

Artikkel 17

Hindamine

1. Enne solveerimismeetme võtmist või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist tagab solveerimisnõukogu, et artiklis 2 osutatud üksuse varasid ja kohustusi hindab õiglaselt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes ametiasutusest, sealhulgas solveerimisnõukogust, solveerimisasutusest ja asjaomasest üksusest.
2. Kui lõikest 13 ei tulene teisiti ja kui kõik lõigetes 3–14 sätestatud nõuded on täidetud, loetakse hindamine lõplikuks.
3. Kui lõike 1 kohane sõltumatu hindamine ei ole võimalik, võib solveerimisnõukogu teostada artiklis 2 osutatud üksuse varade ja kohustuste esialgse hindamise vastavalt lõikele 9.
4. Hindamise eesmärk on hinnata maksejõuetuse ohus oleva või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuva artiklis 2 osutatud üksuse varade ja kohustuste väärtust.
5. Hindamise eesmärgid on järgmised:
 - (a) seda tuleks võtta arvesse, kui tehakse kindlaks, kas on täidetud solveerimise tingimused või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused;
 - (b) kui solveerimise tingimused on täidetud, tuleks seda arvesse võtta, kui tehakse otsus artiklis 2 osutatud üksuse puhul sobiva solveerimismeetme kohta;
 - (c) kui kasutatakse kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust, tuleks seda arvesse võtta, kui tehakse otsus aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide tühistamise või nende väärtuse alandamise ulatuse kohta ning asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta;

- (d) kui rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, tuleks seda arvesse võtta, kui tehakse otsus allahinnatavate kohustuste allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta;
 - (e) kui kasutatakse sildasutuse vahendit või varade eraldamise vahendit, tuleks seda arvesse võtta, kui tehakse otsus ülekantavate varade, õiguste, kohustuste või aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide kohta ja otsus solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule või olenevalt olukorrast aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide omanikele makstava tasu kohta;
 - (f) kui kohaldatakse ettevõtte müügi vahendit, tuleks seda arvesse võtta, kui tehakse otsus ülekantavate varade, õiguste, kohustuste või aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide kohta, ja anda solveerimisinõukogule teavet, mille põhjal saaks kindlaks määrata, mida peetakse artikli 21 lõike 2 punkti b kohaldamisel äritingimusteks;
 - (g) kõigil juhtudel tuleb tagada, et kõik artiklis 2 osutatud üksuse varadega seotud kahjud võetakse täies ulatuses arvesse solveerimisvahendite rakendamise või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamise hetkel.
6. Võimaluse korral põhineb hindamine mõistlikel eeldustel, sealhulgas ka seoses makseviivituse määra ja kahju suurusega. Hindamisel ei eeldata potentsiaalset tulevast erakorralise riikliku finantstoetuse andmist artiklis 2 osutatud üksusele pärast solveerimismeetme võtmist või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist. Kui rakendatakse mis tahes solveerimisvahendit, võetakse hindamisel lisaks arvesse järgmisi asjaolusid:
- (a) solveerimisinõukogu võib nõuda solveeritavalt krediidasutuselt või investeerimisühingult sisse kõik mõistlikud nõuetekohaselt tekkinud kulud;
 - (b) fond võib kooskõlas artikliga 71 nõuda intressi või tasusid seoses solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule antud laenude ja tagatistega.
7. Hinnangule lisatakse järgmine teave, nagu see on esitatud artiklis 2 osutatud üksuse raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides:
- (a) artiklis 2 osutatud üksuse ajakohastatud bilanss ja aruanne üksuse finantsseisundi kohta;
 - (b) varade arvestusliku väärtuse analüüs ja hinnang;
 - (c) artiklis 2 osutatud üksuse raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides näidatud täitmata kohustuste nimekiri, kus on märgitud ka vastavad laenud ja nõuete tähtsuse järjekord vastavalt artiklile 15;
 - (d) artiklis 2 osutatud üksuse poolt nende kolmandate isikute arvel hoitavate varade nimekiri, kellel on kõnealuste varadega seoses omandiõigusi.
8. Vajaduse korral võib lõike 5 punktides e ja f osutatud otsuste põhjendamiseks täiendada lõike 7 punktis b osutatud teavet artiklis 2 osutatud üksuse varade ja kohustuste turuväärtuse alusel tehtud analüüsi ja hinnanguga.
9. Hindamisel tuleb esitada võlausaldajate jagamine klassidesse vastavalt artiklis 15 osutatud nõuete tähtsuse järjekorrale ning hinnang sellele, kuidas aktsionäride ja

võlausaldajate iga klassi oleks eeldatavalt koheldud, kui artiklis 2 osutatud üksus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse kohaselt.

10. Kui juhtumi asjaolude kiireloomulisust arvestades ei ole lõigetes 6 ja 8 sätestatud nõudeid võimalik täita või kui kohaldatakse lõiget 2, tuleb läbi viia esialgne hindamine. Esialgne hindamine peab vastama lõikes 4 sätestatud nõuetele ja selles ulatuses, nagu asjaolusid arvestades on mõistlikult saavutatav, lõigetes 1, 7 ja 9 sätestatud nõuetele.

Esimeses lõigus nimetatud esialgne hinnang peab sisaldama täiendavate kahjude puhvrit koos asjakohaste põhjendustega.

11. Hinnangut, mis ei vasta kõigile käesolevas artiklis sätestatud nõuetele, peetakse esialgseks seni, kuni sõltumatu isik viib läbi hindamise, mis vastab täielikult kõigile käesolevas artiklis sätestatud nõuetele. Kõnealune lõplik järelhindamine viiakse läbi nii pea, kui mõistlikult võimalik.

Lõpliku järelhindamise eesmärk on:

- (a) tagada, et kõik artiklis 2 osutatud üksuse varadega seotud kahjud võetaks selle üksuse raamatupidamisarvestuses täies ulatuses arvesse;
 - (b) aidata teha põhjendatud otsus taastada võlausaldajate nõuded või suurendada lepingutasu kooskõlas lõikega 12.
12. Juhul kui lõpliku järelhindamise tulemusel on artiklis 2 osutatud üksuse varade hinnanguline netoväärtus suurem kui selle üksuse esialgse hindamise tulemusel saadud varade hinnanguline netoväärtus, võib solveerimisnõukogu paluda riiklikul solveerimisasutusel teha järgmist:
- (a) kasutada õigust suurendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi alusel alla hinnatud võlausaldajate nõuete väärtust;
 - (b) anda sildasutusele või varahaldusvahendile korraldus maksta täiendavaid tasusid artiklis 2 osutatud solveeritavale üksusele seoses varade, õiguste ja kohustustega või vastavalt olukorrale aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide omanikele seoses aktsiate või omandiõiguse instrumentidega.
13. Erandina lõikest 1 annab lõigete 10 ja 11 kohaselt koostatud esialgne hinnang solveerimisnõukogule põhjendatud aluse solveerimismeetmete võtmiseks või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamiseks.
14. Hindamisel ei ole õiguslikke tagajärgi, vaid tegemist on menetluse etapiga, mis aitab ette valmistada solveerimisnõukogu otsust kohaldada solveerimisvahendit või kasutada solveerimisõigust.
15. Hindamine peab olema kooskõlas ka delegeeritud õigusaktidega, mis käsitlevad asjaolusid, mille korral isik on sõltumatu, üksuse varade ja kohustuste väärtuse hindamise metoodikat ning täiendavate kahjude puhvri arvutamise ja esialgsele hinnangule lisamise metoodikat, ja mille komisjon on vastu võtnud vastavalt direktiivi [...] artikli 30 lõikele 7.
16. Selleks et hinnata, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui solveeritava krediidiuasutuse või investeerimisühingu suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus, tagab solveerimisnõukogu pärast solveerimismeetme jõustamist, et sõltumatu isik teostab hindamise. Kõnealune hindamine on erinev lõigete 1–14 kohaselt teostatavast hindamisest.

17. Lõikes 16 sätestatud hindamisega tehakse kindlaks järgmine:
- (a) kuidas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud juhul, kui artiklis 2 osutatud solveeritava üksuse suhtes, kellega seoses on tehtud osaline ülekandmine, allahindamine või konverteerimine, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus vahetult enne ülekandmise, allahindamise või konverteerimise sooritamist;
 - (b) kuidas aktsionäre ja võlausaldajaid artiklis 2 osutatud solveeritava üksuse solveerimise käigus tegelikult koheldi,
 - (c) kas punktis a osutatud kohtlemine erineb punktis b osutatud kohtlemisest.
18. Lõikes 16 sätestatud hindamise käigus:
- (a) eeldatakse, et artiklis 2 osutatud solveeritava üksuse suhtes, kellega seoses on tehtud osaline ülekandmine, allahindamine või konverteerimine, oleks kohaldatud tavalist maksejõuetusmenetlust vahetult enne solveerimismeetme jõustumist;
 - (b) eeldatakse, et õiguste, varade või kohustuste osalist ülekandmist, allahindamist või konverteerimist ei ole tehtud;
 - (c) jäetakse arvesse võtmata mis tahes erakorralise riikliku toetuse andmine artiklis 2 osutatud solveeritavale üksusele.

Artikkel 18

Kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine

1. EKP, pädev asutus või solveerimisasutus, kelle liikmesriik on määranud vastavalt direktiivi [...] artikli 51 lõike 1 punktidele ba ja bb ning artiklile 54, teatab solveerimismõukogule, kui tema hinnangul on artiklis 2 osutatud üksuse või osalevas liikmesriigis tegutseva grupi puhul täidetud järgmised tingimused:
 - (a) üksus ei oleks ilma kapitaliinstrumentide allahindamise või omavahenditeks konverteerimiseta enam elujõuline;
 - (b) üksus või grupp vajab erakorralist riiklikku finantstoetust, välja arvatud artikli 16 lõike 3 punkti d alapunktis iii sätestatud asjaolude korral.
2. Lõike 1 kohaldamisel loetakse artiklis 2 osutatud üksus või grupp mitte enam elujõuliseks üksnes juhul, kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:
 - (a) üksus on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse;
 - (b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid puudub põhjendatud väljaajade, et ükski meede, sealhulgas alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede (k.a varajase sekkumise meetmed), peale kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise, aitaks kas üksikult või koos solveerimismeetmega mõistliku aja jooksul selle üksuse või grupi maksejõuetuse ära hoida.
3. Lõike 1 punkti a kohaldamisel loetakse üksus maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuvaks, kui tema puhul esineb üks või mitu artikli 16 lõikes 3 sätestatud asjaoludest.
4. Lõike 2 punkti a kohaldamisel loetakse grupp maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuvaks, kui grupp rikub või kui leidub objektiivseid

tõendeid, mis toetavad otsust, et grupp rikub lähiajal konsolideeritud tasandil kohaldatavaid usaldatavusnõudeid viisil, mis õigustaks pädeva asutuse poolt meetmete võtmist, sealhulgas, kuid mitte ainult, kuna grupp on kandnud või kannab tõenäoliselt kahju, mis ammendab tema omavahendid täielikult või märkimisväärses ulatuses.

5. Komisjon kontrollib solveerimisnõukogu soovitusel või omal algatusel, et lõikes 1 osutatud tingimused on täidetud. Komisjon määrab kindlaks, kas kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust kasutatakse eraldi või artikli 16 lõigete 4–7 kohase menetluse alusel koos solveerimismeetmega.
6. Kui komisjon teeb kindlaks, et lõikes 1 osutatud tingimused on täidetud, kuid artikli 16 lõike 2 kohase solveerimise tingimused ei ole täidetud, annab solveerimisnõukogu pärast komisjoni otsust riiklikele solveerimisasutustele korralduse kasutada allahindamise või konverteerimise õigusi vastavalt direktiivi [...] artiklitele 51 ja 52.
7. Kui lõikes 1 osutatud tingimused on täidetud ning täidetud on ka artikli 16 lõikes 2 osutatud tingimused, kohaldatakse artikli 16 lõigetes 4–7 sätestatud menetlust.
8. Solveerimisnõukogu tagab, et riiklikud solveerimisasutused kasutavad allahindamise või konverteerimise õigusi viisil, millega saavutatakse järgmised tulemused:
 - (a) esimese taseme põhiomavahendeid vähendatakse esimesena, proportsionaalselt kahjuga ja nende ammendumiseni;
 - (b) asjaomaste kapitaliinstrumentide põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses ja kuni asjaomaste kapitaliinstrumentide ammendumiseni.
9. Riiklikud solveerimisasutused rakendavad solveerimisnõukogu korraldused ning kasutavad kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artiklile 26.

Artikkel 19

Solveerimisvahendite üldpõhimõtted

1. Kui solveerimisnõukogu otsustab kohaldada artiklis 2 osutatud üksuse suhtes solveerimisvahendit ja see solveerimismeede põhjustaks võlausaldajatele kahju või nende nõuete konverteerimist, kasutab solveerimisnõukogu artikli 18 kohast õigust vahetult enne solveerimisvahendi kohaldamist või koos sellega.
2. Artikli 16 lõike 5 punktis b osutatud solveerimisvahendid on järgmised:
 - (a) ettevõtte müügi vahend;
 - (b) sildasutuse vahend;
 - (c) varade eraldamise vahend;
 - (d) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend.
3. Artikli 16 lõikes 5 osutatud soovituse vastuvõtmisel kaalub solveerimisnõukogu järgmisi tegureid:
 - (a) solveeritava krediidiasutuse või investeerimisühingu varad ja kohustused lähtuvalt artikli 17 kohasest hindamisest;

- (b) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu likviidsuspositsioon;
 - (c) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu frantsiisiväärtuse turustatavus, arvestades turu konkurentsi- ja majandustingimusi;
 - (d) kasutadaolev aeg.
4. Kui lõikes 5 ei ole sätestatud teisiti, võib solveerimisvahendeid kohaldada eraldi või koos, kuid varade eraldamise vahendit võib kasutada ainult koos mõne teise solveerimisvahendiga.

Artikkel 20

Solveerimisskeem

Solveerimisskeemiga, mille solveerimisnõukogu võtab vastu vastavalt artikli 16 lõikele 8 kooskõlas artikli 16 lõike 6 kohase komisjoni otsustega solveerimisskeemi kohta ja mis tahes riigiabi käsitleva otsusega vajaduse korral analoogia põhjal, nähakse ette solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu puhul kohaldatavate solveerimisvahendite üksikasjad vähemalt artikli 21 lõikes 2, artikli 22 lõikes 2, artikli 23 lõikes 2 ja artikli 24 lõikes 1 osutatud meetmete puhul ning määratakse kindlaks konkreetsed summad ja fondi kasutamise eesmärgid.

Solveerimise käigus võib solveerimisnõukogu solveerimisskeemi vastavalt vajadusele muuta ja ajakohastada, pidades silmas konkreetseid asjaolusid ja jäädes solveerimisraamistiku piiridesse, mille kohta komisjon on teinud otsuse vastavalt artikli 16 lõikele 6.

Artikkel 21

Ettevõtte müügi vahend

1. Komisjoni kehtestatud raamides seisneb ettevõtte müügi vahend järgmiste varade ülekandmises ostjale, kes ei ole sildasutus:
 - (a) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu aktsiad või muud omandiõigust tõendavad instrumendid või
 - (b) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu kõik või teatavad varad, õigused ja kohustused.
2. Artikli 16 lõikes 8 osutatud solveerimisskeemis määratakse ettevõtte müügi vahendi kohta kindlaks järgmised üksikasjad:
 - (a) instrumendid, varad, õigused ja kohustused, mille riiklik solveerimisasutus kannab üle vastavalt direktiivi [...] artikli 32 lõigetele 1 ja 7–11;
 - (b) äritingimused, võttes arvesse asjaolusid ning solveerimisprotsessi käigus tekkinud kulusid, mille kohaselt teeb riiklik solveerimisasutus ülekande vastavalt direktiivi [...] artikli 32 lõigetele 2–4;
 - (c) kas riiklik solveerimisasutus võib ülekandmisõigust kasutada rohkem kui ühe korra vastavalt direktiivi [...] artikli 32 lõigetele 5 ja 6;
 - (d) kord, mille kohaselt riiklik solveerimisasutus turustab kõnealuse üksuse või need instrumendid, varad, õigused ja kohustused vastavalt direktiivi [...] artikli 33 lõigetele 1 ja 2;

- (e) kas on tõenäoline, et turustamismõuete järgimine riikliku solveerimisasutuse poolt võib seada ohtu solveerimiseesmärgid, nagu on kirjeldatud lõikes 3.
3. Ettevõtte müügi vahendit rakendades ei pea solveerimisnõukogu järgima lõike 2 punktis e sätestatud turustamismõudeid, kui ta otsustab, et kõnealuste nõuete järgimine seaks tõenäoliselt ohtu ühe või enama kriisilahenduseesmärgi saavutamise, ning eelkõige kui on täidetud järgmised tingimused:
- (a) solveerimisnõukogu leiab, et solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusest või võimalikust maksejõuetusest tuleneb oluline oht finantsstabiilsusele või maksejõuetus suurendab sellist ohtu,
 - (b) solveerimisnõukogu leiab, et kõnealuste nõuete järgimine kahjustaks tõenäoliselt ettevõtte müügi vahendi tulemuslikkust sellise ohu leevendamisel või takistaks artikli 12 lõike 2 punktis b sätestatud solveerimiseesmärgi saavutamist.

Artikkel 22

Sildasutuse vahend

1. Komisjoni kehtestatud raamides seisneb sildasutuse vahend mõne järgmise vara ülekandmises sildasutusele:
 - (a) ühe või mitme solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu emiteeritud aktsiad või muud omandiõiguse instrumendid;
 - (b) ühe või mitme solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu kõik varad, õigused või kohustused või osa neist.
2. Artiklis 20 osutatud solveerimisskeemis määratakse sildasutuse vahendi kohta kindlaks järgmised üksikasjad:
 - (a) instrumendid, varad, õigused ja kohustused, mille riiklik solveerimisasutus kannab üle sildasutusele vastavalt direktiivi [...] artikli 34 lõigetele 1–9;
 - (b) kord, mille kohaselt riiklik solveerimisasutus asutab sildasutuse, käitab seda ja lõpetab selle tegevuse, vastavalt direktiivi [...] artikli 35 lõigetele 1–3 ja 5–8;
 - (c) kord, mille kohaselt riiklik solveerimisasutus turustab sildasutust või tema varasid ja kohustusi vastavalt direktiivi [...] artikli 35 lõikele 4.
3. Solveerimisnõukogu tagab, et riikliku solveerimisasutuse poolt sildasutusele üle kantud kohustuste koguväärtus ei ületa solveeritavast krediidasutusest või investeerimisühingust üle kantud või teistest allikatest saadud õiguste ja varade koguväärtust.

Artikkel 23

Varade eraldamise vahend

1. Komisjoni kehtestatud raamides seisneb varade eraldamise vahend solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu varade, õiguste või kohustuste ülekandmises varahaldusvahendile.
- Varahaldusvahend on juriidiline isik, kelle puhul on täidetud kõik järgmised nõuded:

- (a) see on täielikult või osaliselt ühe või mitme riigiasutuse (mille hulka võib kuuluda ka solveerimisasutus või solveerimise rahastamismehhanism) omanduses või seda kontrollib üks või mitu riigiasutust;
 - (b) see on loodud eesmärgiga võtta vastu ühe või mitme solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse kõik varad, õigused ja kohustused või osa nendest.
2. Artiklis 20 osutatud solveerimisskeemis määratakse varade eraldamise vahendi kohta kindlaks järgmised üksikasjad:
- (a) instrumendid, varad, õigused ja kohustused, mille riiklik solveerimisasutus kannab üle varahaldusvahendile vastavalt direktiivi [...] artikli 36 lõigetele 1–4 ja 6–10;
 - (b) tasu, mille eest riiklik solveerimisasutus kannab varad varahaldusvahendile üle vastavalt artiklis 17 kehtestatud põhimõtetele. Selle sättega ei välistata, et tasul on nominaalne või negatiivne väärtus.

Artikkel 24

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend

1. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit võib kohaldada ühel järgmistest eesmärkidest:
- (a) et rekapitalizeerida solveerimistingimustele vastav artiklis 2 osutatud üksus tasemel, mis võimaldaks tal uuesti vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks on talle antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2004/39/EÜ kohane luba;
 - (b) et konverteerida omakapitaliks või vähendada nende nõuete või võlainstrumentide põhisummat, mis kantakse üle sildasutusse eesmärgiga luua sellele sildasutusele kapitali.
- Solveerimisskeemis määratakse seoses kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendiga komisjoni poolt kehtestatud raamides kindlaks järgmised üksikasjad:
- (a) kogusumma, mille võrra tuleb allahinnatavaid kohustusi vähendada või konverteerida vastavalt lõikele 6;
 - (b) kohustused, mille võib lõigete 5–13 alusel välja jätta;
 - (c) lõike 16 alusel esitatava ettevõtte saneerimiskava eesmärgid ja vähim sisu.
2. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit võib lõike 1 punktis a osutatud eesmärgil kohaldada ainult juhul, kui on reaalne eeldada, et selle vahendi rakendamine koos lõike 16 alusel nõutava ettevõtte saneerimiskava alusel kohaldatavate meetmetega aitab lisaks asjaomaste solveerimiseesmärkide täitmisele taastada kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu finantsilise usaldusväärsuse ja pikaajalise elujõulisuse.
- Kui esimeses lõigus osutatud tingimus ei ole täidetud, kohaldatakse vastavalt vajadusele ükskõik millist artikli 19 lõike 2 punktis a, b või c osutatud solveerimisvahendit ning artikli 19 lõike 2 punktis d osutatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit.
3. Järgmisi kohustusi ei hinnata alla ega konverteerita:

- (a) tagatud hoiused;
 - (b) tagatud kohustused, sealhulgas pandikirjad;
 - (c) kohustused, mis on artiklis 2 osutatud üksusele tekkinud seoses klientide vara või raha hoidmisega või artiklis 2 osutatud üksuse kui usaldusisiku ja mõne teise isiku kui kasusaaja vahelise usaldussuhte alusel, tingimusel et selline klient või kasusaaja on kaitstud kohaldatava maksejõuetus- või tsiviilõiguse alusel;
 - (d) krediidiasutuste ja investeerimisühingute, välja arvatud samasse gruppi kuuluvate üksuste kohustused, mille esialgne tähtaeg on lühem kui seitse päeva;
 - (e) kohustused, mis tulenevad direktiivi 98/26/EÜ²³ kohaselt määratud süsteemis osalemisest ja mille tähtajani on jäänud vähem kui seitse päeva;
 - (f) järgmised kohustused:
 - i) kohustus krediidiasutuse või investeerimisühingu töötaja vastu seoses palgavõlgnevuse, pensionihüvitise või muu kindlaksmääratud tasuga, välja arvatud tasu muutuv osa, mis ei ole reguleeritud seaduse või kollektiivlepinguga;
 - ii) kohustus kaubakrediiti andnud võlausaldaja vastu seoses krediidiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 esimese lõigu punktis b, c või d osutatud üksuse igapäevaseks tegevuseks vältimatult vajalike kaupade või teenuste tarnetega, sealhulgas IT-teenused, kommunaalteenused ning ruumide rent, teenindus ja korrashoid;
 - iii) kohustus maksu- ja sotsiaalkindlustusasutuste vastu, kui sellised kohustused on kohaldatava maksejõuetus- või tsiviilõiguse alusel eelistatud.
4. Lõikes 3 sätestatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi ulatus ei takista kõnealuste õiguste kasutamist vajaduse korral seoses tagatud kohustuse või pandiga tagatud kohustuse sellise osa suhtes, mis ületab tagatiseks olevate varade, pandi, pandiõiguse või tagatise väärtust. Selle sätte kohaldamisalast võib välja jätta direktiivi 2009/65/EÜ²⁴ artikli 52 lõikes 4 määratletud pandikirjad.
5. Erandjuhtudel võib jätta teatavad kohustused allahindamis- ja konverteerimisõiguste kohaldamisel täielikult või osaliselt välja mõne järgmise asjaolu korral:
- (a) kui kõnealuse kohustuse suhtes ei ole võimalik mõistliku aja jooksul rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, hoolimata solveerimisasutuse poolt heas usus tehtud jõupingutustest, või
 - (b) kui väljajätmine on rangelt vajalik ja on proportsionaalne oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade jätkuvuse saavutamise viisil, mis säilitab solveeritava krediidiasutuse või investeerimisühingu võime jätkata põhiliste operatsioonide, teenuste ja tehingute teostamist, või

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 98/26/EÜ, 19. mai 1998, arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtapaberiarveldussüsteemides. EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.

²⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/65/EÜ, 13. juuli 2009, vabalt võõrandatavatesse väärtapaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide koostööstamise kohta, ELT L 302, 17.11.2009, lk 32.

- (c) kui väljajätmine on rangelt vajalik ja on proportsionaalne vältimaks kriisi ulatusliku levimise põhjustamist, mis häiriks tõsiselt finantsturgude toimimist viisil, mis võib põhjustada tõsiseid häireid liikmesriikide või liidu majanduses, või
- (d) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamine nende kohustuste suhtes põhjustaks väärtuse sellise vähenemise, mille korral oleks teiste võlausaldajate kantav kahju suurem kui siis, kui need kohustused jäetaks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisest välja.

Kui allahinnatav kohustus või allahinnatavate kohustuste klass jäetakse osaliselt või tervikuna välja, võib muude allahinnatavate kohustuste suhtes kohaldatava allahindamise või konverteerimise määra tõsta vastavalt sellistele väljajätmistele, tingimusel et muude allahinnatavate kohustuste suhtes kohaldatava allahindamise ja konverteerimise määr on kooskõlas artikli 13 lõike 1 punktis f sätestatud põhimõttega.

6. Kui allahinnatav kohustus või allahinnatavate kohustuste klass jäetakse lõike 5 alusel osaliselt või tervikuna välja ning kahju, mida nende kohustustega oleks kantud, ei ole täielikult üle kantud teistele võlausaldajatele, võib fond anda solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule vahendeid, et:
 - (a) katta mis tahes kahju, mida ei ole kaetud allahinnatavate kohustustega, ning taastada solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu vara netoväärtus nullini vastavalt lõike 1 punktile a;
 - (b) osta aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente või kapitaliinstrumente solveeritavas krediidasutuses või investeerimisühingus, et see rekapitalizeerida kooskõlas lõike 1 punktiga b.
7. Fond võib anda vahendeid vastavalt lõikele 6, kui need vastavad mõlemale järgmisele kriteeriumile:
 - (a) vahendid kahju katmiseks ja rekapitalizeerimiseks, mille summa moodustab vähemalt 8 % solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu kogu kohustustest (k.a omavahendid), arvatuna solveerimismeeetme võtmise ajal vastavalt artiklis 17 sätestatud hindamisele, on andnud aktsionärid ja muude omandiõiguse instrumentide omanikud, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude allahinnatavate kohustuste omanikud allahindamise või konverteerimise abil või muul viisil;
 - (b) fondi antavad vahendid ei ületa 5 % solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu kõigist kohustustest (k.a omavahendid), arvatuna solveerimismeeetme võtmise ajal kooskõlas artiklis 17 sätestatud hindamisega.
8. Fondi antavaid vahendeid võib rahastada:
 - (a) fondi kasutada olevast summast, mis on saadud artiklis 2 osutatud üksuste osamaksudest vastavalt artiklile 66;
 - (b) summast, mille võib saada kolme aasta jooksul tagantjärele makstavatest osamaksudest vastavalt artiklile 67; ning
 - (c) juhul kui punktides a ja b osutatud summad ei ole piisavad, siis summadest, mis saadakse alternatiivsetest rahastamisallikatest vastavalt artiklile 69.
9. Erandjuhtudel võib taotleda täiendavat rahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest pärast seda, kui:

- (a) on saavutatud käesoleva lõike 7 punktis b sätestatud piirmäär 5 % ning
 - (b) kõik tagamata, eelisnõudeõigusega kohustused, mis ei ole kõlblikud hoiused, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.
10. Kui täidetud on lõike 7 punktides a ja b sätestatud tingimused, võib alternatiivina või lisaks anda vahendeid allikatest, mis on saadud ette makstavatest osamaksudest vastavalt artiklile 66 ja mida ei ole veel kasutatud.
11. Käesoleva määruse kohaldamisel ei kohaldata direktiivi [...] artikli 38 lõike 3c b viiendat lõiku.
12. Lõikes 5 osutatud otsuse tegemisel võetakse nõuetekohaselt arvesse järgmist:
- (a) põhimõtte, et solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionärid peaksid kandma esimese järjekoha kahju, mille järel tuleksid üldiselt võlausaldajad eelistatuse järjekorras;
 - (b) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu kahjukatmisvõime, mis jääks alles siis, kui kohustus või kohustuste klass jäetaks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisest välja,
 - (c) vajadus säilitada piisavad vahendid solveerimise rahastamiseks.
13. Solveerimisnõukogu annab hinnangu järgmistele punktidele, lähtudes artikli 17 nõuete kohasest hindamisest.
- (a) kogusumma, mille ulatuses allahinnatavad kohustused tuleb alla hinnata, tagamaks, et solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu varade netoväärtus võrdub nulliga,
 - (b) vajaduse korral kogusumma, mille ulatuses allahinnatavad kohustused tuleb konverteerida aktsiatesse, et taastada kas solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse esimese taseme põhiomavahendite määr.
- Kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit otsustatakse kohaldada lõike 1 punktis a osutatud eesmärgil, tehakse esimeses lõigus osutatud hinnangu põhjal kindlaks summa, mille võrra allahinnatavaid kohustusi tuleb konverteerida, et taastada solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu või vajaduse korral sildasutuse esimese taseme põhiomavahendite määr, võttes arvesse artikli 71 lõike 1 punkti d kohaselt solveerimisfondist mis tahes eraldatavaid vahendeid, ning et säilitada turu piisav usaldus solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse vastu ja võimaldada tal jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2004/39/EÜ kohane luba.
14. Lõikega 5 ette nähtud väljajätmisi võib rakendada kas jättes kohustuse täielikult allahindamisest välja või piirates kõnealuse kohustuse suhtes kohaldatava allahindamise ulatust.
15. Allahindamis- ja konverteerimisõiguste puhul peetakse kinni artiklis 15 sätestatud nõuete tähtsusjärjekorrast.
16. Riiklik solveerimisasutus saadab solveerimisnõukogule viivitamata ettevõtte saneerimiskava, mille pärast kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamist saatis direktiivi [...] artikli 47 lõike 1 kohaselt nimetatud haldur.
- Solveerimisasutus esitab kahe nädala jooksul pärast ettevõtte saneerimiskava esitamise kuupäeva solveerimisnõukogule saneerimiskava kohta hinnangu.

Solveerimisinõukogu hindab ühe kuu jooksul pärast ettevõtte saneerimiskava esitamist, kui tõenäoline on, et sellise kava rakendamise korral taastatakse artiklis 2 osutatud üksuse pikaajaline elujõulisus. Hindamine viiakse läbi kokkuleppel pädeva asutusega.

Kui solveerimisinõukogu on veendunud, et kava saavutaks selle eesmärgi, lubab ta riiklikul solveerimisasutusel kava heaks kiita vastavalt direktiivi [...] artikli 47 lõikele 5. Kui solveerimisinõukogu ei ole veendunud, et kava selle eesmärgi saavutaks, annab ta riiklikule solveerimisasutusele korralduse teavitada haldurit oma kahtlustest ja nõuda, et haldur muudaks kava selliselt, et need kahtlused saaksid kõrvaldatud vastavalt direktiivi [...] artikli 47 lõikele 6. Seda tehakse kokkuleppel pädeva asutusega.

Riiklik solveerimisasutus edastab muudetud kava solveerimisinõukogule. Solveerimisinõukogu annab riiklikule solveerimisasutusele korralduse teatada haldurile ühe nädala jooksul, kas välja toodud probleemid on muudetud kavas lahendatud või kas on vaja täiendavaid muudatusi.

Artikkel 25

Solveerimisinõukogu poolne jälgimine

1. Solveerimisinõukogu jälgib tähelepanelikult, kuidas riiklikud solveerimisasutused solveerimisskeemi täidavad. Selle eesmärgi nimel teevad riiklikud solveerimisasutused järgmist:
 - (a) teevad solveerimisinõukoguga koostööd ja abistavad teda jälgimiskohustuse täitmisel;
 - (b) esitavad solveerimisinõukogule tolle kehtestatud ajavahemike järel solveerimisskeemi täitmise, solveerimisvahendite kohaldamise ja solveerimisõiguste kasutamise kohta korrapäraselt täpse, usaldusväärse ja täieliku teabe, mida solveerimisinõukogu on soovinud; teave käsitleb muu hulgas järgmist:
 - i) solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu, sildasutuse ja varahaldusvahendi tegevus ja finantsseisund;
 - ii) kuidas oleks aktsionäre ja võlausaldajaid koheldud, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse kohaselt;
 - iii) kõik pooleliolevad kohtumenetlused, mis on seotud maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu varade likvideerimise, solveerimisotsuse vaidlustamise ja hindamisega või aktsionäride või võlausaldajate esitatud kompensatsioonitaotlustega;
 - iv) hindajate, haldurite, raamatupidajate, juristide ja teiste spetsialistide ametisse nimetamine, ametist kõrvaldamine või asendamine, kelle abi riiklik solveerimisasutus võib vajada, ning see, kuidas nad oma ülesandeid täidavad;
 - v) kõik muud küsimused, millele solveerimisinõukogu võib viidata;
 - vi) millises ulatuses ja mil viisil kasutavad riiklikud solveerimisasutused direktiivi [...] V peatükis loetletud õigusi;

- vii) artikli 24 lõikes 16 sätestatud ettevõtte saneerimiskava majanduslik elujõulisus, teostatavus ja rakendamine.

Riiklikud solveerimisasutused esitavad solveerimisnõukogule lõpparuande solveerimisskeemi täitmise kohta.

2. Esitatud teabe põhjal võib solveerimisnõukogu anda riiklikele solveerimisasutustele korraldusi solveerimisskeemi täitmise mis tahes aspekti kohta, eelkõige artiklis 20 osutatud elementide kohta, ning solveerimisõiguste kasutamise kohta.
3. Kui see on vajalik solveerimiseesmärkide saavutamiseks, võib komisjon solveerimisnõukogu soovitusel või omal algatusel oma solveerimisraamistikku käsitleva otsuse läbi vaadata ja võtta vastu asjakohased muudatused.

Artikkel 26

Solveerimisotsuste rakendamine

1. Riiklikud solveerimisasutused võtavad artikli 16 lõikes 8 osutatud solveerimisotsuse rakendamiseks vajalikud meetmed, eelkõige kontrollides artiklis 2 osutatud üksusi, võttes vajalikke meetmeid vastavalt direktiivi [...] artiklile 64 ja tagades, et järgitakse selles direktiivis sätestatud kaitsemeetmeid. Riiklikud solveerimisasutused rakendavad kõik otsused, mille solveerimisnõukogu neile adresseerib.

Nimetatud eesmärkide saavutamiseks kasutavad nad direktiivi [...] ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklikest õigusaktidest tulenevaid õigusi kooskõlas siseriiklikes õigusaktides sätestatud tingimustega. Riiklikud solveerimisasutused teavitavad solveerimisnõukogu nende õiguste kasutamisest täies mahus. Kõik nende meetmed peavad olema kooskõlas artikli 16 lõikes 8 osutatud otsusega.
2. Kui riiklik solveerimisasutus ei ole kohaldanud artiklis 16 osutatud otsust või on seda kohaldanud viisil, mis ei võimalda saavutada käesoleva määruse kohaseid solveerimiseesmärke, on solveerimisnõukogul õigus and solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule korraldus:
 - (a) kanda mõnele muule isikule üle solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu teatavad õigused, varad või kohustused;
 - (b) nõuda selliste võlainstrumentide konverteerimist, mis sisaldavad lepingulist tingimust konverteerimiseks artiklis 18 sätestatud asjaolude korral.
3. Solveeritav krediidasutus või investeerimisühing täidab kõik lõikes 2 osutatud otsused. Sellised otsused on ülimuslikud kõigi varasemate otsuste üle, mis riiklikud solveerimisasutused samas küsimuses on teinud.
4. Kui riiklikud asutused võtavad meetmeid seoses küsimusega, mille kohta on tehtud lõike 2 kohane otsus, järgivad nad seda otsust.

4. peatükk

Koostöö

Artikkel 27

Koostöökohustus

1. Solveerimisnõukogu teatab komisjonile kõigist meetmetest, mida ta solveerimise ettevalmistamiseks võtab. Komisjoni liikmed ja töötajad peavad igasuguse solveerimisnõukogult saadud teabe puhul täitma artiklis 79 sätestatud ametisaladuse hoidmise nõuet.
2. Solveerimisnõukogu, komisjon, EKP, riikide pädevad asutused ja solveerimisasutused teevad oma käesoleva määruse kohaseid ülesandeid täites tihedat koostööd. EKP ja riikide pädevad asutused esitavad solveerimisnõukogule ja komisjonile kogu teabe, mida need oma ülesannete täitmiseks vajavad.
3. Solveerimisnõukogu, komisjon, EKP, riikide pädevad asutused ja solveerimisasutused teevad oma käesoleva määruse kohaseid ülesandeid täites tihedat koostööd artiklites 7–26 sätestatud solveerimise kavandamise, varajase sekkumise ja solveerimise etappide puhul. EKP ja riikide pädevad asutused esitavad solveerimisnõukogule ja komisjonile kogu teabe, mida need oma ülesannete täitmiseks vajavad.
4. Käesoleva määruse kohaldamisel, kui EKP kutsub solveerimisnõukogu esindaja osalema nõukogu määruse (EL) nr [...] artikli 19 kohaselt loodud EKP järelevalvenõukogus, nimetab solveerimisnõukogu endale esindaja.
5. Käesoleva määruse kohaldamisel nimetab solveerimisnõukogu endale esindaja, kes osaleb direktiivi [...] artikli 113 kohaselt loodud Euroopa Pangandusjärelevalve solveerimiskomitees.
6. Solveerimisnõukogu teeb tihedat koostööd Euroopa finantsstabiilsusvahendi (EFSF) ja Euroopa stabiilsusmehhanismiga (ESM), eelkõige juhul, kui EFSF või ESM on andnud või tõenäoliselt annavad otsest või kaudset finantsabi osalevas liikmesriigis asutatud üksusele, eelkõige artikli 24 lõikes 9 osutatud erakorraliste asjaolude puhul.
7. Solveerimisnõukogu ja EKP sõlmivad vastastikuse mõistmise memorandum, milles kirjeldatakse lõike 2 alusel toimuva koostöö üldisi tingimusi. Memorandum vaadatakse korrapäraselt läbi ja avaldatakse vastavalt konfidentsiaalse teabe nõuetekohase käsitlemise nõuetele.

Artikkel 28

Teabevahetus ühtse solveerimismehhanismi raames

1. Nii solveerimisnõukogul kui ka riiklikel solveerimisasutustel on kohustus teha heas usus koostööd ja vahetada teavet.
2. Solveerimisnõukogu esitab komisjonile mis tahes teavet, mis on oluline käesolevast määrusest ja vajadusel ELi toimimise lepingu artiklist 107 tulenevate kohustuste täitmiseks.

Artikkel 29

Koostöö ühtse solveerimismehhanismi raames ja grupi käsitlemine

Direktiivi [...] artikli 12 lõikeid 4, 5, 6 ja 15 ning artikleid 80–83 ei kohaldata osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste vaheliste suhete suhtes. Nende asemel kohaldatakse käesoleva määruse asjaomaseid sätteid.

Artikkel 30

Koostöö mitteosalevate liikmesriikidega

Kui gruppi kuuluvad nii osalevates kui ka mitteosalevates liikmesriikides asuvad üksused, esindab solveerimisnõukogu osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutusi mitteosalevate liikmesriikidega tehtavas koostöös vastavalt direktiivi [...] artiklitele 7, 8, 11, 12, 15, 50 ja 80–83, ilma et see piiraks mis tahes käesoleva määruse kohaselt vajalikku komisjonipoolset heakskiitu.

Artikkel 31

Koostöö kolmandate riikide ametiasutustega

Komisjonil ja solveerimisnõukogul on oma vastutusalas ainuvastutus sõlmida osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste nimel direktiivi [...] artikli 88 lõikes 4 osutatud mittesiduvaid koostöölepinguid ning nad teavitavad neid vastavalt selle artikli lõikele 6.

5. peatükk

Uurimisvolitused

Artikkel 32

Teabenõuded

1. Artiklites 7, 8, 11, 16 ja 17 osutatud ülesannete täitmiseks võib solveerimisnõukogu kas vahetult või riiklike solveerimisasutuste kaudu nõuda, et järgmised juriidilised või füüsilised isikud esitaksid kogu teabe, mis on vajalik käesoleva määrusega solveerimisnõukogule pandud ülesannete täitmiseks:
 - (a) artiklis 2 osutatud üksused;
 - (b) artiklis 2 osutatud üksuste töötajad;
 - (c) kolmandad isikud, kes on artiklis 2 osutatud üksuste ülesandeid või tegevusi teostavad allhankijad.
2. Artiklis 2 osutatud üksused ja lõike 1 punktis b osutatud isikud esitavad lõike 1 kohaselt nõutava teabe. Ametisaladust käsitlevad sätted ei vabasta neid üksusi ega isikuid kohustusest esitada sellist teavet. Nõutava teabe esitamist ei loeta ametisaladuse hoidmise kohustuse rikkumiseks.
3. Kui solveerimisnõukogu saab teabe otse sellistelt üksustelt või isikutelt, teeb ta selle kättesaadavaks asjaomastele riiklikele solveerimisasutustele.

4. Solveerimisnõukogul peab olema võimalik saada pidevalt igasugust solveerimise seisukohast olulist teavet sellise krediidasutuse või investeerimisühingu kapitali, likviidsuse, varade ja kohustuste kohta, kelle puhul tal on solveerimisõigus.
5. Solveerimisnõukogu, pädevad asutused ja riiklikud solveerimisasutused võivad koostada vastastikuse mõistmise memorandumi teabevahetuse korra kohta.
6. Pädevad asutused, sealhulgas vajaduse korral EKP, ja riiklikud solveerimisasutused teevad solveerimisnõukoguga koostööd, et kontrollida, kas nõutav teave on osaliselt või tervikuna juba kättesaadav. Kui selline teave on kättesaadav, esitavad pädevad asutused, sealhulgas vajaduse korral EKP, või riiklikud solveerimisasutused selle teabe solveerimisnõukogule.

Artikkel 33

Üldised uurimised

1. Artiklites 7, 8, 11, 16 ja 17 osutatud ülesannete täitmiseks ja arvestades asjaomastes liidu õigusnormides sätestatud muid tingimusi võib solveerimisnõukogu teostada kõiki vajalikke uurimisi kõigi osalevas liikmesriigis asutatud või asuvate artikli 32 lõikes 1 osutatud isikute suhtes.

Sel eesmärgil on solveerimisnõukogul järgmised õigused:

- (a) nõuda dokumentide esitamist;
 - (b) vaadata läbi artikli 32 lõikes 1 osutatud isikute raamatupidamisarvestus ja -dokumendid ning teha neist koopiaid või väljavõtteid;
 - (c) saada kirjalikke või suulisi selgitusi kõigilt artikli 32 lõikes 1 osutatud isikutelt või nende esindajatelt või personalilt;
 - (d) intervjuuerida kõiki teisi isikuid, kes annavad selleks nõusoleku, et koguda teavet uuritava küsimuse kohta.
2. Artikli 32 lõikes 1 osutatud isikute suhtes kohaldatakse solveerimisnõukogu otsuse põhjal algatatud uurimisi.

Kui isik takistab uurimise läbiviimist, võimaldab selle osaleva liikmesriigi riiklik solveerimisasutus, kus asjaomased tööruumid asuvad, oma riigi õiguse kohaselt vajalikku abi, sealhulgas tagades solveerimisnõukogule juurdepääsu artikli 32 lõikes 1 osutatud juriidiliste isikute tööruumidele, et eespool nimetatud õigusi saaks kasutada.

Artikkel 34

Kontrollimine kohapeal

1. Artiklites 7, 8, 11, 16 ja 17 osutatud ülesannete täitmiseks ja arvestades asjaomastes liidu õigusnormides sätestatud muid tingimusi võib solveerimisnõukogu teostada kõiki vajalikke kontrollimisi artikli 32 lõikes 1 osutatud juriidiliste isikute tööruumides kohapeal, kui sellest teatatakse eelnevalt asjaomastele riiklikele solveerimisasutustele Kontrollimise nõuetekohase läbiviimise ja tulemuslikkuse huvides võib solveerimisnõukogu teostada kontrollimist kohapeal ilma sellest eelnevalt neile juriidilistele isikutele teatamata.

2. Solveerimisnõukogu ametnikud ja muud isikud, keda solveerimisnõukogu on volitanud kohapeal kontrollimist teostama, võivad siseneda nende juriidiliste isikute tööruumidesse ja maale, kelle suhtes kohaldatakse solveerimisnõukogu artikli 32 lõike 2 kohaselt vastuvõetud otsust, ning neil on kõik artikli 32 lõikes 1 osutatud õigused.
3. Artikli 32 lõikes 1 osutatud juriidiliste isikute suhtes kohaldatakse solveerimisnõukogu otsusel põhinevat kontrollimist kohapeal.
4. Kontrollimise toimumiskoha liikmesriigi riiklike solveerimisasutuste volitatud või nimetatud ametnikud või teised kaasas olevad isikud abistavad solveerimisnõukogu järelevalve all ja koordineerimisel aktiivselt solveerimisnõukogu ametnikke ja muid solveerimisnõukogu volitatud isikuid. Sel eesmärgil on neil lõikes 2 osutatud õigused. Osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste ametnikel on samuti õigus osaleda kohapealses kontrollimises.
5. Kui solveerimisnõukogu ametnikud või teised solveerimisnõukogu volitatud või nimetatud kaasas olevad isikud leiavad, et isik ei nõustu lõike 1 kohaselt korraldatud kontrollimisega, võimaldavad asjaomaste osalevate liikmesriikide riiklikud solveerimisasutused neile siseriikliku õiguse kohaselt vajalikku abi. Selline abi hõlmab tööruumide ning raamatupidamis- ja muude dokumentide pitseerimist kontrollimiseks vajalikus ulatuses. Kui asjaomastel riiklikel solveerimisasutustel ei ole selliseid õigusi, kasutavad nad oma õigusi, et taotleda vajalikku abi teistelt riiklikelt solveerimisasutustelt.

Artikkel 35

Õigusasutuse luba

1. Kui artikli 34 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kontrollimiseks kohapeal või artikli 34 lõikes 5 sätestatud abiks on liikmesriigi õiguse kohaselt nõutav õigusasutuse luba, taotletakse seda.
2. Lõikes 1 osutatud loa taotlemise korral kontrollib liikmesriigi õigusasutus solveerimisnõukogu otsuse autentsust ning seda, et kavandatavad sunnimeetmed ei oleks kontrolli eseme seisukohast omavolilised ega ebaproportsionaalsed. Kontrollides sunnimeetmete proportsionaalsust, võib liikmesriigi õigusasutus küsida solveerimisnõukogult üksikasjalikke selgitusi, eelkõige põhjuste kohta, miks solveerimisnõukogu kahtlustab artiklis 26 osutatud õigusaktide rikkumist, ja kahtlustatava rikkumise tõsiduse kohta ja selle isiku seotuse laadi kohta, kellele sunnimeetmed on suunatud. Liikmesriigi õigusasutus ei vaata siiski läbi uurimise vajalikkust ega nõua, et talle esitataks solveerimisnõukogu toimikus sisalduv teave. Solveerimisnõukogu otsuse seaduslikkuse võib läbi vaadata ainult Euroopa Liidu Kohus.

6. peatükk

Sanktsioonide kehtestamise õigus

Artikkel 36

Trahvid

1. Kui solveerimisnõukogu leiab, et artiklis 2 osutatud üksus on tahtlikult või hooletusest pannud toime mõne lõikes 2 osutatud rikkumise, annab solveerimisnõukogu asjaomasele riiklikule solveerimisasutusele korralduse kehtestada asjaomase artiklis 2 osutatud üksuse suhtes trahv kooskõlas direktiiviga [...].
Sellise üksuse rikkumine loetakse tahtlikuks, kui on objektiivseid tegureid, mis näitavad, et üksus või selle kõrgem juhtkond tegutses rikkumist toime pannes tahtlikult.
2. Artiklis 2 osutatud üksusi võib trahvida järgmiste rikkumiste eest:
 - (a) kui nad ei esita artikli 32 kohaselt nõutavat teavet;
 - (b) kui nad ei nõustu artikli 33 kohase üldise uurimise või kohapeal kontrollimisega ega esita artikli 32 kohaselt nõutavat teavet;
 - (c) kui nad ei anna oma panust fondi vastavalt artiklitele 66 ja 67;
 - (d) kui nad ei täida otsust, mille solveerimisnõukogu on neile adresseerinud vastavalt artiklile 24.
3. Riiklikud solveerimisasutused avaldavad kõik lõike 1 kohaselt määratud trahvid. Kui avaldamine põhjustaks asjaomastele isikutele ebaproportsionaalset kahju, avaldavad riiklikud solveerimisasutused sanktsioonid ilma asjaosaliste identiteeti avalikustamata.
4. Järjepidevate, tõhusate ja tulemuslike jõustamistavade kehtestamiseks ning käesoleva määruse ühise, ühtse ja järjepideva kohaldamise tagamiseks koostab solveerimisnõukogu riiklikele solveerimisasutustele suunatud suunised trahvide ja perioodiliste karistusmaksete kohaldamise kohta.

Artikkel 37

Perioodilised karistusmaksed

1. Solveerimisnõukogu annab asjaomasele riiklikule solveerimisasutusele korralduse määrata asjaomasele artiklis 2 osutatud üksusele perioodiline karistusmaks kooskõlas direktiiviga [], et sundida:
 - (a) krediitdiasutust täitma artikli 32 alusel vastuvõetud otsust;
 - (b) artikli 32 lõikes 1 osutatud isikut esitama kogu teabe, mida on nõutud nimetatud artikli kohase otsusega;
 - (c) artikli 33 lõikes 1 osutatud isikut nõustuma uurimisega ja eelkõige esitama täielikud dokumendid, andmed, menetlused või muud nõutud materjalid ning täiendama ja parandama muud teavet, mis on esitatud nimetatud artikli kohase otsusega käivitatud uurimise käigus;

- (d) artikli 34 lõikes 1 osutatud isikut nõustuma nimetatud artikli kohase otsuse alusel nõutava kontrollimisega kohapeal.
2. Perioodiline karistusmaks peab olema mõjus ja proportsionaalne. Perioodiline karistusmaks määratakse igapäevaselt kuni krediidasutus või asjaomane isik täidab lõike 1 punktides a–d osutatud asjaomased otsused.
 3. Perioodilise karistusmaks võib määrata kuni kuueks kuuks.

III OSA

INSTITUTSIOONILINE RAAMISTIK

I JAOTIS

SOLVEERIMISNÕUKOGU

Artikkel 38

Õiguslik seisund

1. Käesolevaga luuakse ühtne solveerimisnõukogu. Solveerimisnõukogu on Euroopa Liidu amet, mille spetsiifiline ülesehitus vastab tema ülesannetele. Ta on juriidiline isik.
2. Solveerimisnõukogul on igas liikmesriigis kõige ulatuslikum siseriikliku õigusega juriidilistele isikutele antav õigus- ja teovõime. Eelkõige võib solveerimisnõukogu omandada ja võõrandada vallas- ja kinnisvara ning olla kohtus hagejaks ja kostjaks.
3. Solveerimisnõukogu esindab tegevdirektor.

Artikkel 39

Koosseis

1. Solveerimisnõukokku kuuluvad:
 - (a) tegevdirektor;
 - (b) tegevdirektori asetäitja;
 - (c) komisjoni nimetatud liige;
 - (d) EKP nimetatud liige;
 - (e) iga liikmesriigi nimetatud liige, kes esindab riiklikku solveerimisasutust.
2. Tegevdirektori, tegevdirektori asetäitja ning komisjoni ja EKP nimetatud solveerimisnõukogu liikmete ametiaeg on viis aastat. Ametiaega ei pikendata, kui artikli 53 lõikes 6 ei ole sätestatud teisiti.
3. Solveerimisnõukogu haldus- ja juhtimisstruktuuri moodustavad:
 - (a) solveerimisnõukogu täisistung, kes täidab artiklis 47 sätestatud ülesandeid;
 - (b) solveerimisnõukogu täitevistung, kes täidab artiklis 51 sätestatud ülesandeid;
 - (c) tegevdirektor, kes täidab artiklis 53 sätestatud ülesandeid.

Artikkel 40

Kooskõla liidu õigusega

Solveerimisnõukogu tegutseb kooskõlas liidu õigusega, eelkõige käesoleva määruse kohaste komisjoni otsustega.

Artikkel 41

Aruandekohustus

1. Solveerimisnõukogu annab käesoleva määruse rakendamise kohta aru Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile kooskõlas lõigetega 2–8.
2. Solveerimisnõukogu esitab igal aastal Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja Euroopa Kontrollikojale aruande talle käesoleva määrusega pandud ülesannete täitmise kohta.
3. Tegevdirektor esitab aruande avalikult Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
4. Euroopa Parlamendi taotlusel osaleb tegevdirektor parlamendi pädevate komisjonide korraldataval ära kuulamisel, mis käsitleb solveerimisülesannete täitmist.
5. Nõukogu taotlusel võib nõukogu tegevdirektori solveerimisülesannete täitmisega seotud küsimustes ära kuulata.
6. Solveerimisnõukogu vastab Euroopa Parlamendi või nõukogu küsimustele suuliselt või kirjalikult, vastavalt oma menetlustele, selliste osalevate liikmesriikide esindajate juuresolekul, kelle vääring ei ole euro.
7. Tegevdirektor korraldab taotluse korral Euroopa Parlamendi pädeva komisjoni esimehe ja aseesimeestega kinniseid konfidentsiaalseid suulisi arutelusid, kui selliseid arutelusid on vaja pidada Euroopa Parlamendi aluslepingu kohaste volituste täitmiseks. Euroopa Parlament ja solveerimisnõukogu sõlmivad kokkuleppe selliste arutelude korraldamise üksikasjaliku korra kohta, pidades silmas täieliku konfidentsiaalsuse tagamist kooskõlas EKP-le kui pädevale asutusele asjakohase liidu õiguse kohaselt pandud konfidentsiaalsuskohustusega.
8. Solveerimisnõukogu teeb parlamendiga koostööd kõigi parlamendi uurimiste käigus vastavalt ELi toimimise lepingule. Solveerimisnõukogu ja parlament sõlmivad asjakohased kokkulepped demokraatliku vastutuse ja järelevalve teostamise praktilise korra kohta seoses solveerimisnõukogule käesoleva määrusega antud ülesannete täitmisega. Nimetatud kokkulepped hõlmavad muu hulgas teabele juurdepääsu, uurimistel tehtavat koostööd ja tegevdirektori valimise menetlust käsitlevat teavet.

Artikkel 42

Riikide parlamendid

1. Solveerimisnõukogu ülesannete spetsiifilisuse tõttu võivad osalevate liikmesriikide parlamendid taotleda solveerimisnõukogult oma menetluste kohaselt kirjalikku vastust mis tahes tähelepanekutele või küsimustele, mille nad on solveerimisnõukogule esitanud seoses talle käesoleva määruse alusel antud ülesannetega.
2. Osaleva liikmesriigi parlament võib kutsuda tegevdirektori koos riikliku solveerimisasutuse esindajaga osalema kõnealuse liikmesriigi krediidasutuste solveerimist käsitlevas arutelus.
3. Käesolev määrus ei piira riiklike solveerimisasutuste siseriikliku õiguse kohast vastutust oma riigi parlamendi ees seoses selliste ülesannete täitmisega, mida ei ole käesoleva määrusega pandud solveerimisnõukogule ega komisjonile.

Artikkel 43

Sõltumatus

1. Solveerimisnõukogu ja liikmesriikide solveerimisasutused tegutsevad neile käesoleva määrusega antud ülesandeid täites sõltumatult ja üldistes huvides.
2. Artikli 40 lõikes 2 osutatud solveerimisnõukogu liikmed tegutsevad sõltumatult ja objektiivselt liidu kui terviku huvides ning nad ei küsi ega võta vastu juhiseid liidu institutsioonidelt ja organitelt, liikmesriikide valitsustelt ega muudelt avaliku või erasektori asutustelt.

Artikkel 44

Asukoht

Solveerimisnõukogu asukoht on Belgias Brüsselis.

II JAOTIS

SOLVEERIMISNÕUKOGU TÄISKOGU

Artikkel 45

Täiskogus osalemine

Kõik solveerimisnõukogu liikmed osalevad täiskogus.

Artikkel 46

Ülesanded

1. Solveerimisnõukogu täiskogu teeb järgmist:
 - (a) võtab vastavalt artikli 49 lõikele 1 iga aasta 30. novembriks vastu solveerimisnõukogu järgmise aasta töökava, mis põhineb tegevdirektori esitatud projektil, ning edastab selle teadmiseks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja Euroopa Keskpangale;
 - (b) võtab vastu solveerimisnõukogu aastaelarve vastavalt artikli 59 lõikele 2;
 - (c) otsustab rahastamismehhanismide vaheliste vabatahtlike laenude üle vastavalt artiklile 68, riiklike rahastamismehhanismide vastastikuse toetamise üle vastavalt artiklile 72 ning hoiuste tagamise skeemile laenude andmise üle vastavalt artiklile 73;
 - (d) võtab vastu artiklis 42 osutatud iga-aastase tegevusaruande solveerimisnõukogu tegevuse kohta. Tegevusaruandes esitatakse üksikasjalikud selgitused eelarve täitmise kohta;
 - (e) võtab vastu solveerimisnõukogu suhtes kohaldatavad finantseeskirjad vastavalt artiklile 61;
 - (f) võtab vastu pettusevastase strateegia, mis on proportsionaalne pettuste ohuga ja võtab arvesse rakendatavate meetmete kulusid ja kasulikkust;

- (g) võtab vastu eeskirjad oma liikmete huvide konfliktide vältimiseks ja lahendamiseks;
 - (h) võtab vastu oma töökorra;
 - (i) rakendab vastavalt lõikele 2 solveerimisnõukogu personali suhtes volitusi, mis on personalieeskirjadega antud ametisse nimetavale asutusele või ametiisikule ja muude teenistujate teenistustingimustega teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusele²⁵ („ametisse nimetava asutuse volitused”);
 - (j) võtab vastu asjakohased rakenduseeskirjad, et jõustada personalieeskirjad ja muude teenistujate teenistustingimused vastavalt personalieeskirjade artiklile 110;
 - (k) kui personalieeskirjadest või muude teenistujate teenistustingimustest ei tulene teisiti, nimetab ametisse peaarvepidaja, kes on oma ülesannete täitmisel sõltumatu;
 - (l) tagab piisavad järelmeetmed sise- ja välisauditite aruannetest ja hindamistest, samuti Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) uurimistest tulenevatele järeldustele ja soovitudele;
 - (m) teeb kõik otsused solveerimisnõukogu sisemiste struktuuride loomise ja vajaduse korral nende muutmise kohta.
2. Vastavalt personalieeskirjade artiklile 110 võtab solveerimisnõukogu täisistungil vastu otsuse, mis põhineb personalieeskirjade artikli 2 lõikel 1 ja muude teenistujate teenistustingimuste artiklil 6 ning millega delegeeritakse tegevdirektorile asjakohased ametisse nimetamise volitused ja määratakse kindlaks tingimused, mille alusel volituste delegeerimise võib peatada. Tegevdirektoril on õigus need volitused edasi delegeerida.

Kui erandlikud asjaolud seda nõuavad, võib solveerimisnõukogu täisistungi otsusega ajutiselt peatada tegevdirektorile delegeeritud ja tema poolt edasi delegeeritud ametisse nimetamise volitused ning teostada neid volitusi ise või delegeerida need mõnele oma liikmele või muule töötajale peale tegevdirektori.

Artikkel 47

Solveerimisnõukogu täiskogu istung

1. Solveerimisnõukogu täiskogu istungi kutsub kokku tegevdirektor.
2. Solveerimisnõukogu täiskogu tuleb kokku vähemalt kaheks tavapäraseks koosolekuks aastas. Lisaks sellele tuleb täiskogu kokku tegevdirektori algatusel, komisjoni nõudmisel või vähemalt kolmandiku täiskogu liikmete nõudmisel.
3. Solveerimisnõukogu täiskogu võib vajaduse korral kutsuda oma istungitele vaatlejaid.
4. Solveerimisnõukogu pakub solveerimisnõukogu täiskogule sekretariaaditeenust.

²⁵

Artikkel 48

Otsustusprotsess

1. Solveerimisnõukogu täiskogu teeb otsuseid liikmete lihthääleenamusega. Artikli 47 lõike 1 punktis c osutatud otsused eeldavad siiski liikmete kahekolmandikulist häälteenamust.
2. Tegevdirektor võtab hääletamisest osa.
3. Solveerimisnõukogu võtab vastu ja avalikustab oma töökorra. Töökorras nähakse ette üksikasjalikum hääletamiskord, eelkõige asjaolud, mille korral üks liige võib tegutseda teise liikme nimel, ning vajaduse korral ka kvoorumitega seotud reeglid.

III JAOTIS

SOLVEERIMISNÕUKOGU TÄITEVISTUNG

Artikkel 49

Täitevistungitel osalemine

1. Kui lõigetes 2 ja 3 ei ole sätestatud teisiti, osalevad artikli 40 lõike 1 punktides a–d osutatud solveerimisnõukogu liikmed solveerimisnõukogu täitevistungitel.
2. Kui arutletakse mõne artiklis 2 osutatud üksuse või üksuste grupi üle, mis on asutatud ainult ühes liikmesriigis, osaleb ka selle liikmesriigi nimetatud liige arutelus ja otsustusprotsessis vastavalt artikli 52 lõigetele 1 ja 3.
3. Kui arutletakse piiriülese grupi üle, osalevad ka selle liikmesriigi nimetatud liige, kus asub grupi tasandi solveerimisasutus, ning liikmed, kelle on nimetanud liikmesriigid, kus on asutatud konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütarettevõtja või üksus, arutelus ja otsustusprotsessis vastavalt artikli 52 lõigetele 2 ja 3.

Artikkel 50

Ülesanded

1. Solveerimisnõukogu täitevistung abistab solveerimisnõukogu täisistungit.
2. Solveerimisnõukogu täitevistung teeb järgmist:
 - (a) valmistab ette otsused, mille peaks vastu võtma solveerimisnõukogu täiskogu istung;
 - (b) teeb kõik otsused käesoleva määruse rakendamiseks.

See hõlmab järgmist.

 - i) esitab komisjonile võimalikult varakult kogu asjaomase teabe, mis võimaldab komisjonil anda hinnangu ja teha põhjendatud otsuse vastavalt artikli 16 lõikele 6;
 - ii) otsustab solveerimisnõukogu eelarve fondi käsitleva II osa üle.
3. Kui see peaks olema vajalik olukorra kiireloomulisuse tõttu, võib solveerimisnõukogu täitevistungil teha teatavaid ajutisi otsuseid solveerimisnõukogu täiskogu nimel, eelkõige kui tegemist on haldusjuhtimise, sh eelarve küsimustega.

4. Solveerimisnõukogu täitevistung tuleb kokku tegevdirektori algatusel või liikmete taotlusel.
5. Solveerimisnõukogu täitevistungi töökord kehtestatakse solveerimisnõukogu täiskogu istungil.

Artikkel 51

Otsustamine

1. Kui arutletakse eraldi üksuse üle või grupi üle, kes on asutatud vaid ühes osalevas liikmesriigis, teeb solveerimisnõukogu otsuse täitevistungil osalevate liikmete lihthäälteenamusega. Häälte võrdse jagunemise korral otsustab tegevdirektori hääl.
2. Kui arutletakse piiriülese grupi üle, teeb solveerimisnõukogu otsuse täitevistungil osalevate liikmete lihthäälteenamusega. Artikli 40 lõikes 2 osutatud solveerimisnõukogu liikmetel ning liikmel, kelle on nimetanud see liikmesriik, kus asub grupi tasandi solveerimisasutus, on igal ühel üks hääl. Teistel osalevatel liikmetel on igal ühel hääleõigus, mis on võrdne osaga ühest häälest, mis saadakse selle hääle jagamisel nende liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste arvuga, kus on asutatud konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütarettevõtja või üksus. Häälte võrdse jagunemise korral otsustab tegevdirektori hääl.
3. Kuni artiklis 65 osutatud rahastamise sihttaseme saavutamiseni võib liikmesriigi nimetatud liige ühe korra nõuda solveerimisnõukogult täiendavat arutelu, kui arutelu all olev otsus kahjustab selle liikmesriigi eelarvelisi kohustusi.
4. Solveerimisnõukogu võtab täitevistungil vastu ja avalikustab täitevistungite töökorra. Solveerimisnõukogu täitevistungi kutsub kokku tegevdirektor omal algatusel või kahe liikme taotluse korral ning seda juhatab tegevdirektor. Solveerimisnõukogu võib vajaduse korral kutsuda täitevistungitele vaatlejaid.

IV JAOTIS

TEGEVDIREKTOR JA TEGEVDIREKTORI ASETÄITJA

Artikkel 52

Ametisse nimetamine ja ülesanded

1. Solveerimisnõukogu juhatab täistööajaga tegevdirektor, kellel ei tohi olla riigi tasandil ühtegi ametikohta.
2. Tegevdirektor vastutab järgmise eest:
 - (a) solveerimisnõukogu töö ettevalmistamine nii täiskogu istungiteks kui ka täitevistungiteks ning kohtumiste kokkukutsumine ja juhatamine;
 - (b) kõik personaliküsimused;
 - (c) igapäevased haldusküsimused;
 - (d) solveerimisnõukogu aastaeelarve täitmine vastavalt artikli 59 lõikele 3;
 - (e) solveerimisnõukogu juhtimine;
 - (f) solveerimisnõukogu iga-aastase töökava rakendamine;

- (g) tegevdirektor koostab igal aastal esialgse aruande, mille üks osa käsitleb solveerimisnõukogu solveerimisalast tegevust ja teine osa finants- ja haldusküsimusi.
3. Tegevdirektorit abistab tegevdirektori asetäitja.
Tegevdirektori asetäitja täidab tegevdirektori ülesandeid tema puudumise korral.
 4. Tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse nimetamisel lähtutakse nende saavutustest, oskustest, pangandus- ja finantsalastest teadmistest ning finantsjärelvalve ja -regulatsiooni valdkonna jaoks olulistest kogemustest.
 5. Pärast solveerimisnõukogu täiskogu ärakuulamist esitab komisjon nõukogule kandidaatide nimekirja, et nimetada ametisse tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja. Nõukogu nimetab tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse pärast Euroopa Parlamendi ärakuulamist.
 6. Erandina artikli 40 lõikest 2 on pärast käesoleva määruse jõustumist ametisse määratava esimese tegevdirektori ametiaeg kolm aastat; seda ametiaega võib ühe korra pikendada viie aasta võrra. Tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja jäävad ametisse kuni määratakse nende järglased.
 7. Kui tegevdirektori või tegevdirektori asetäitja ametiaega on pikendatud, ei kandideeri nad kogu ametiaja lõppedes uuesti samale ametikohale.
 8. Kui tegevdirektor või tegevdirektori asetäitja ei vasta enam ülesannete täitmiseks nõutavatele tingimustele või on süüdi raskes üleastumises, võib nõukogu komisjoni ettepanekul ja pärast Euroopa Parlamendi ärakuulamist tegevdirektori või tegevdirektori asetäitja ametist vabastada.

Artikkel 53

Sõltumatus

1. Tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja täidavad oma ülesandeid kooskõlas komisjoni ja solveerimisnõukogu otsustega.
Solveerimisnõukogu aruteludes ja otsustusprotsessis osaledes ei küsi tegevdirektor ega tegevdirektori asetäitja juhiseid liidu institutsioonidelt ja asutustelt ega võta neid vastu, vaid väljendab oma seisukohti ja hääletab sõltumatult. Sellistes aruteludes ja otsustusprotsessis osaledes ei ole tegevdirektori asetäitja tegevdirektori alluvuses.
2. Liikmesriigid ega avalik-õiguslikud või erasektori asutused ei püüa tegevdirektorit ja tegevdirektori asetäitjat nende ülesannete täitmisel mõjutada.
3. Vastavalt artikli 78 lõikes 6 osutatud personalieeskirjadele on tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja pärast töölt lahkumist endiselt kohustatud käituma ausameelselt ja diskreetselt teatavate ametissenimetamiste või soodustuste vastuvõtmisel.

V JAOTIS

FINANTSSÄTTED

1. peatükk

Üldsätted

Artikkel 54

Ressursid

Solveerimisnõukogu vastutab talle käesoleva määrusega antud ülesannete täitmiseks vajalike inimressursside ja rahaliste vahendite tagamise eest.

Artikkel 55

Eelarve

1. Igaks eelarveaastaks (vastab kalendriaastale) koostatakse solveerimisnõukogu kõigi tulude ja kulude eelarvestus, mis esitatakse solveerimisnõukogu eelarves.
2. Solveerimisnõukogu eelarves peavad tulud ja kulud olema tasakaalus.
3. Eelarve koosneb kahest osast: I osa hõlmab solveerimisnõukogu haldamist ja II osa fondi.

Artikkel 56

Solveerimisnõukogu haldamist käsitlev eelarve I osa

1. Eelarve I osa tulud koosnevad iga-aastastest osamaksudest, mis on vajalikud halduskulude katmiseks vastavalt artikli 62 lõike 1 punktile a.
2. Eelarve I osa kulud hõlmavad vähemalt personali, tasustamist, haldust, taristut, tööalast koolitust ja tegevuskulusid.

Artikkel 57

Fondi käsitlev eelarve II osa

1. Eelarve II osa tulud koosnevad eelkõige järgmisest:
 - (a) osalevates liikmesriikides asutatud krediidasutuste või investeerimisühingute osamaksud vastavalt artiklile 62, välja arvatud artikli 62 lõike 1 punktis a osutatud iga-aastane osamaks;
 - (b) muudest solveerimise rahastamismehhanismidest saadud laenud mitteosalevates liikmesriikides vastavalt artikli 68 lõikele 1;
 - (c) finantseerimisasutustelt või muudelt kolmandatelt isikutelt saadud laenud vastavalt artiklile 69;
 - (d) fondis hoitavate summade investeerimisest saadud tulu vastavalt artiklile 70.

2. Eelarve II osa kulud koosnevad järgmisest:
 - (a) artiklis 71 osutatud eesmärkidega seotud kulud;
 - (b) artikli 70 kohased investeeringud;
 - (c) intressid, mida makstakse muudest solveerimise rahastamismehhanismidest saadud laenudelt mitteosalevates liikmesriikides vastavalt artikli 68 lõikele 1;
 - (d) intressid, mida makstakse finantseerimisasutustelt või muudelt kolmandatelt isikutelt saadud laenudelt vastavalt artiklile 69.

Artikkel 58

Eelarve koostamine ja täitmine

1. Tegevdirektor koostab iga aasta 15. veebruariks solveerimisnõukogu järgmise aasta tulude ja kulude eelarvestuse ning saadab selle solveerimisnõukogu täiskogule heakskiitmiseks hiljemalt iga aasta 31. märtsil.
2. Solveerimisnõukogu täiskogu võtab solveerimisnõukogu eelarve vastu eelarvestuse projekti põhjal. Vajaduse korral kohandatakse seda vastavalt.
3. Solveerimisnõukogu eelarvet täidab tegevdirektor.

Artikkel 59

Audit ja kontrollimine

1. Solveerimisnõukogu juurde luuakse siseauditi üksus, mis tegutseb asjakohaste rahvusvaheliste standardite kohaselt. Solveerimisnõukogu nimetatav siseaudiitor vastutab solveerimisnõukogu ees solveerimisnõukogu eelarve täitmise süsteemide ja menetluste nõuetekohasuse kontrollimise eest.
2. Siseaudiitor nõustab solveerimisnõukogu riskidega tegelemisel, esitades sõltumatuid arvamusi juhtimis- ja kontrollisüsteemide kvaliteedi kohta ning andes soovitusi, kuidas toimingute teostamise tingimusi parandada ja usaldusväärset finantsjuhtimist edendada.
3. Solveerimisnõukogu vastutab siseaudiitori ülesannete täitmiseks sobivate sisekontrollisüsteemide ja -menetluste kasutuselevõtu eest.

Artikkel 60

Raamatupidamisaruanded ja eelarve täitmisele heakskiidu andmine

1. Tegevdirektor on eelarvevahendite käsutaja.
2. Solveerimisnõukogu peaarvepidaja saadab esialgse raamatupidamise aastaaruande kontrollikoja järgmise eelarveaasta 1. märtsiks.
3. Solveerimisnõukogu täitevistung saadab iga aasta 31. märtsiks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja kontrollikoja järgmise eelarveaasta esialgse raamatupidamise aastaaruande.
4. Pärast seda, kui kontrollikojalt on saadud tähelepanekud solveerimisnõukogu esialgse raamatupidamisaruande kohta, koostab tegevdirektor omal vastutusel

solveerimisnõukogu lõpliku raamatupidamisaruande ja saadab selle solveerimisnõukogu täiskogule heakskiitmiseks.

5. Tegevdirektor saadab lõpliku raamatupidamisaruande Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja kontrollikoja igale eelarveaastale järgneva aasta 1. juuliks.
6. Tegevdirektor saadab kontrollikoja vastuse tema tähelepanekute kohta 30. septembriks.
7. Lõplik raamatupidamisaruanne avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas järgmise aasta 15. novembriks.
8. Solveerimisnõukogu täiskogu annab tegevdirektorile heakskiidu eelarve täitmise kohta.
9. Tegevdirektor esitab Euroopa Parlamendile tolle taotlusel igasuguse teabe, mida solveerimisnõukogu raamatupidamisaruande kohta soovitakse.

Artikkel 61

Finantseeskirjad

Solveerimisnõukogu võtab pärast Euroopa Kontrollikoja ja komisjoniga konsulteerimist vastu sisefinantseeskirjad, milles täpsustatakse esmajoonel eelarve koostamise ja täitmise kord.

Kui see on kooskõlas solveerimisnõukogu spetsiifilise olemusega, põhinevad finantseeskirjad raamfinantsmääruusel asutustele, mis on loodud ELi toimimise lepingu alusel, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) artiklile 208.²⁶

Artikkel 62

Osamaksud

1. Artiklis 2 osutatud üksused panustavad solveerimisnõukogu eelarvesse vastavalt käesolevale määrusele ja lõike 5 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidele, milles käsitletakse osamaksusid. Osamaksud hõlmavad järgmist:
 - (a) halduskulude katmiseks vajalikud iga-aastased osamaksud;
 - (b) iga-aastased eelnevalt tasutavad osamaksud, mis on vajalikud, et jõuda artiklis 65 sätestatud fondi rahastamise sihttasemeni, mis arvutatakse kooskõlas artikliga 66;
 - (c) erakorralised tagantjärele makstavad osamaksud, mis arvutatakse vastavalt artiklile 67.
2. Osamaksude summad määratakse kindlaks sellisel tasemel, et neist saadav tulu oleks solveerimisnõukogu iga-aastase tasakaalus eelarve ja fondi ülesannete jaoks põhimõtteliselt piisav.
3. Solveerimisnõukogu määrab iga artiklis 2 osutatud üksuse poolt tasumisele kuuluva osamaksu kindlaks sellele üksusele adresseeritavas otsuses kooskõlas lõikes 5

²⁶ ELT L 298, 26.10.2012, lk 1.

osutatud delegeeritud õigusaktidega. Solveerimisnõukogu kohaldab protseduurilisi, aruandlusega seotud ja muid eeskirju, et tagada osamaksude õigeaegne tasumine täies ulatuses.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt kogutud summasid kasutatakse ainult käesolevas määruses sätestatud eesmärkidel.
5. Komisjon on volitatud võtma vastu osamaksusid käsitlevaid delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 82, et:
 - (a) määrata kindlaks osamaksude liigid, asjaolud, mille tõttu tuleb osamaksud tasuda, ning osamaksude summa arvutamise ja tasumise viis;
 - (b) täpsustada lõikes 3 osutatud registreerimise, arvepidamise, aruandluse ja muud eeskirjad, mille eesmärk on tagada, et osamaksud tasutakse täies mahus ja õigeks ajaks;
 - (c) määrata kindlaks selliste krediitdiasutuste või investeerimisühingute osamaksude süsteem, kes on saanud tegevusloa pärast seda, kui fond on saavutanud sihttaseme;
 - (d) määrata kindlaks iga-aastased osamaksud, mis on vajalikud solveerimisnõukogu halduskulude katmiseks enne seda, kui ta on saavutanud täieliku tegevusvõime.

Artikkel 63

Pettusevastased meetmed

1. Selleks et lihtsustada võitlust pettuse, korruptsiooni ja mis tahes muu ebaseadusliku tegevuse vastu vastavalt määrusele (EÜ) nr 1073/1999, ühineb solveerimisnõukogu kuue kuu jooksul alates oma tegevuse algusest 25. mai 1999. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppega Euroopa Pettusevastase Ameti (OLAF) sisejuurdluste kohta ja võtab vastu kõikide oma töötajate suhtes kohaldatavad asjakohased sätted, kasutades kõnealuse kokkuleppe lisas esitatud vormi.
2. Euroopa Kontrollikojal on õigus auditeerida dokumentide põhjal ja kohapeal kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, kes on saanud solveerimisnõukogu kaudu liidu vahendeid.
3. OLAF võib määruses (EÜ) nr 1073/1999 ja määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 sätestatud korra kohaselt teostada juurdlust, sealhulgas kohapealseid kontrollimisi ja inspekteerimisi, et teha kindlaks, kas solveerimisnõukogu rahastatud lepinguga seoses on esinenud pettust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

2. peatükk

Ühtne pankade solveerimise fond

1. JAGU

FONDI MOODUSTAMINE

Artikkel 64

Üldsätted

1. Käesolevaga luuakse ühtne pankade solveerimise fond.
2. Solveerimisnõukogu kasutab fondi ainult selleks, et tagada II osa I jaotises kirjeldatud solveerimisvahendite ja õiguste tõhus rakendamine, ning teeb seda kooskõlas artiklites 12 ja 13 sätestatud solveerimiseesmärkide ja üldpõhimõtetega. Liidu eelarvet ei peeta mingil juhul fondi kulude või kahjude eest vastutavaks.
3. Fondi omanik on solveerimisnõukogu.

Artikkel 65

Rahastamise sihttase

1. Hiljemalt kümme aastat pärast käesoleva määruse jõustumist moodustavad fondi kasutatavad finantsvahendid vähemalt 1 % kõigi osalevates liikmesriikides tegevusluba omavate krediitiasutuste selliste hoiuste summast, mis on tagatud direktiivi 94/19/EÜ kohaselt.
2. Lõikes 1 osutatud esialgse ajavahemiku jooksul tuleb artikli 66 kohaselt arvatavad ja artikli 62 kohaselt sissenõutavad osamaksud jaotada ajaliselt võimalikult ühtlaselt kuni saavutatakse sihttase, kui neid ei saa asjaoludest tulenevalt ettepoole tuua soodsate turutingimuste või rahastamisvajaduse tõttu.
3. Solveerimisnõukogu võib pikendada esialgset ajavahemikku maksimaalselt neli aastat juhul, kui fondist tehakse väljamakseid, mis kokku moodustavad rohkem kui 0,5 % kogu lõikes 1 osutatud summast.
4. Kui pärast lõikes 1 osutatud esialgset ajavahemikku vähenevad kasutatavad finantsvahendid alla lõikes 1 sätestatud sihttasest, kogutakse artikli 66 kohaselt arvatatud osamaksud kuni sihttaseme saavutamiseni. Kui kasutatavad finantsvahendid moodustavad sihttasemest alla poole, et tohi iga-aastased osamaksud olla vähem kui neljandik sihttasemest.
5. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 82, et sätestada järgmist:
 - (a) kriteeriumid, mille põhjal toimub lõike 2 kohaselt arvatatud fondi osamaksud ajaline jaotamine;
 - (b) asjaolud, mille korral võib osamaksud tasumise ettepoole tuua vastavalt lõikele 2;

- (c) kriteeriumid, mille põhjal määratakse kindlaks, mitme aasta võrra võib lõikes 1 osutatud esialgset ajavahemikku pikendada vastavalt lõikele 3;
- (d) kriteeriumid, mille põhjal kehtestatakse lõikes 4 osutatud iga-aastased osamaksud.

Artikkel 66

Ette makstavad osamaksud

1. Iga krediidasutuse või investeerimisühingu individuaalne osamaks nõutakse sisse vähemalt kord aastas ning see arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab tema kohustuste summa (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused) kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidasutuste ja investeerimisühingute kohustuste kogusummast (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused).
Osamaksu kohandatakse proportsionaalselt iga krediidasutuse või investeerimisühingu riskiprofiiliga kooskõlas direktiivi [...] artikli 94 lõikes 7 osutatud delegeeritud õigusaktides sätestatud kriteeriumidega.
2. Kasutatavad finantsvahendid, mis tuleb arvesse võtta artiklis 65 sätestatud rahastamise sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata maksekohustusi, mis on täielikult tagatud madala riskiga varadest tagatisega, mis ei ole koormatud mis tahes kolmandate isikute õigustega, on vabalt kasutatavad ja on ette nähtud kasutamiseks üksnes solveerimisnõukogu poolt artikli 71 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Selliste tagasivõtmatute maksekohustuste osa ei tohi olla rohkem kui 30 % lõike 1 kohaselt kogutud osamaksude kogusummast.
3. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 82, et sätestada järgmist:
 - (a) lõikes 1 osutatud individuaalsete osamaksude arvutamise meetoodika;
 - (b) lõikes 2 osutatud maksekohustuste tagatiste kvaliteet;
 - (c) lõikes 2 osutatud maksekohustuste osa arvutamise kriteeriumid.

Artikkel 67

Erakorralised tagantjärele makstavad osamaksud

1. Kui kasutada olevad finantsvahendid ei ole piisavad, et katta fondi kasutamisel tekkinud kahju, kulud ja muud kulutused, kogub solveerimisnõukogu vastavalt artiklile 62 osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidasutustelt või investeerimisühingutelt erakorralisi tagantjärele makstavaid osamaksusid, et katta täiendavad summad. Erakorralised osamaksud jaotatakse krediidasutuste ja investeerimisühingute vahel vastavalt artiklis 66 sätestatud eeskirjadele.
2. Vastavalt lõikes 3 osutatud delegeeritud õigusaktidele võib solveerimisnõukogu täielikult või osaliselt vabastada krediidasutuse või investeerimisühingu kohustusest tasuda erakorralisi tagantjärele makstavaid osamaksusid vastavalt lõikele 1, kui artiklis 66 ja käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maksude summa seaks ohtu teistel võlausaldajatel tema vastu olevate nõuete rahuldamise. Sellist erandit ei kohaldata

kauem kui kuus kuud, kuid seda võidakse krediidiasutuse või investeerimisühingu taotlusel uuendada.

3. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 82, et määrata kindlaks asjaolud ja tingimused, mille korral võib artiklis 2 osutatud üksuse osaliselt või täielikult vabastada lõikes 2 osutatud tagantjärele makstavatest osamaksudest.

Artikkel 68

Rahastamismehhanismide vahelised vabatahtlikud laenud

1. Solveerimisnõukogu võib taotleda fondi jaoks laenu kõigist muudest solveerimise rahastamismehhanismidest mitteosalevates liikmesriikides, kui:
 - (a) artikli 66 kohaselt kogutud summad ei ole piisavad, et katta fondi kasutamisel tekkinud kahju, kulud või muud kulutused;
 - (b) artikliga 67 ettenähtud erakorralised tagantjärele makstavad osamaksud ei ole kohe kasutatavad;
 - (c) artikliga 69 ettenähtud alternatiivsed rahastamisviisid ei ole mõistlikel tingimustel kohe kasutatavad.
2. Need solveerimise rahastamismehhanismid otsustavad sellise taotluse üle kooskõlas direktiivi [...] artikliga 97. Laenamistingimuste suhtes kohaldatakse selle direktiivi artikli 97 lõike 3 punkte a, b ja c.

Artikkel 69

Alternatiivsed rahastamisvahendid

1. Solveerimisnõukogu võib sõlmida fondi jaoks finantseerimisasutuste või muude kolmandate isikutega laenulepinguid või lepinguid muul kujul antava toetuse kohta, kui artiklite 66 ja 67 kohaselt kogutud summad ei ole kohe kättesaadavad või fondi kasutamisega kaasnenud kulude katmiseks piisavad.
2. Lõikes 1 osutatud laenud või muul kujul antav toetus makstakse täies mahus tagasi vastavalt artiklile 62 laenu tähtaja jooksul.
3. Lõikes 1 kirjeldatud laenude kasutamisega kaasnenud kulusid ei kata liidu eelarve ega osalevad liikmesriigid, vaid need kannab solveerimisnõukogu ise.

2. JAGU

FONDI HALDAMINE

Artikkel 70

Investeeringud

1. Fondi haldab solveerimisnõukogu, kes võib taotleda, et komisjon täidaks teatavaid fondi haldamisega seotud ülesandeid.

2. Solveeritavalt krediidasutuselt või investeerimisühingult või sildasutusest saadud summad, intressid ja muu investeeringutelt saadud tulu ning mis tahes muu tulu kantakse fondi.
3. Solveerimisnõukogu investeerib fondis olevad summad osalevate liikmesriikide või valitsusvaheliste organisatsioonide võlainstrumentidesse või väga likviidsetesse hea krediitkvaliteediga varadesse. Investeeringud peaksid olema geograafilises mõttes piisavalt hajutatud. Sellistest investeeringutest saadav tulu kantakse fondi.
4. Komisjon on volitatud vastu võtma fondi haldamise üksikasjalikke eeskirju käsitlevaid delegeeritud õigusakte artiklis 82 sätestatud korras.

3. JAGU

FONDI KASUTAMINE

Artikkel 71

Fondi ülesanne

1. Kohaldades artiklis 2 osutatud üksuste suhtes solveerimisvahendeid, võib solveerimisnõukogu komisjoni kehtestatud raamides kasutada fondi järgmistel eesmärkidel:
 - (d) et tagada solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu, tema tütarettevõtjate, sildasutuse või varahaldusvahendi varad või kohustused;
 - (e) et anda laenu solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule, tema tütarettevõtjatele, sildasutusele või varahaldusvahendile;
 - (f) et osta solveeritava krediidasutuse või investeerimisühingu varasid;
 - (g) et anda kapitali sildasutusele või varahaldusvahendisse;
 - (h) et maksta hüvitist aktsionäridele või võlausaldajatele, kui pärast artikli 17 lõike 5 kohast hindamist on nad saanud oma nõuete eest maksetena vähem, kui nad oleksid saanud pärast artikli 17 lõike 16 kohast hindamist tavalise maksejõuetusmenetluse alusel toimunud likvideerimise korral;
 - (i) et anda vahendeid solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule nende vahendite asemel, mida oleks saadud teatavate võlausaldajate allahindamise teel, kui kohaldatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ja solveerimisasutus otsustab teatavad võlausaldajad kõnealuse vahendi rakendusala välja jätta kooskõlas artikli 24 lõikega 3;
 - (j) et võtta punktides a–f osutatud meetmeid mis tahes kombinatsioonis.
2. Fondi võib kasutada, et võtta punktides a–g osutatud meetmeid ettevõtte müügi vahendi puhul ka ostja suhtes.
3. Fondi ei kasutata otse krediidasutuse või investeerimisühingu või artiklis 2 osutatud üksuse kahjude katmiseks või krediidasutuse või investeerimisühingu või artiklis 2 osutatud üksuse rekapitalizeerimiseks. Kui solveerimise rahastamismehhanismi kasutamine lõikes 1 osutatud eesmärgil viib selleni, et osa krediidasutuse või investeerimisühingu või artiklis 2 osutatud üksuse kahjustest antakse edasi fondile, kohaldatakse artiklis 24 sätestatud solveerimise rahastamismehhanismi kasutamist reguleerivaid põhimõtteid.

4. Solveerimisnõukogu ei või hoida lõike 1 punkti f kohaselt antud kapitali kauem kui viis aastat.

Artikkel 72

Riiklike rahastamismehhanismide vastastikune toetamine grupi solveerimise puhul, kui see hõlmab mitteosalevate liikmesriikide krediidasutusi või investeerimisühinguid

Kui tegemist on grupi solveerimisega, millega on seotud nii ühes või mitmes osalevas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutused ja investeerimisühingud kui ka ühes või mitmes mitteosalevas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutused ja investeerimisühingud, annab fond oma panuse grupi solveerimisse vastavalt direktiivi [...] artikli 98 sätetele.

Artikkel 73

Hoiuste tagamise skeemide kasutamine solveerimise raames

1. Osalevad liikmesriigid tagavad, et kui solveerimisnõukogu võtab solveerimismeetmeid ja kui nende meetmetega tagatakse, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, vastutab krediidasutuse või investeerimisühinguga seotud hoiuste tagamise skeem direktiivi [...] artikli 99 lõigetes 1 ja 4 täpsustatud summade eest.
2. Selle summa kindlaksmääramine, mille ulatuses hoiuste tagamise skeem on vastutav vastavalt lõikele 1, toimub vastavalt artiklis 17 kehtestatud tingimustele.
3. Enne, kui solveerimisnõukogu määrab käesoleva artikli lõike 1 kohaselt kindlaks summa, mille ulatuses hoiuste tagamise skeem on vastutav vastavalt direktiivi [...] artikli 39 lõike 3 punktis d kehtestatud tingimustele, konsulteerib ta asjaomase hoiuste tagamise skeemiga, võttes täies ulatuse arvesse küsimuse kiireloomulisust.
4. Kui hoiuste tagamise skeemi vahendid ei ole hoiustajatele tehtavate maksete katmiseks piisavad ning asjaomaselt osalevalt liikmesriigilt ei ole kohe võimalik saada muid vahendeid, võib fond laenata sellele hoiuste tagamise skeemile vajalikud vahendid eeldusel, et kõik direktiivi 94/19/EÜ artiklis 10 sätestatud tingimused on täidetud.

VI JAOTIS

MUUD SÄTTED

Artikkel 74

Privileegid ja immunitetid

Solveerimisnõukogu ja selle töötajate suhtes kohaldatakse ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokolli (nr 7).

Artikkel 75

Keeled

1. Solveerimisnõukogu suhtes kohaldatakse nõukogu määrust nr 1²⁷.
2. Solveerimisnõukogu teeb otsuse keelte kasutamise sisekorra kohta solveerimisnõukogus.
3. Solveerimisnõukogu võib otsustada, milliseid ametlikke keeli kasutatakse liidu institutsioonidele ja asutustele saadetavates dokumentides.
4. Solveerimisnõukogu võib leppida iga riikliku solveerimisasutusega kokku, millises keeles või millistes keeltes koostatakse riiklikule solveerimisasutusele saadetavad ja neilt saadavad dokumendid.
5. Solveerimisnõukogu tööks vajalikke tõlketeenuseid osutab Euroopa Liidu Asutuste Tõlkekeskus.

Artikkel 76

Solveerimisnõukogu töötajad

1. Solveerimisnõukogu töötajate, kaasa arvatud tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja suhtes kohaldatakse personalieeskirju ja muude teenistujate teenistustingimusi ning nende personalieeskirjade ja muude teenistujate teenistustingimuste jõustamiseks liidu institutsioonide kokkuleppel vastu võetud eeskirju.
2. Solveerimisnõukogu võtab kokkuleppel komisjoniga ametnike personalieeskirjade ja muude teenistujate teenistustingimuste jõustamiseks vastu rakenduseeskirjad kooskõlas personalieeskirjade artikliga 110.

Artikkel 77

Töötajate vahetus

1. Solveerimisnõukogu võib kasutada lähetatud riiklikke eksperte või muid töötajaid, kelle tööandja ta ei ole.
2. Solveerimisnõukogu täiskogu võtab vastu otsuse, milles sätestatakse eeskirjad töötajate vahetuseks osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutusega ja nende vahel ning töötajate lähetamiseks osalevate liikmesriikide riiklikest solveerimisasutusest ja nende vahel.
3. Solveerimisnõukogu võib luua asutusesiseseid solveerimismeeskondi, mis koosnevad osalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste töötajatest.

Artikkel 78

Solveerimisnõukogu vastutus

1. Solveerimisnõukogu lepinguline vastutus on reguleeritud asjaomase lepingu suhtes kohaldatava õigusega.

²⁷ EÜT 17, 6.10.1958, lk 385.

2. Solveerimisnõukogu sõlmitud lepingus sisalduva vahekohtuklausli kohaste otsuste tegemine kuulub Euroopa Liidu Kohtu pädevusse.
3. Lepinguvälise vastutuse korral hüvitab solveerimisnõukogu vastavalt liikmesriikide riigiasutuste vastutust käsitlevate seaduste ühiste põhimõtetele kõik kahjud, mida solveerimisnõukogu või selle töötajad oma kohustuste, eelkõige solveerimisülesannete täitmisel, sealhulgas välisriikide solveerimismenetluste toetamise käigus tehtu või tegematajätuga, on tekitanud.
4. Solveerimisnõukogu kompenseerib riiklikule solveerimisasutusele kahjuhüvitise, mille siseriiklik kohus on talle määranud või mille ta on solveerimisnõukogu nõusolekul lubanud tasuda vastavalt poolte kokkuleppele ning mis tuleneb käesoleva määruse kohase solveerimise käigus riikliku solveerimisasutuse poolt tehtust või tegematajätust, kui teo või tegematajätmise puhul ei ole tegemist liidu õiguse, käesoleva määruse, komisjoni otsuse või solveerimisnõukogu otsuse rikkumisega või ilmse ja raskekujulise väärotsusega.
5. Kõigi lõikega 3 ja 4 seotud vaidluste lahendamine kuulub Euroopa Liidu Kohtu pädevusse. Lepinguvälise vastutusega seotud asjade aegumistähtaeg on viis aastat vastutuse aluseks olevast sündmusest.
6. Töötajate isiklik vastutus solveerimisnõukogu ees on reguleeritud teenistujate suhtes kohaldatavate personalieeskirjade või teenistustingimuste sätetega.

Artikkel 79

Ametisaladus ja teabevahetus

1. Solveerimisnõukogu liikmete, solveerimisnõukogu töötajate ning solveerimisülesandeid täitvate osalevate liikmesriikide lähetatud või vahetustöötajate suhtes kohaldatakse ka pärast nende ametikohustuste lõppemist ametisaladuse hoidmise nõudeid vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 339 ja liidu õigusaktide asjaomastele sätetele.
2. Solveerimisnõukogu tagab, et selliste isikute suhtes, kes osutavad otseselt või kaudselt, pidevalt või ühekordselt tema ülesannete täitmisega seotud teenuseid, kohaldatakse samaväärseid ametisaladuse hoidmise nõudeid.
3. Solveerimisnõukogul lubatakse talle käesoleva määrusega antud ülesannete täitmiseks asjakohases liidu õiguses sätestatud piirides ja tingimustel vahetada teavet riikide ja Euroopa ametiasutustega ja organitega juhul, kui asjakohane liidu õigus võimaldab riikide pädevatel asutustel sellistele üksustele teavet avaldada või kui liikmesriigid näevad ette sellise avalikustamise kooskõlas asjakohase liidu õigusega.

Artikkel 80

Läbipaistvus

1. Solveerimisnõukogu valduses olevate dokumentide suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1049/2001²⁸.

²⁸

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1049/2001, 30. mai 2001, üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele, EÜT L 145 31.5.2001, lk 43.

2. Solveerimisnõukogu võtab kuue kuu jooksul alates oma esimese koosoleku kuupäevast vastu üksikasjalikud eeskirjad määruse (EÜ) nr 1049/2001 kohaldamise kohta.
3. Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 8 alusel tehtud solveerimisnõukogu otsused võib pärast apellatsiooniasutusele kaebuse esitamist vajaduse korral kaevata edasi ombudsmanile või esitada nende kohta hagi Euroopa Liidu Kohtule kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklites 228 ja 263 sätestatud tingimustega.
4. Solveerimisnõukogu kohaldab isikuandmete töötlemise suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 45/2001²⁹. Riiklikud solveerimisasutused kohaldavad isikuandmete töötlemise suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ³⁰.

Artikkel 81

Turvaeeskirjad salastatud teabe ja tundliku, kuid salastamata teabe kaitse kohta

Solveerimisnõukogu kohaldab turvapõhimõtteid, mis sisalduvad komisjoni turvaeeskirjades, mis käsitlevad Euroopa Liidu salastatud teabe ja tundliku, kuid salastamata teabe kaitset ning mis on sätestatud otsuse 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom lisas. Turvapõhimõtete kohaldamine hõlmab muu hulgas sellise teabe vahetamist, töötlemist ja säilitamist käsitlevate sätete kohaldamist.

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 45/2001, 18. detsember 2000, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta, EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

³⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ, 24. oktoober 1995, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta, EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

IV OSA

TÄITEVVOLITUSED JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 82

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates artiklis 88 osutatud kuupäevast.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 62 lõikes 5, artikli 65 lõikes 5, artikli 66 lõikes 3, artikli 67 lõikes 3 ja artikli 70 lõikes 4 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 62 lõike 5, artikli 65 lõike 5, artikli 66 lõike 3, artikli 67 lõike 3 ja artikli 70 lõike 4 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 83

Läbivaatamine

1. Komisjon avaldab 31. detsembriks 2016 ja seejärel iga viie aasta järel aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta, pöörates erilist tähelepanu võimalikule mõjule, mis on määrusel siseturu sujuvale toimimisele. Aruandes tuleb hinnata järgmist:
 - (a) ühtse solveerimismehhanismi toimimine ja solveerimise mõju liidu kui terviku huvidele ning finantsteenuste siseturu sidususele ja terviklikkusele, sealhulgas selle võimalik mõju riikide pangandussüsteemide struktuuridele liidus, ning koostöö ja teabevahetuse tulemuslikkus ühtse solveerimismehhanismi sees, ühtse solveerimismehhanismi ja ühtse järelevalvemehhanismi vahel ning ühtse solveerimismehhanismi ja riiklike solveerimisasutuste ja mitteosalevate liikmesriikide pädevate asutuste vahel;
 - (b) sõltumatuse ja aruandekohustusega seotud meetmete tõhusus;
 - (c) suhted solveerimisnõukogu ja Euroopa Pangandusjärelevalve vahel;
 - (d) suhted solveerimisnõukogu ja mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutuste vahel ning ühtse solveerimismehhanismi mõju nendele liikmesriikidele.

2. Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Komisjon teeb asjakohased kaasnevad ettepanekud.

Artikkel 84

Määruse (EL) nr 1093/2010 muutmine

Määrust (EL) nr 1093/2010 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 4 punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2. „pädevad asutused”:

- i) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 40 ja direktiivis 2007/64/EÜ määratletud ning direktiivis 2009/110/EÜ osutatud pädevad asutused;
- ii) direktiivide 2002/65/EÜ ja 2005/60/EÜ puhul asutused, kes on pädevad tagama, et krediidi- ja finantseerimisasutused järgivad kõnealustes direktiivides sätestatud nõudeid;
- iii) hoiuste tagamise skeemide puhul direktiivi 94/19/EÜ kohased hoiuste tagamise skeeme haldavad asutused, või juhul kui hoiuste tagamise skeemi toimimist haldab eraettevõtte, kõnealuse direktiivi kohaselt selliste skeemide üle järelevalvet teostav ametiasutus ning
- iv) artikli 62 lõike 5, artikli 65 lõike 5, artikli 66 lõike 3, artikli 67 lõike 4 ja artikli 70 lõike 4 puhul selle direktiivi artiklis 3 määratletud solveerimisasutused ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr .../... loodud ühtne solveerimisnõukogu.”

2. Artiklisse 25 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Piiriüleste gruppide solveerimise korral võib Euroopa Pangandusjärelevalve korraldada ja teostada vastastikuseid eksperdihindamisi ühtse solveerimismehhanismi määrukses osutatud solveerimisnõukogu ja ühtses solveerimismehhanismis mitteosalevate liikmesriikide riiklike solveerimisasutuste vahelise teabevahetuse ja ühismeetmete suhtes, et tulemused oleksid mõjusamad ja järjekindlamad. Selleks töötab Euroopa Pangandusjärelevalve välja objektiivset hindamist ja võrdlemist võimaldavad meetodid.”

3. Artikli 40 lõikele 6 lisatakse kolmas lõik:

Artikli 62 lõike 5, artikli 65 lõike 5, artikli 66 lõike 3, artikli 67 lõike 4 ja artikli 70 lõike 4 reguleerimisalas tegutsemisel on Euroopa Pangandusjärelevalve tegevdirektor järelevalvenõukogus vaatlaja.”

Artikkel 85

Riiklike solveerimise rahastamismehhanismide väljavahetamine

Alates artikli 88 teises lõigus osutatud kohaldamiskuupäevast loetakse fond osalevate liikmesriikide solveerimise rahastamismehhanismiks vastavalt direktiivi [...] VII jaotisele.

Artikkel 86

Peakorterit käsitlev kokkulepe ja tegutsemistingimused

1. Vajalikud korraldused, mis käsitlevad solveerimisnõukogule asukohaliikmesriigis antavaid ruume ja selle liikmesriigi pakutavaid vahendeid ning asukohaliikmesriigis tegevdirektori, solveerimisnõukogu täiskogu liikmete, solveerimisnõukogu töötajate ja nende perekonnaliikmete suhtes kohaldatavaid erieeskirju, sätestatakse solveerimisnõukogu ja asukohaliikmesriigi vahelises peakorterilepingus, mis sõlmitakse pärast solveerimisnõukogu täiskogu heakskiidu saamist hiljemalt kahe aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest.
2. Solveerimisnõukogu asukohaliikmesriik tagab võimalikult head tingimused solveerimisnõukogu toimimiseks, sealhulgas mitmekeelse ja Euroopale orienteeritud koolihariduse ning asjakohase transpordiühenduse.

Artikkel 87

Solveerimisnõukogu tegevuse algus

3. Solveerimisnõukogu peab olema täiesti tegutsemisvõimeline 1. jaanuariks 2015.
4. Komisjon vastutab solveerimisnõukogu asutamise ja esialgse toimimise eest, kuni solveerimisnõukogu on saavutanud eelarve täitmiseks operatiivse suutlikkuse. Selleks:
 - (a) võib komisjon nimetada komisjoni ametniku, kes täidab ajutise tegevdirektorina tegevdirektori kohustusi, kuni selle ülesande võtab üle tegevdirektor pärast seda, kui nõukogu on ta artiklis 53 sätestatud tingimuste kohaselt ametisse nimetanud;
 - (b) erandina artikli 47 lõike 1 punktist i ja kuni artikli 47 lõikes 2 osutatud otsuse vastuvõtmiseni on ajutisel tegevdirektoril ametisse nimetamise volitused;
 - (c) komisjon võib pakkuda solveerimisnõukogule abi eelkõige seeläbi, et lähetab komisjoni ametnikke viima ellu solveerimisnõukogu tegevusi ajutise tegevdirektori või tegevdirektori juhtimisel;
 - (d) komisjon kogub solveerimisnõukogu nimel kokku artikli 62 lõike 5 punktis d osutatud iga-aastased osamaksud.
5. Ajutine tegevdirektor võib anda loa teostada kõiki makseid, mis kaetakse eraldistega solveerimisnõukogu eelarvest, ning sõlmida lepinguid, kaasa arvatud töötajatega.

Artikkel 88

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikleid 7–23 ja artikleid 25–38 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015.

Artiklit 24 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2018.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

- 1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus
- 1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise struktuurile
- 1.3. Ettepaneku/algatuse olemus
- 1.4. Eesmärk/eesmärgid
- 1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus
- 1.6. Meetme kestus ja finantsmõju
- 1.7. Kavandatud haldamisviis(id)

2. HALDUSMEETMED

- 2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad
- 2.2. Haldus- ja kontrollisüsteem
- 2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

- 3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub
- 3.2. Hinnanguline mõju kuludele
 - 3.2.1. *Üldine hinnanguline mõju kuludele*
 - 3.2.2. *Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele*
 - 3.2.3. *Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele*
 - 3.2.4. *Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga*
 - 3.2.5. *Kolmandate isikute rahaline osalus*
- 3.3. Hinnanguline mõju tuludele

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse ühtne solveerimismehhanism ja ühtne pankade solveerimise fond

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise struktuurile³¹

Siseturg – Finantsturud

1.3. Ettepaneku/algatuse olemus

☒ Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet**

☐ Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet, mis tuleneb katseprojektist / ettevalmistavast meetmest**³²

☐ Ettepanek/algatus käsitleb **olemasoleva meetme pikendamist**

☐ Ettepanek/algatus käsitleb **ümbersuunatud meedet**

1.4. Eesmärk/eesmärgid

1.4.1. Komisjoni mitmeaastased strateegilised eesmärgid, mida ettepaneku/algatuse kaudu täidetakse

- Tugevdada pangateenuste siseturgu säilitades samal ajal võrdsed tingimused.
- Säilitada finantsstabiilsus ja usaldus pankade vastu, tagada oluliste finantsteenuste jätkuvus, vältida probleemide levikut.
- Minimeerida kogu ühiskonna ja eelkõige maksumaksjate kahjusid, kaitsta hoiustajaid ja vähendada ebamoraalse käitumise ohtu.

1.4.2. Erieesmärgid ning asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

Eeltoodud üldeesmäärke silmas pidades püütakse saavutada järgmisi erieesmäärke:

Ettevalmistus ja ennetamine:

- suurendada järelevalveasutuste ja pankade valmisolekut kriisilukordadeks ning
- teha võimalikuks kõigi pankade kriiside lahendamine.

Varane sekkumine:

- parandada pangajärelevalveasutuste varase sekkumise korda.

Pangakriisi lahendamine:

- tagada üheainsa järelevalvemehhanismi alla kuuluvate pankade õigeaegne ja jõuline solveerimine;
- tagada pankade solveerimise sidusrühmade õiguskindlus.

³¹ ABM – tegevuspõhine juhtimine; ABB – tegevuspõhine eelarvestamine.

³² Vastavalt finantsmääruse artikli 54 lõike 2 punktile a või b.

Rahastamine:

- luua ühtne pankade solveerimise fond, mis suudab tõhusalt katta liidu pangandussüsteemi geograafiliselt asümmeetrilised kahjud;
- tagada raskustesse sattunud pankade solveerimise kulude täielik katmine finantsasutuste osamaksudest pärast aktsionäride ja võlausaldajate nõudeõiguste teisendamist.

1.4.3. Oodatav(ad) tulemus(ed) ja mõju

- Murda negatiivne mõjuahel riikide ja nende pankade vahel.
- Tagada kõigile pangandusliidu riikide äriühingutele võrdsed tingimused ja pankade rahastamise kättesaadav.
- Minimeerida hoiustajate, valitsuste ja maksumaksjate kahjud suurte ja süsteemselt oluliste pankade maksevõime taastamisel ja solveerimisel.

1.4.4. Tulemus- ja mõjunäitajad

- Pikaajaliste riigivõlakirjade intressierinevused liikmesriikide vahel.
- Solveeritavate pankade arv.
- Pankade solveerimise kulud, sh väljamaksed ühtsest solveerimisfondist.
- Muutused pankade sellise võlgnevuse osatähtsuses, mille puhul teisendatakse kohustusi.

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.5.1. Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused

Nagu kirjeldatakse komisjoni „Tiheda ja toimiva majandus- ja rahaliidu loomise tegevuskavas” ning nelja juhi 2012. aasta aruandes, moodustab integreeritud finantsraamistik ehk „pangandusliit” olulise osa Euroopa majanduse elavdamiseks ja kasvu teele suunamiseks vajalikest poliitilistest meetmetest. Kooskõlastamata riiklikud meetmed pankade maksejõuetuse ohu vähendamiseks on suurendanud siseturu killustatust laenu andmise ja rahastamise valdkonnas. Selle tulemusena on ühise rahanduspoliitika edendamine pärsitud ning varade ümberpaigutamine ohustab laenu andmist ettevõtjatele ja tarbijatele.

Eriti kahjustav on see euroalal. Olukorras, kus on vähe võimalusi kasutada rahandushoobasid pangandussektori puudujääkide kõrvaldamiseks, põhjustab riiklike eelarvevahendite kasutamine pankade maksejõuetuse ohu vähendamiseks negatiivset vastasmõju riikide ja pankade vahel. Liikmesriikides, kus tajutav suutlikkus päästa oma territooriumil tegutsevaid raskustesse sattunud panku on vähenenud, on ettevõtjate konkurentsivõime tõsiselt kahjustatud. Peale selle, nagu kriis näitas, võivad mõne euroala liikmesriigi probleemid kiiresti levida kahtluste ja finantssidemete kaudu teistesse riikidesse, keda turg tõlgendab samas ohus olevana.

Euroopa Ülemkogu kinnitas oma 2012. aasta detsembri järeldustes, et „Olukorras, kus pangandusjärelevalve antakse tulemuslikult üle ühtsele järelevalvemehhanismile, osutub vajalikuks ühise kriisilahendusmehhanismi olemasolu, kellel on vajalikud volitused tagamaks, et iga osaleva liikmesriigi panga kriisi saaks lahendada asjakohaste vahenditega”.

Kiire edu pangandusliidu ülesehitamisel on hädavajalik euroala finantsstabiilsuse ja majanduskasvu tagamiseks. Seepärast on Euroopa Komisjon võtnud reguleeriva

raamistiku kujundamisel siseturu 28 liikme jaoks (ühtsed eeskirjad) kaasava lähenemisviisi ja esitanud erinevaid rahastamisvahendeid ja etappe hõlmava tegevuskava pangandusliidu moodustamiseks, mis võib olla avatud kõigile liikmesriikidele, kuid igal juhul 17 praegusele euroala liikmele.

Esimene samm – ühtne järelevalvemehhanism euroala ja sellega liituda soovivate liikmesriikide pankadele – annab EKPlle volitused peamiste järelevalveülesannete täitmiseks nende pankade suhtes.

Pangandusliidu teise olulise aspekti – 2012. aastal vastu võetud ettepanek direktiivi kohta, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja solveerimise raamistik (edaspidi „pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv”) – üle peavad kaasseadusandjad läbirääkimisi. Pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiviga kehtestatakse siseturul solveerimiseeskirjad ning nähakse riiklikele solveerimisasutustele ette pankade solveerimist võimaldavad volitused ja menetlused.

Vastavalt Euroopa Ülemkogu järeldustele nõuab liidu pangandusturgude integreerimine kogu euroala hõlmavat solveerimismehhanismi, et tegeleda maksejõuetuse ohus olevate pankadega ja hallata seega levikuriski kaitsmaks euroala finantsstabiilsust ja sellega kogu siseturgu.

Kooskõlas komisjoni 2012. aasta tegevuskavaga on pikaajaliseks eesmärgiks luua pangandusliit kõigi liikmesriikide pankade jaoks. EKP poolne järelevalve koos pankade ühtse solveerimismehhanismiga ning kõigi liikmesriikide tõhusad ja tugevad hoiuste tagamise skeemid aitavad säilitada usaldust liidu jätkusuutliku stabiilsuse vastu.

1.5.2. Euroopa Liidu meetme lisaväärtus

Valdkondades, mis ei kuulu liidu ainupädevusse, võtab liit kooskõlas ELi lepingu artikli 5 lõikes 3 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega meetmeid ainult siis, kui liikmesriigid ei suuda riigi, piirkonna või kohalikul tasandil piisavalt saavutada kavandatava meetme eesmärgi, kuid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada liidu tasandil.

Ainult Euroopa tasandi meetmed võivad tagada maksejõuetuse ohus olevate pankade solveerimise diskrimineerimatult ja kooskõlas ühtsete eeskirjadega, et parandada majandus- ja rahandusliidu ning siseturu toimimist. Hoolimata liidu pangandussektori sügavast integreeritusest võivad olulised erinevused riiklikul tasandil tehtud solveerimisotsuste vahel finantsstabiilsust liigselt ohustada.

Ühtne vääring kohustab tagama euroala pankade ühtse järelevalve ja solveerimise, et vältida majanduse hävituslikku killustumist. Ühtne solveerimismehhanism on tulemuslikum kui riiklike solveerimisasutuste võrgustik, eelkõige piiriüleste pangagruppide puhul, mille puhul kiirus ja koordineerimine on kulude minimeerimiseks ja usalduse taastamiseks äärmiselt olulised. See hõlmab ka märkimisväärset mastaabisäästu ja väldib negatiivset välismõju, mis võib tuleneda riigisisestest otsustest.

1.5.3. Kokkusobivus ja võimalik koostoime muude asjaomaste instrumentidega

Esimene samm – ühtne järelevalvemehhanism euroala ja sellega liituda soovivate liikmesriikide pankadele – annab EKPlle volitused peamiste järelevalveülesannete täitmiseks nende pankade suhtes.

Pangandusliidu teise olulise aspekti – 2012. aastal vastu võetud ettepanek direktiivi kohta, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja solveerimise raamistik (edaspidi „pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiv”) – üle peavad kaasseadusandjad läbirääkimisi. Pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiiviga kehtestatakse ühtsel turul solveerimiseeskirjad ning nähakse riiklikele solveerimisasutustele ette pankade solveerimist võimaldavad volitused ja menetlused.

Vastavalt Euroopa Ülemkogu järeldestele nõuab liidu pangandusturgude integreerimine kogu euroala hõlmavat solveerimismehhanismi, et tegeleda maksejõuetuse ohus olevate pankadega ja hallata seega levikuriski kaitsmaks euroala finantsstabiilsust ja sellega kogu ühtset turgu.

Kooskõlas komisjoni 2012. aasta tegevuskavaga on pikaajaliseks eesmärgiks luua pangandusliit kõigi liikmesriikide pankade jaoks. EKP poolne järelevalve koos pankade ühtse solveerimismehhanismiga ning kõigi liikmesriikide tõhusad ja tugevad hoiuste tagamise skeemid aitavad säilitada usaldust liidu jätkusuutliku stabiilsuse vastu.

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju

☐ **Piiratud kestusega** ettepanek/algatus

- ☐ Ettepanek/algatus hõlmab ajavahemikku [PP/KK]AAAA–[PP/KK]AAAA
- ☐ Finantsmõju avaldub ajavahemikul AAAA – AAAA

☒ **Piiramatult kestusega** ettepanek/algatus

- rakendamise käivitumisperiood hõlmab ajavahemikku 2014. aasta algusest lõpuni,
- millele järgneb täieulatuslik rakendamine.

1.7. Kavandatud haldamisviis(id)³³

☐ Otsene haldamine komisjoni poolt

- ☐ komisjoni talitused, k.a tema töötajad liidu välisdelegatsioonides;
- ☒ rakendusametid.

☐ **Haldamine koostöös** liikmesriikidega

☐ **Kaudne haldamine**, mille puhul ülesanded on delegeeritud:

- ☐ kolmandatele riikidele või nende poolt määratud asutustele;
- ☐ rahvusvahelistele organisatsioonidele ja nende esindajatele (täpsustada);
- ☐ EIP-le ja Euroopa Investeeringufondile;
- ☒ finantsmääruse artiklites 208 ja 209 osutatud asutustele;
- ☐ avalik-õiguslikele asutustele;
- ☐ avalikke teenuseid osutavatele eraõiguslikele asutustele, kui võrd nad esitavad piisavad finantstagatised;
- ☐ liikmesriigi eraõigusega reguleeritud asutustele, kellele on delegeeritud avaliku ja erasektori partnerluse rakendamine ja kes esitavad piisavad finantstagatised;
- ☐ isikutele, kellele on delegeeritud ELi lepingu V jaotise kohaste ÜVJP erimeetmete rakendamine ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis.
- *Mitme eelarve täitmise viisi valimise korral esitage üksikasjad rubriigis „Märkused”.*

Märkused:

³³

Eelarve täitmise viise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Määruse artikliga 47 nähakse ette, et solveerimisnõukogu vastutab Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ees käesoleva määruse rakendamise eest, ning kohustatakse teda muu hulgas esitama igal aastal Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja Euroopa Kontrollikoja aruande talle käesoleva määrusega pandud ülesannete täitmise kohta.

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteem

2.2.1. Tuvastatud ohud

Ettepanek ei tooks kaasa uusi riske seoses eelarveassigneeringute seadusliku, säästva, tõhusa ja tulemusliku kasutamisega.

Kuid sisemine riskide juhtimine peaks võtma arvesse solveerimisnõukogu rahastamismehhanismi erilist olemust. Erinevalt paljudest muudest ühenduse asutustest, rahastavad solveerimisnõukogu pakutavaid teenuseid eranditult finantseerimisasutused.

Teiseks vastutab solveerimisnõukogu ühtse pankade solveerimise fondi haldamise tagamise eest. Seoses sellega tuleb välja töötada ja kehtestada sisekontrolli menetlused.

2.2.2. Teave sisekontrolli süsteemi ülesehituse kohta

Sisekontrolli raamistiku ja eeskirjade ülesehitus peaks olema sama nagu muude komisjoni asutatud asutuste puhul, v.a ühtse pankade solveerimise fondi haldamise puhul, mille jaoks on vaja kehtestada eraldi eeskirjad.

2.2.3. Kontrolli kulude ja saadava kasu ning eeldatava veariski taseme hindamine

Sisekontroll kaasatakse solveerimisnõukogu menetlustesse, mis on olulised tema kohustuste ja talle pandud ülesannete täitmise seisukohast. Selliste menetluste kulud ei tohi ületada nendest oluliste vigade vältimisel saadavat kasu.

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Pettuste, korruptsiooni ja muu õigusvastase tegevuse vastu võitlemiseks kohaldatakse solveerimisnõukogu suhtes piiranguteta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1073/1999 (Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta) sätteid.

Solveerimisnõukogu ühineb Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni vahelise 25. mai 1999. aasta kokkuleppega Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) sisejuurdluste kohta ning võtab viivitamata vastu asjakohased sätted, mida kohaldatakse solveerimisnõukogu kõigi töötajate suhtes.

Rahastamisotsustes ning nendest tulenevates lepingutes ja õigusaktides sätestatakse selgesõnaliselt, et kontrollikoda ja OLAF võivad vajaduse korral teha solveerimisnõukogu poolsest rahastamisest kasu saajate ning raha jaotamise eest vastutavate töötajate juures kohapealseid kontrolle.

Solveerimisnõukogu asutamismääruse artiklites 58–63 on sätestatud solveerimisnõukogu eelarve täitmise ja kontrolli tingimused ning kohaldatavad finantseeskirjad.

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

Järgnevas analüüsis prognoositakse, millised on solveerimisnõukogu ja selle juhtimise kulud (edaspidi „solveerimisnõukogu”) ning komisjoni käesolevast ettepanekust tulenevad kulud kokku.

Solveerimisnõukogu kulusid rahastavad täielikult Euroopa solveerimismehhanismi alla kuuluvad finantseerimisasutused. Umbes 6000 euroala panka maksab lisaks oma iga-aastasele osamaksule ühtses pankade solveerimise fondis kindla proportsionaalse osa sellest summast, et katta täielikult solveerimisnõukogu eelarvekulud. Osamaksu määr koos solveerimisnõukogu eelarvega kinnitatakse aastapõhiselt. Osamaksu määra solveerimisnõukogu rahastamiseks kohandatakse igal aastal, et tagada solveerimisnõukogu eelarve tasakaal.

Solveerimisnõukogu täidab ülesandeid, mis on seotud solveerimiste ettevalmistamise ja läbiviimise ning osamaksude tasumisega solveerimisfondi ja solveerimisfondi haldamisega. Solveerimiste ettevalmistamiseks solveerimisnõukogu koostab või vaatab läbi solveerimiskavasid, osaleb piiriülestes solveerimiskolleegiumides ja valmistab ette tegelikku solveerimist. Solveerimisnõukogu koostöös (konsolideeriva) järelevalveasutuse ja riiklike solveerimisasutustega koostab paljude krediidasutuste ja investeerimisühingute jaoks solveerimiskavad, milles nähakse ette solveerimismeetmed, mida võib võtta, kui on täidetud solveerimiseks vajalikud tingimused, ning vaatab vähemalt kord aastas kavad läbi ja vajaduse korral ajakohastab neid. Samuti hindab solveerimisnõukogu krediidasutuste ja investeerimisühingute ning gruppide solveeritavust ja kõrvaldab kõik võimalikud solveeritavuse piirangud.

Riiklikud solveerimisutused koostavad muude üksuste ja gruppide solveerimiskavad, mille solveerimisnõukogu peab läbi vaatama. Juhul kui grupp sisaldab üksusi, mis ei ole asutatud osalevates liikmesriikides, esindab solveerimisnõukogu solveerimiskolleegiumis osalevate liikmesriikide solveerimisasutusi. Solveerimiskolleegiumid moodustatakse selleks, et tagada koostöö ja koordineerimine asjaomaste asutuste vahel ning täita muu hulgas solveerimiskavade väljatöötamise, solveeritavuse hindamise ja tegeliku solveerimisega seotud ülesandeid.

Juhul kui komisjon on otsustanud algatada üksuse solveerimise, jälgib solveerimisnõukogu solveerimise läbiviimist ja hindab üksuse tegevuse ümberkorralduse kava elluviidavust.

Solveerimisnõukogu peab fondi tarbeks nõudma peaaegu 6000 krediidasutuselt ja investeerimisühingult sisse iga-aastased osamaksud, samuti tagama, et üksikpankade osamaks on õigesti määratud, et osamaksu tasutakse õigeaegselt ja et maksmata summad nõutakse tulemuslikult sisse. Selleks viib solveerimisnõukogu läbi pankade raamatupidamisarvestuse kontrolli. Sissenõutav ja hallatav summa on suurem kui liidu poole aasta eelarve. Solveerimisnõukogu peab haldama rahalisi vahendeid nii, et riskid oleksid väiksed ja rahalisi vahendeid oleks võimalik vajaduse korral teha kättesaadavaks solveerimise rahastamiseks. See nõuab läbimõeldud pikaajalist investeerimisstrateegiat, mille puhul võetakse muu hulgas arvesse investeringute liiki, geograafilist paiknevust ja lõpptähtaega. Loomulikult peab solveerimisnõukogu neid funktsioone toetama tehniline personal, sh infotehnoloogia ja kommunikatsioonid.

Peamised eeldused

Solveerimisnõukogu hinnanguline personali ja kulude struktuur:

- Solveerimisnõukogu peab saavutama täieliku töövõime oma esimese tegutsemisaasta lõpuks, st kogu personal tuleb värvata esimese aasta jooksul: mõju eelarvele oleks esimesel tegutsemisaastal 50 % ja alates teisest tegutsemisaastast 100 %.
- Võttes arvesse olulise tegutsemiskogemusega riiklike solveerimisasutuste puudumist Euroopas, on solveerimisnõukogu personalivajaduse hindamisel võetud aluseks USA Föderaalse Hoiustekindlustuskorporatsiooni (*Federal Deposit Insurance Corporation, FDIC*) vastavad ülesanded – vt tabel 1.
- Tagatud hoiuste ja solveerimisfondide sihtsuuruse seisukohast on euroala summad võrreldavad Ameerika Ühendriikide omadega, samas kui solveerimismehhanismi alla kuuluvad pankade varad on euroalal Ameerika Ühendriikide omadest märgatavalt suuremad.
- Üldkulude võrdlus on tehtud Euroopa järelevalveasutuste põhjal. Kuid võttes arvesse asjaolu, et Euroopa järelevalveasutuste üldkulude osatähtsus on olnud suurem kui need, mida kasutati võrdluses FDICiga, on kasutatud viimast, s.o konservatiivsemat 11,5 % suhet. Täiendavad eeldused ja nende selgitused võrdluse kohta FDICiga on esitatud tabelis 1. 2012. aastal oli FDICis 7476 täistööajale taandatud ametikohta.
- Kuna FDICi ülesanded on laiemad kui solveerimisnõukogu omad, on võrdluses arvestatud üksnes FDICi asjakohaseid struktuuriüksusi.
- Võrdluse alusel on vajalik hinnanguline töötajate arv 309. Tuleb märkida, et FDICi töötajatest on 21 % tähtajalises töösuhtes. Kõige konservatiivsema hinnangu alusel, et kui kriisidevahelisel perioodil jääks FDICi üksnes püsilepinguga töötajad, väheneks solveerimisnõukogu personal 75 töötaja võrra 244 inimesele. Seepärast on oluline tagada solveerimisnõukogule piisav paindlikkus palgata täiendavaid töötajaid või suunata töökoormust väljapoole.
- Ettepaneku kohaselt jaguneks personal järgmiselt:
 - 80 % ajutisi töötajaid (68 % AD- ja 12 % AST-ametikohta);
 - 10 % riikide lähetatud eksperte;
 - 10 % lepingulisi töötajaid.
- Kohaldataks ELi institutsioonide personalieeskirju, mille kohaselt on kulud töötaja kohta:
 - keskmine kulu ajutise töötaja kohta aastas: 131 000 eurot;
 - keskmine kulu riigi lähetatud eksperdi kohta aastas: 78 000 eurot;
 - keskmine kulu lepingulise töötaja kohta aastas: 70 000 eurot.

Lisaks töötasule hõlmab see kaudseid kulusid nagu hoonete, koolituse, IT- ja sotsiaalmeditsiinilise taristu kulud.

- Võttes arvesse, et solveerimisnõukogu asukoht ei ole veel teada, on kasutatud töötasu korrektsioonikoefitsienti 1. Solveerimisnõukogu erinev asukoht nõuaks tõenäoliselt kulude ümberhindamist.
- Muu personali, haldus- ja tegevuskulude hinnangud põhinevad võrdlusel Euroopa järelevalveasutuste kulustruktuuriga.
- Tegevuskulud moodustavad eelduste kohaselt 25 % solveerimisnõukogu kuludest, eelkõige tuleks nimetada infosüsteemide väljatöötamist ja haldamist, suhete ja ühise järelevalvekultuuri väljatöötamist riiklike solveerimisasutustega võttes arvesse Euroopa solveerimismehhanismi, mille raames peaks olema tihe ja tõhus koostöö solveerimisnõukogu ja riiklike solveerimisasutuste vahel, kes on peamiselt seotud solveerimisotsuste täitmisega.

- Solveerimisnõukogu hinnangulised kulud on võetud kokku tabelis 2.

Tabel 1. Solveerimisnõukogu hinnanguline personalivajadus ning USA Föderaalse Hoiustekindlustuskorporatsiooni personal

	FDIC ¹	SOLVEERIMIS- NÕUKOGU
Näitajad		
Pankade arv	7 181 ²	6 008 ³
Varad kokku	14 451 miljardit USD, 2012	29 994 miljardit eurot, 2011
Tagatud hoiused kokku	6 027 miljardit USD, märts 2013	5 514 miljardit eurot, 2011
Fondi sihtsuurus	81 miljardit USD	55 miljardit eurot
Raskustes krediitiasutusi ja investeerimisühinguid 2008–2012	465	90 ⁴
Personal		
Töötajad kokku (täistööaja ekvivalendis, 2012; peakorteri osatähtsus)	7 476 (28,6 %)	
(a) Solveerimise ja pankrotivara haldamise divisjoni töötajad (täistööaja ekvivalendis, 2012)	1,428	82 (hinnanguliselt) ⁵
(b) Finantsdivisjoni töötajad (täistööaja ekvivalendis, 2012)	176	88 (hinnanguliselt) ⁶
(c) Keeruliste krediitiasutuste ja investeerimisühingute büroo töötajad (täistööaja ekvivalendis, 2012)	148	74 (hinnanguliselt) ⁷
(d) Õigusdivisjoni töötajad (täistööaja ekvivalendis, 2012 / osatähtsus kõigist töötajatest)	716 / 9,6 %	30 / 9,6 % (hinnanguliselt) ⁸
(e) Asjaomaste divisjonide töötajad kokku (täistööaja ekvivalendis, 2012) (a+b+c+d)	2 468	274
(f) Tehnilised töötajad (IT, kommunikatsioonid jne) (arv / osatähtsus kõigist töötajatest)	863 / 11,5 %	35 / 11,5% (hinnanguliselt)
(g) Solveerimisnõukogu töötajad kokku (e+f)		309 (hinnanguliselt)
(h) Tähtajalise lepinguga töötajad (osatähtsus kõigist töötajatest, 2012)	21 % ⁹	21 %
(i) Solveerimisnõukogu püsilepinguga töötajad		244 (hinnanguliselt)
¹ Allikas: www.fdic.gov. ² Hoiustekindlustusfondi liikmete arv, 2012. ³ Krediitiasutuste arv EL 17s jaanuaris 2013. Allikas: EKP. ⁴ Allikas: komisjoni talituste töödokument „Faktid ja arvud ELi liikmesriikides antud riigiabi kohta 2012”. Raskustes krediitiasutuste ja investeerimisühingute arv euroalal on suurem, sest arvesse ei ole võetud riigiabi saanud raskustes krediitiasutusi ja investeerimisühinguid.		

5	Eeldusel, et 20 % töötajatest on hõivatud solveerimise ja 80 % pankrotivara haldamisega. Solveerimisnõukogu tegeleks ainult solveerimisega. FDIC keskse ja piirkondlike tasandite jaotuse alusel eeldatakse, et 28,6 % solveerimisega tegelevatest töötajatest töötab solveerimisnõukogu kesktasandil ja 71,4 % riiklikul tasandil. See on tagasihoidlik eeldus, võttes arvesse, et kõik solveerimisega seotud ülesanded jäävad solveerimisnõukogu tasandile, samal ajal, kui solveerimisotsuste rakendamine toimub riiklikul tasandil ja selle järelevalve toimub keskselt.
6	FDICi finantsdivisjoni ülesannete täitmine toimub kesksel tasandil. Kõnealune divisjon ei tegele üksnes rahaliste osaluste sissenõudmise ja fondi haldamisega, vaid ka üldisema tegevusega nagu kontrollritegevus, finantstehingud ja finantsplaneerimine. Seepärast eeldatakse, et 50 % FDICi finantsdivisjoni töötajatest vajatakse kesksel solveerimisnõukogu tasandil osamaksude ja fondi haldamiseks.
7	Suurte euroala pankade solveerimise kavandamine on solveerimisnõukogu kohustus. Solveerimisnõukogu võib nõuda riiklikelt ametiasutustelt solveerimiskava projekti esitamist. Seepärast eeldatakse, et 50 % töötajatest töötab kesksel solveerimisnõukogu tasandil.
8	FDICi õigusdivisjon ei tegele üksnes solveerimise ning pankrotivara ja fondi haldamisega, vaid ka näiteks FDICi järelevalveülesannetega. Seepärast on kasutatud õigusdivisjoni töötajate osatähtsust kõigi töötajate hulgas solveerimisnõukogu vajaliku töötajate arvu prognoosimiseks.
9	Tähtajalise töölepinguga töötajate osatähtsus on arvatud FDICi töötajate koguarvu alusel, võtmata arvesse solveerimise ja pankrotivara haldamise divisjoni töötajaid, kes tegutsevad põhiosas piirkondlikul tasandil.

Tabel 2. Solveerimisnõukogu kuluprognosis 309 töötaja põhjal

Miljonid eurod	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Personalikulud (sh töötasud ja hüvitised ning asjaomased kulud nagu hoonete ja mööbli- ning IT-kulud)	18	37	38	38	39	40	41
Muud töötajatega seotud kulud (värbamiskulud, lähetuskulud, muu koosseisuvälise personali (ajutised töötajad, välised teenusepakkujad) kulud, ...)	3	3	3	3	3	3	3
Vahekokkuvõte: personali- ja sellega seotud kulud	22	40	41	42	43	43	44
Halduskulud (telekommunikatsioon, teavitus- ja kirjastamiskulud, koosolekulud jm)	3	5	5	5	5	5	5
Vahekokkuvõte: halduskulud	3	5	5	5	5	5	5
Muud kulud (juhtimine, IT-projektid, suhtlemine asjaomaste Euroopa ja kolmandate riikide ametiasutustega, ühisprojektid ja õpikojad riiklike solveerimisasutuste ja muude asjakohaste asutustega, jne)							
Vahekokkuvõte: muud kulud	8	16	16	16	16	17	17
Kulud kokku	33	61	62	63	64	65	66

Ühtne pankade solveerimise fond:

- Ühtse pankade solveerimise fondi sihtsuuruseks on määratud 1 % osalevate liikmesriikide pangandussüsteemi tagatud hoiustest. 2011. aasta pangaandmete alusel oleks fondi sihtsuurus umbes 55 miljardit eurot.
- Osalevad pangad maksavad sisse oma riskide alusel kohandatud osamaksu ühtses pankade solveerimise fondis 10 aasta jooksul. Nii peaks solveerimisfondi kogunema igal aastal umbes 5,5 miljardit eurot, kui mitte arvestada tagasimakseid ja võimalikke väljamakseid.
- Suurimad pangad teevad ühtse pankade solveerimise fondi absoluutväärtuses suurimad osamaksud. Võtmata arvesse pankade riskiprofiili, näitavad komisjoni talituste 2011. aasta andmetel põhinevad prognoosid, et 17 Euroopa suurimat panka tasub fondi umbes 40 % kõigist osamaksudest.
- Seoses fondi haldamisega tuleks märkida, et solveerimisnõukogu kuluprognoosis on arvesse võetud üksnes personaliga seotud tegureid. Muud kulud, näiteks investeeringukulud kaetakse eelduste kohaselt otse fondist.

Finantsmõju komisjoni tasandil:

- Prognoositakse et komisjoni tasandil on esimesel tööaastal (2014) vaja eraldada ajutiselt 15 ametikohta, mis on spetsialiseerunud personali haldamisele, eelarveküsimuste lahendamisele ja muudele solveerimisnõukogu asutamisega seotud haldusküsimustele, et aidata asutada ja käivitusetapis (hinnanguliselt 6 kuud) hallata solveerimisnõukogu, mis eelduste kohaselt peaks baseeruma Brüsselis. Järgnev finantshinnang võib muutuda sõltuvalt sellest, milline asukoht solveerimisnõukogule valitakse.
- Alates 2015. aastast võib komisjon vajada umbes 10 ametikohta määrusega talle pandud ülesannete täitmiseks, eelkõige solveerimisotsuste koostamiseks. See sõltub iga-aastase eelarvemenetluse raames tehtavatest otsustest.

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

Esimesel tööaastal (2014) vajatakse komisjoni tasandil hinnanguliselt 15 ametikohta solveerimisnõukogu asutamiseks ja käivitusetapi rakendamiseks.

Alates 2015. aastast vajatakse komisjonis 10 ametikohta määrusega talle pandud ülesannete täitmiseks, eelkõige solveerimisotsuste koostamiseks.

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Number	[...][Rubriik.....]
---	--------	------------------------------

<.....> peadirektoraat			Aasta N ³⁴	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			KOKKU
• Tegevusassigneeringud										
Eelarverea number	Kulukohust used	(1)								
	Maksed	(2)								
Eelarverea number	Kulukohust used	(1a)								
	Maksed	(2a)								
Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud ³⁵										
Eelarverea number		(3)								

³⁴ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

³⁵ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B..A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

<...> peadirektoraadi assigneeringud KOKKU	Kulukohust used	=1+ 1a +3								
	Maksed	=2+ 2a +3								

• Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohust used	(4)								
	Maksed	(5)								
• Eriprogrammide vahenditest haldusassigneeringud KOKKU	rahastatavad	(6)								
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI <...> assigneeringud KOKKU	Kulukohust used	=4+ 6								
	Maksed	=5+ 6								

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	5	Halduskulud
---	----------	-------------

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOKKU
Komisjon									
• Inimressursid		1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
• Muud halduskulud – lähetuskulud		0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Komisjon KOKKU	Assigneeringud	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 5 assigneeringud KOKKU	(Kulukohustused kokku = maksed kokku)	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOKKU
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–5 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
	Maksed	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist
- ☐ Ettepanek/algatus hõlmab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Kulukohustuste assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Märkige eesmärgid ja väljundid ↓			Aasta N		Aasta N+1		Aasta N+2		Aasta N+3		Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)						KOKKU	
	VÄLJUNDID																	
	Liik ³⁶	Keskmine kulu	Ž	Kulu	Ž	Kulu	Ž	Kulu	Ž	Kulu	Ž	Kulu	Ž	Kulu	Ž	Kulu	Nr kokku	Kulud kokku
ERIEESMÄRK nr 1 ³⁷																		
- Väljund																		
- Väljund																		
- Väljund																		
Erieesmärgi nr 1 vahekokkuvõte																		
ERIEESMÄRK nr 2																		
- Väljund																		

³⁶ Väljunditena käsitatakse tarnitavaid tooteid ja osutatavaid teenuseid (nt rahastatud üliõpilasvahetuste arv, ehitatud teede pikkus kilomeetrites jms).

³⁷ Nagu kirjeldatud punktis 1.4.2 „Erieesmärk/eesmärgid...”

Erieesmärgi nr 2 vahekokkuvõte																
KULUD KOKKU																

3.2.3. *Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele*

3.2.3.1. Ülevaade

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist
- ☒ Ettepanek/algatus hõlmab haldusassigneeringute kasutamist, nagu eespool selgitati

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta N ³⁸	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)	KOKKU
--	--------------------------	--------------	--------------	--------------	---	-------

—

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 5								
Inimressursid	1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
Muud halduskulud	0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 5 vahekokkuvõte	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

—

Väljaspool mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKI 5³⁹	—	—	—	—	—	—	—	—
Inimressursid	—	—	—	—	—	—	—	—
Muud halduskulud	—	—	—	—	—	—	—	—
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 5 välja jäävate summade vahekokkuvõte	—	—	—	—	—	—	—	—

—

KOKKU	2.115	1.410	1.410	1.410	1.410	1.410	1.410	10.575
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Personalivajaduste assigneeringud kaetakse juba meedet haldava peadirektoraadi assigneeringutest, mis on seotud meedet haldavate töötajatega ja/või peadirektoraadi siseselt selleks ümberpaigutatud töötajatega. Vajaduse korral võidakse personali täiendada meedet haldavale peadirektoraadile iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega.

³⁸ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

³⁹ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B..A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

3.2.3.2. Hinnanguline personalivajadus

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist.
- ☒ Ettepanek/algatus hõlmab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Prognoos täistööaja ekvivalendis

	2014	2015	2016	2017	2018	2019
• Ametikohtade loeteluga ette nähtud ametikohad (ametnikud ja ajutised töötajad)						
XX 01 01 01 (komisjoni peakorteris ja esindustes)	15	10	10	10	10	10
XX 01 01 02 (delegatsioonides)						
XX 01 05 01 (kaudne teadustegevus)						
10 01 05 01 (otsene teadustegevus)						
• Koosseisuvälised töötajad (täistööaja ekvivalendis)⁴⁰						
üldvahenditest rahastatavad lepingulised töötajad, renditööjõud ja riikide lähetatud eksperdid)						
02 (lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditööjõud ja noored eksperdid delegatsioonides)						
X 01 04 yy ⁴¹	- peakorteris					
	- delegatsioonides					
02 (lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditud						

⁴⁰

Lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditööjõud, noored eksperdid delegatsioonides.

⁴¹

Tegevusassigneeringutest rahastatavate koosseisuväliste töötajate alam-ülempiir (endised B.A read).

töõjõud kaudse teadustegevuse valdkonnas)						
pingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud otsese teadustegevuse valdkonnas)						
Muud eelarveread (täpsustage)						
	15	10	10	10	10	10

XX osutab asjaomasele poliitikavaldkonnale või eelarvejaotisele.

Ülesannete kirjeldus:

Ametnikud ja ajutised töötajad	Vt kirjeldus eespool
Koosseisuvälised töötajad	

3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

- ☐ Ettepanek/algatus on kooskõlas kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga
- ☐ Ettepanekuga/algatusega kaasneb mitmeaastase finantsraamistiku asjakohase rubriigi ümberplaneerimine

Selgitage ümberplaneerimist, osutades asjaomastele eelarveridadele ja summadele.

- ☐ Ettepanekuga/algatusega seoses on vajalik paindlikkusinstrumendi kohaldamine või mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine⁴².

Selgitage vajalikku toimingut, osutades asjaomastele rubriikidele, eelarveridadele ja summadele.

3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus

- Ettepanek/algatus ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist.
- Ettepanek/algatus hõlmab kaasrahastamist, mille hinnanguline summa on järgmine:

assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			Kokku
Täpsustage kaasrahastav asutus								
Kaasrahastatavad assigneeringud KOKKU								

⁴²

Vt institutsioonidevahelise kokkuleppe (aastateks 2007–2013) punktid 19 ja 24.

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

- ☒ Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele.
- ☐ Ettepanekul/algatusel on järgmine finantsmõju:
 - ☐ omavahenditele
 - ☐ mitmesugustele tuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Eelarve tulerida:	Jooksva aasta eelarves kättesaadavad assigneeringud	Ettepaneku/algatuse mõju ⁴³						
		Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)		
Artikkel								

Mitmesuguste sihtotstarbeliste tulude puhul täpsustage, milliseid kulude eelarveridasid ettepanek mõjutab.

Täpsustage tuludele avaldatava mõju arvutusmeetod.

⁴³ Traditsiooniliste omavahendite (tolli- ja suhkrumaksud) korral peab olema märgitud netosumma, s.t brutosumma pärast 25 % sissenõudmiskulude mahaarvamist.